

Epigrama

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

www.uniunea-epigramistilor.ro

Director: George CORBU

Redactor-șef: Constantin MOLDOVAN

„Pentru un român care știe citi, cel mai greu lucru e să nu scrie.”

Ion Luca Caragiale

Redacționale

Responsabilitatea privind textele publicate aparține în totalitate celor care le semnează. În măsura în care avem cunoștință de vreo neregulă, o semnalăm și luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaștere și absolut neintenționat.

♦ RUGĂMINTE:

Pentru a evita aglomerarea căsuțelor poștale personale ale redactorilor revistei și ștergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă (**ȘI NUMAI MATERIALELE!**) să se trimită pe e-mail la adresa:

epigrama.uer@gmail.com

Vă rugăm să efectuați plățile pentru revistă în contul oficial al **Uniunii Epigramiștilor din România**. Menționați, atunci când faceți o plată (inclusiv pe mandate!): **„PENTRU REVISTĂ”**, numele titularului, și dați adresa la care doriți să vă fie trimisă revista, precum și un număr de telefon, o adresă de e-mail, pentru a putea fi contactați. Plata cotizațiilor se poate face tot în acest cont, dar cu mențiunea **„COTIZAȚIE”**.

Titular: **U.E.R., CIF: 34954708**

IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000, First Bank,**

Sucursala Giurgiului, București.

Notă: Începând cu **anul 2025** prețul unui exemplar al revistei va fi de **15 lei!**

În ceea ce privește **poșta clasică**, vă rugăm să trimiteți **NU RECOMANDAT** toate materialele, corespondența etc., pe adresa: **NOREA DAN-VIOREL**, B-dul. Al. Lăpușneanu nr. 102, bl. TS16, sc. C, ap. 46, Constanța, CP 900648.

Numărul următor al revistei va apărea în luna **martie 2025**. Materialele pentru revistă le așteptăm până cel târziu **sâmbătă, 1 februarie 2025**.

♦ TEMĂ PENTRU ACASĂ (concursurile revistei):

1. Concurs la temă (minim o epigramă): **SĂRBĂTORI**;
2. Concurs pe rime date (minim o epigramă): **imunitate/ sentiment**;
3. Concurs de replici epigramatice la următoarea epigramă:

DUȘMANII MEI

Mi-au zis, privindu-mă cu ură:

- Te așteptăm la cotitură!

Dar eu, cum sunt un tip deștept,

Voi merge doar pe drumul drept.

Gheorghe SUCIU

Caseta redacțională

Epigrama

Redactor-șef: **Constantin MOLDOVAN**

Redactori: **Grigore COTUL, Dan NOREA,**

Cătălina ORȘIVSCHI, Florin ROTARU

Caricaturi de **Costel PĂTRĂȘCAN**

Al doisprezecelea ceas!

Iată că a mai trecut un an peste noi, cu bune și mai puțin bune, cu reușite și dezamăgiri, cu prietenii înfiripate, regăsite sau risipite, cu obstacole care păreau de netrecut și cu încercări - timide, ce-i drept! - de ogoire a unor orgolii deșarte care nu pot decât să dăuneze profund relațiilor interumane. Seneca spunea că „fiecare nou început provine din sfârșitul altui început”, zicere izvorâtă din logica absolută a efemerei noastre existențe.

Ajunși la nr. 110 al Revistei EPIGRAMA (al patrulea realizat în actuala componență redacțională), ne exprimăm bucuria pentru faptul că specia literară căreia îi slujim este din ce în ce mai apreciată de către oameni care înseamnă ceva în literatura română contemporană, precum și pentru că toți cei ce iubesc umorul de calitate ne-au vorbit despre nerăbdarea cu care așteaptă, de la un număr la altul, apariția acestei emblematiche publicații a Uniunii Epigramiștilor din România.

În aceste vremuri tulburi, cu amenințări tot mai accentuate la adresa păcii mondiale, epigrama trage serioase semnale de alarmă în legătură cu primejdiile care pândesc de după colțul orgoliilor unor lideri însetați de putere, chiar dacă respectivele atenționări îmbracă forme amuzante așezând zâmbete pe buzele cititorilor. Trăim cu speranța că, măcar în al doisprezecelea ceas, puternicii lumii vor înțelege zădărnicia ucigașă a unui eventual nou război mondial ce nu poate avea decât învinși și că - așa cum spunea Octavian Paler - „a dansa pe vulcani nu e neapărat o dovadă de curaj.”

La ora când o să apară revista, așadar și acest editorial, alegerile parlamentare și prezidențiale din România se vor fi încheiat. Sper să ajungă în fruntea țării oameni care îi pun interesele mai presus de orice, patrioți dispuși să ne reprezinte cu onestitate, fără intenții ascunse, cu toată priceperea de care sunt capabili, cu dragoste și respect față de acest spațiu carpato-dunărean mult încercat de-a lungul anilor. Oricum, sunt sigur că subiecte pentru creațiile epigramiștilor vor continua să existe în politica românească și de acum înainte.

Între timp Festivalurile - concurs de epigramă, poezie umoristică și grafică satirică au continuat să se desfășoare datorită strădaniilor depuse de niște inimoși ce se încăpățânează să nu le tragă pe linie moartă - și includ aici unități administrative-teritoriale, sponsori, organizații scriitoricești, dar și persoane dispuse la eforturi ne(răs)plătite - iar pentru asta toți aceștia merită recunoștința și aprecierea noastră. Modul în care înțeleg să vină în sprijinul culturii române, prin demersuri numai de ei știute, ne obligă să-i felicităm și să le mulțumim cu speranța că vor face la fel și pe viitor.

Una peste alta putem spune că a fost un an cu de toate, însă dacă am ajuns până aici sănătoși, mai mult sau mai puțin voioși, cu cei dragi mereu în gânduri și suflete, înclin să cred că e bine. Și nimic nu mă poate opri să mă închin Creatorului, mulțumindu-i pentru tot, deoarece sunt convins de adevărul cuprins în deviza Casei

Regale a României, adevăr pe care nimeni nu-l poate minimaliza, denatura sau ridiculiza fără a cădea ea/el însuși în ridicol: NIHIL SINE DEO! (NIMIC FĂRĂ DUMNEZEU!)... Depinde doar de lumina sau întunericul din sufletele fiecăruia dintre noi!

Dragi prieteni, pentru că se apropie Sărbătorile Iernii cu daruri de la Moș Crăciun și cu colinde atinse de aromele cozonacilor și a cetinii de brad, dați-mi voie să vă doresc sănătate, bucurii și multă inspirație! Să fiți generoși, înzestrați cu puterea de a ierta și de a cere iertare, iubitori de pace și cu drag de semenii... La mulți ani!

CÂNTEC NEBUN

Ninge peste case, peste doruri mute,
Îngerii din ceruri bat la porți de gând,
Dumnezeu, EL însuși, vine să-mprumute
Visuri de la oameni care nu se vând.

Pe la geamuri, încă, licăresc speranțe,
Se aud în zare râsete zglobii,
Doi bătrâni ascultă, fericiți, romanțe
Scrise-n alte vremuri... Cardiofobii!

Este frig și suflă vântul înserării,
Scuturând omătul nins peste copaci,
Iar colindătorii dau prinos iertării
În miros de cetini și de cozonaci.

Moșul tot așteaptă, domolindu-și renii,
Să așeze daruri pe sub brazii mii,
Dar cu grijă fi'ndcă, astăzi, toți viclenii
Stau cu mâna-ntinsă pentru a primi.

Spiridușii veseli, însoțiți de zâne
Readuc în lume magicele stări,
Mai trăgând nădejde că noi toți, române,
Vom lăsa uitării ură și-ntristări.

Anii trec în grabă peste sentimente,
Nu ne iartă timpul - este nemilos -
Și-n curând, probabil, fi-vor evidente
Umbrele trăirii fără de folos.

Să-nălțăm o rugă pentru biruință,
În final de cântec, absolut nebun,
Pentru că, prieteni, fără de credință
E degeaba Paște, e-n zadar Crăciun!

prof. Constantin MOLDOVAN,
redactor șef al revistei EPIGRAMA

Pamflet

**Către Președinția României,
Către Guvernul României,
Către Parlamentul României,
Către Redacția revistei *Epigrama*,
Doamnelor și domnilor,**

Dat fiind faptul că, la ora actuală, fenomenele de corupție și de hoție au ajuns la cote alarmante aidoma apelor Dunării la Bechet și tind să nu se mai termine (în 34 de ani s-au furat sume exorbitante, cât circa 400 de spitale, 600 de școli și 1700 km de autostradă), iar măsurile coercitive nu au nici un efect asupra făptuitorilor (mai cu seamă că recuperarea prejudiciului este un vis), nu ne rămâne decât să apelăm la deviza comediei CASTIGAT RIDENDO MORES cu speranța că moravurile societății noastre se vor îndrepta. De aceea, propun forumurilor diriguitoare din sectorul public să aboneze instituțiile statului la revista națională EPIGRAMA pentru a fi înmănată tuturor angajaților acestuia; în felul acesta, vorba bunului meu, citind-o, „îi va prinde rușinea” să nu mai păgubească acest popor și așa obidit, apăsător de griji, obișnuit cu pălăvrăgele, decepțiile și promisiunile deșarte, ba și suferind de goluri de memorie atât îndepărtată, cât și imediată. Nu ne sunt străine nici metodele legale folosite în justiția română de către cei meniți să împartă dreptatea; e drept, nu toți, dar câțiva sunt buni de trimis la triburile din Borneo! Una dintre ele este TERGIVERSAREA trimeriei în judecată a dosarelor infractorilor până când se aplică prescripția sau clasarea, iar procurorul de caz și prim-procurorul, formați la facultăți particulare dubioase, obișnuți cu ipocriziile convenționale, să decidă, fără muștrări de cuget, că infracțiunea nu există, ca-n teatrul absurdului, în pofida recunoașterii inițiale a faptei săvârșite de către inculpat. Gata, s-a terminat! Victima este obligată să plătească cheltuielile de judecată să se învețe minte să nu mai facă plângeri să ne pierdem timpul

cu „nimicuri” din astea. Există lege, justiție în țara asta? Există, dar, la nevoie, putem da o ordonanță de urgență să modifice legea, măi nene! Asta n-o știi, nu-i așa? Stai la locul tău! Îndrăzneala ta intelectuală îți va aduce regrete și remușcări!

Dacă protestezi, te ridicăm cât ai zice „pește” pentru defăimare și-ți tragem și câteva la fund să te înveți minte! Ai înțeles?

În altă ordine de idei, țin să precizez că numai revista EPIGRAMA mai poate ameliora decăderea morală a României. Doar că secțiunii *Aleșii noștri* ar trebui să i se adauge alte două rubrici permanente: *Justițiarul noștri* și *Polițiștii noștri* și, la o adică, *Șo pe ei!* Să fiți atenți cu aceia care n-au simțul umorului, au mințile necultivate, după care merită să tragi apa, și, de aceea, vă sfătuiesc să procedați ca latinii, care credeau că le trecea durerea de dinți dacă sărutau, la propriu, un măgar. Acum, nu știu unde se vor găsi patrupedele respective, dar se vor găsi, cu siguranță, și bipezi dornici de câștigare a favorurilor imediate ori ghidate de interese absconse. Sunt buni și ăștia numai că, dacă îi pupați, nu vă trece nici stresul, nici amarul și nici durerea de măsele, cum mărturisea un imbecil modest.

Corupția și hoția au fost și sunt teme recurente în societatea noastră. Va trece multă apă pe Dâmbovița până când lumina va înfrânge întunericul.

Deocamdată, fiind o fire optimistă, cred în limbajul taumaturgic al acestei publicații (de *Epigrama* vorbesc!) și sper că, în curând, vom trăi sub pecetea onestității, dată fiind contribuția sa la paza libertății de expresie și, în general, a democrației, epigramiștii și caricaturiștii, rămânând singurii gardieni ai acesteia. Doamne, fă ca larii și penaii să aibă grijă de ei, că alții nu avem!

**Icu CRĂCIUN - prozator, publicist,
membru al Uniunii Scriitorilor din România**

Aforisme...

OAIA, SIMBOL NAȚIONAL (opinii publice)

- Da, o aia este simbolul României. (*Terente*)
- Oaia ne reprezintă. Da, ea! (*Ministrul Daea*)
- Steaua României trebuie să fie oaia FCSB. (*Gigi Becali*)
- Despre bărbatul berbec aş putea să scriu un roman. (*Mioara Roman*)
- Oaia face parte din istoria noastră. (*Vasile Lupu*)
- Fără îndoială, oile ne reprezintă cu sfinţenie. (*Popa-prostu*)
- Oaia are o importanţă capitală. (*Ciobanul Bucur*)
- Ca şi mine, brânza de Sibiu este un brand naţional. (*Klaus Iohannis*)
- Să revenim la oile voastre! (*Un importator arab*)
- Mioriţa este, totuşi, un simbol neconstructiv. (*Meşterul Manole*)
- La mine au supt doi, nu ca mielul la două oi. (*Lupoaica*)
- Oaia este un simbol de bun gust. (*Shaormeria Dristor*)
- Dacă oaia devine brand naţional, noi trebuie să devenim capitala pastorală a României. (*Primăria din Stâna de Vale*)
- Dar... să nu uităm berbecu... (*Nea Alecu*)
- Decât oier, mai bine gunoier. (*Silviu Prigoană*)
- Ştiam eu că n-am compus în zadar **Pastorala**. (*Beethoven*)

Mihai Frunză,
om de spirit de turmă

DIN ÎNSEMNĂRILE UNUI ROBOT

- Astăzi au aterizat în capul meu, mai multe farfurii zburătoare.
- Soţia mea, robot respectabil, şi-a cumpărat robot de bucătărie.
- Cunosc un robot care, neuns de ceva vreme, merge ca un robot.
- Când se supără robotul-şef, i se pune în gât un nod feroviar.
- Colega mea de aluminiu a condus o expediţie cu o mână de fier.
- Colega mea de birou, roboţica, este, uneori, proastă de bubuie.
- Chiar şi roboţii, când sunt supăraţi, îşi ies repede din fire.
- Ieri, neavând curent în oase, m-am racordat la un curent literar.
- Toată noaptea aud tractoarele arând câmpul magnetic din jurul meu.
- Adesea, roboţii stau cu capsă pusă.
- Am văzut un film, dar, nici la sfârşit, nu mi-a căzut fisa.
- Ieri era să iau foc, din cauza unui lung scurt-circuit.
- O sferă mi s-a plâns că se simte foarte balonată.
- Vecinul meu, un robot mai în vârstă, se mişcă de parcă nu are sânge în instalaţie.
- La drept vorbind, românii sunt roboţi pentru că toată ziua robotesc.
- Neatent, un robot a călcat pe bec şi s-a ars.
- Vecinul meu, Gheorghe, se duce la cârciumă om şi se întoarce robot.
- Un robot-femelă nu poate să nască decât... suspiciuni.
- Roboţii sunt în siguranţă, cât timp nu li se arde siguranţa.
- Când am văzut ultimul model de robot, mi-a îngheţat curentul în vene.

Janet NICĂ

„Spiritul este găselnița materiei.” (Mircea Eliade)

Esență de spirit

CĂSĂTORIE MODERNĂ

Înfloreau în parcuri tei,
Tinerii trăiau ușor,
Fericiți ca porumbeii -
Casnică și voiajor!

Ion ARCAȘ

SURÂSUL VÂNZĂTOAREI

Fata asta-i colosală,
Ca Gioconda cucerește:
Ori zâmbește când te-nșală,
Ori te-nșeală când zâmbește.

Ion N. BARBU

PE STRADĂ

Am întâlnit o fată dulce,
Încântătoare, dar distrată,
Părea că-i gata să se culce...
Atât era de dezbrăcată!

Sorin BEIU

AMICELE

Vorbind de-ale păcatelor cărări
Și-au confesat și gânduri și secrete;
Cea infidelă are remușcări,
Cea credincioasă are-n schimb... regrete.

Mircea BOGDAN

UNUIA PĂRĂSIT DE SOȚIE

În disperare și tăcere
Mulțimi de gânduri negre toarce;
Atât i-a mai rămas: să spere
Că poate... nu se mai întoarce!

Gheorghe BELEI

UNUI SRIITOR DEBUTANT

Abia acum, când a-ncercat
Să iasă din anonim,
Am reușit să stabilim
Ce bine-i sta ca anonim.

Apollo BOLOHAN

RECTIFICARE LA GENEZĂ

Când pus pe fapte mari Preasfântul
Din haos a aprins scânteia,
Întâi a plăsmuit femeia
Și-apoi a răsunat cuvântul.

Jean BUHMAN

OAMENII

Oameni de granit -
Zbor spre infinit;
Oameni de zăpadă -
Baltă în ogradă.

Gheorghe BULIGA

CATEDRA NOASTRĂ...

Catedra noastră are, cum se știe,
Un șef ce-și face treaba cu temei,
Da-i c-un picior afară din șefie,
Și, în curând, cu celelalte trei.

Ștefan CAZIMIR

UNUI POET ÎNFUMURAT

Pentru puținul publicat
În slăvi atât l-au ridicat,
Că nu s-a îndurat apoi,
Să mai coboare printre noi!

Gheorghe CHIRILĂ

JUSTIFICARE

Am scris puțin, e-adevărat,
Gândindu-mă că nu e bine
Să depășesc vreun consacrat,
Din cei ce scriu mai prost ca mine!

Ilie CIOBESCU

LA HERCULANE

SUNT VIPERE CU CORN

Sosit aici, palavre nu vă torn:
M-am hotărât si hotătărea-i justă,
Să mă feresc de vipere cu corn
Și mai ales de... vipere cu fustă.

Alexandru CLENCIU

UNUI BURLAC ÎN VÂRSTĂ

Că nici acum nevastă n-are,
E o dilemă, un miraj:
Ori este lipsa de curaj,
Ori are un curaj prea mare!

Mihai COSMA

PĂLĂRIA

O altruistă milostivă
Ce depășește omenia,
Că ocrotește deopotrivă
Inteligența și prostia.

Florin CRISTEA

RECUNOȘȚINȚA PACIENTULUI

Pentru cât l-a sfătuit,
L-a-ngrijit și l-a tratat,
Tare i-ar fi mulțumit
Însă n-a mai apucat.

Mihai DANIELESCU

NOSTALGIE

În seri târzii, la braț, pe-alei
Noi ne-am plimbat sub plopi și tei
Și am fi mers la nesfârșit...
De nu ne-am fi căsătorit.

Mircea C. DINESCU

ULTIMA VERBA

La moarte, tot avutul meu,
Să-l puneți, rogu-vă-n sicriu,
Că-n drumul pân' la Dumnezeu
Câți sfinți voi întâlni, nu știu!

Ion CRISTEA GEANĂ

LA VÂRSTA A TREIA

Greu e, dragi contemporani,
Să trăiești optzeci de ani!
După aia nu e greu,
Că te uită Dumnezeu.

Nicolae GHÎȚESCU

UNUI GESTIONAR

La control i s-a-ntâmpat
Să își ia pe loc răsplata:
Cu-amănuntul l-au luat
Și apoi cu... ridicata.

Teodor MARICARU

„Cei dispăruți primesc mai multe flori decât cei care trăiesc, pentru că regretul e mai puternic decât recunoștința.”

(Anne Frank)

Evocări

UN MAESTRU AL EPIGRAMEI!

Marele epigramist **Eugen ALBU** a fost membru al Uniunii Epigramaștilor din România începând cu anul 1990, membru al Asociației Epigramaștilor Clujeni SATIRICON, din 1987, președinte al acesteia în perioada ianuarie 2013 - octombrie 2020, apoi președinte de onoare până la trecerea „dincolo”, în 23 ianuarie 2022.

A făcut excepționale servicii **Satiriconului**, Clujului, epigramei și umorului, în general, prin calitatea epigramelor, mereu premiate la concursuri, participarea la emisiuni de radio și televiziune, articole în ziare, spectacole cu public.

A fost unul dintre cei mai buni epigramaști din țară, având un talent extraordinar în a compune epigrame, dar și în a le prezenta publicului, cu zâmbetul său unic, public de la care primea întotdeauna aplauze la scenă deschisă.

A fost cel mai premiat epigramist clujean și, ani de-a rândul, cel mai premiat din țară.

Dotat cu o inteligență scilpitoare și cu ironie fină, niciodată răutăcioasă, avea replici spontane, în versuri sau nu. Nu întâmplător, l-am văzut adeseori în compania unor reprezentanți ai elitei intelectuale clujene.

Multe dintre epigramele sale au intrat în folclor.

Pentru lumea epigramei a lăsat o moștenire imensă, nu numai prin cele 16 cărți de autor, prin zecile de culegeri la care a contribuit, ci și prin textele care circulă oral sau pe Internet. E suficient să scrii Eugen ALBU pe Google pentru a avea acces la o bună parte din opera maestrului, chiar dacă, personal, nu a încărcat nimic.

Eugen ALBU este o valoare perenă, la care ținem și de care ne vom aminti, mereu, cu mândrie și respect.

Câteva epigrame semnate Eugen ALBU...

PĂREREA MEA

Chiar dacă-i mare sărăcie,
Propun ca, totuși, să zâmbim,
Că și mai rău n-o să ne fie
Decât în caz că mai trăim!

PERPETUUM MOBILE

Am alergat atâția ani
Cu sănătatea după bani,
Iar astăzi, când mă lasă toate,
Nu-mi vinde nimeni sănătate.

PLEDOARIE PENTRU UN ZÂMBET

Râsul e un sedativ
Natural și foarte-activ,
Dar când râzi și n-ai motive
Ia și alte sedative.

ÎN FAMILIE

Sunt înglodat în datorii,
Îmi vin facturi de milioane,
N-am bani de pâine la copii,
Iar soacra-și pune silicoane!

MIE

De când mănânc doar coji de pâine
Am sentimentul că sunt câine
Și, consultat, un psihiatru
S-a și mirat ce bine latru!

SFATUL MEDICULUI

Mi-a spus cu vocea lui blajină:
Un păhărel de vin, la cină,
E-un leac ce prelungește viața...
De-atunci cinez și dimineața!

DE REȚINUT

Spuneau chiar marii gânditori
Că oamenii sunt trecători,
Dar mai spuneau, tot gânditorii,
Că oameni nu-s toți trecătorii.

SFÂRȘIT DE TOAMNĂ

Aștept zăpada, iar, să cadă,
Căci iarna iată-a și-nceput,
Se văd și oameni de zăpadă,
Că... de nimic am tot văzut!

ARDELENEASCĂ

Când m-am dus la cătănie
Am fost zis către Mărie:
Io mă duc, rămâi cu bine!
Și-a rămas..., dar nu cu mine.

SOAȚA MEA ȘOFEAZĂ

Privind-o gingașă la geam,
Cândva, de dragul ei, muream,
Azi la volan când o privesc
M-ascund, că vreau să mai trăiesc.

SOLUȚIE

Voi merge la oftalmolog
Cu șeful meu și o să-l rog
Să-i schimbe ochelarii-n fine,
Cu ăștia nu mă vede bine.

DE IGNAT

De sărbători am vrut să tai
Un porc frumos cum altul nu-i,
Însă vecinul meu, Mihai,
Nu m-a lăsat. E porcul lui!

CERC VICIOS

Mi-am cumpărat, ca orice om,
Și eu un brad mai mititel,
Dar nu am ce să pun sub pom...
C-am dat toți banii pentru el!

SOȚIEI DE REVELION

Ți-ai cumpărat de Revelion,
De parcă-n curte-ți plouă lei,
Pantofi de peste-un milion...
Să-ți bagi picioarele în ei!

MOȘ NICOLAE

Eu pe Moșul ăsta m-am
Supărat, dar rău de tot,
Că mi-am pus pantofii-n geam...
Și-a plecat cu ei cu tot!

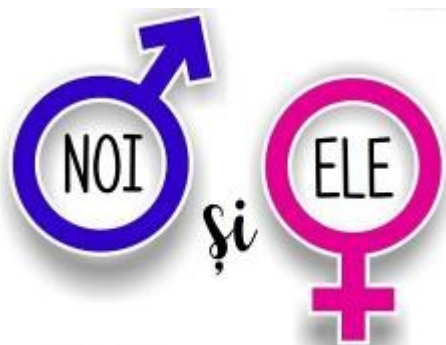
AUTOEPITAF

Am fost, în viață, mort de beat,
Adesea, mort după vreo fată,
Chiar mort de dor, fiind plecat,
Dar ca acuma, niciodată.

Petru-Ioan GÂRDA,
președinte SATIRICON, Cluj

„La bărbat, într-o relație, ai de ales: poți avea dreptate sau poți fi fericit.”

(Ralphie May)

UNEI FRUMOASE

Să îmi întinzi, la grea-ncercare,
O mână-aș vrea de ajutor,
Și, pentru că ispita-i mare,
Să îmi întinzi și un picior!

Corneliu BERBENTE

EL, NEVASTA ȘI SOACRA

Duce-o viață fără frică
(Nu-i o vorbă în doi peri!)
Ca o țară foarte mică
Între două mari puteri!

Ion BINDEA

UNEI STRIPTEUSE

Eu, înaintea tuturor,
Din cei ce te privesc cu jind,
Ti-aș oferi un mărtisor,
Dar unde, naiba, să ți-l prind?!

Vasile Til BLIDARU

ÎN CONCEDIU, LA MARE

O nevastă care tace
Și ascultă tot ce spui
Tare mult la plajă-i place,
Mai ales... când nu-i a lui!

Nicolae CĂRUCERU

CUPLURI DE ACTORI CELEBRI

Căsătoria nu le-a fost prea lină,
Ci palpitantă ca-ntr-un serial:
Debut – cu jurăminte – la o cină,
Sfârșit – sub jurământ – la tribunal!

Grigore CHITUL

FEMEILE NU ȘTIU NICIODATĂ UNDE SĂ SE OPREASCĂ

Astăzi, dacă-i dai o floare,
Spre-a putea s-o pupi discret,
Mâine, pentru-o-mbrățișare,
O să-ți ceară un buchet!...

Dumitru CIOACĂ-GENUNEANU

PRECIZARE

Între soți nu vreau gâlceavă,
Dar în sinea mea socot,
Când nevasta e „otravă”,
O amantă-i „antidot”!

Gheorghe

CONSTANTINESCU-GEKO

CONSTATARE

Femeia-i bucuria vieții
Și asta din motive varii;
În versuri o slăvesc poezii,
De regulă, celibatarii.

Nicușor CONSTANTINESCU

UNUI CUPLU MODERN

Cuplu-ntoarca magistral
Dragostei o nouă filă:
Azi căminul conjugal
Nu mai e decât o vilă!

George CORBU

VORBE DULCI

Când vorbe dulci am vrut să-i spun,
Ea m-a oprit, cu necredință...
S-o fi temut că se depun
Și astea la circumferință!

Liviu CRIȘAN

CLASIFICAREA BĂRBAȚILOR

Gândind logic, ne clasăm
Doar în două grupuri mari:
Unii-avem ce merităm,
Restul sunt celibatari.

Paul CURIMAN

LA NOBLESSE OBLIGE

Nevasta, harnică, tenace,
Mă-mbracă-ntr-un costum frumos,
Să fiu mereu la patru ace...
Dar două mi le-nfinge-n dos!

Valentin DAVID

DECLARAȚIE DE DRAGOSTE

Iubita mea cu șic și vino-ncoace,
Deși n-o spun, ești tot ce am mai sfânt:
O... ce mai declarație ți-aș face,
De m-ai lăsa să spun doar un cuvânt.

Eugen DEUTSCH

FRUMOS SAU DEȘTEPT?

Cum ești deșteaptă, eu m-aștept,
Să îți alegi un soț deștept.
Că frumuseții-i știu eu rostul:
Se duce... și rămâi cu prostul.

Grig DOBREANU

OCHII CARE NU SE VĂD...

Un adevăr ce te-nfioară
De mult e bine înțeles,
Că, uneori, devin povară
Și ochii ce se văd prea des.

Nicolae DRAGOȘ

PEDEAPSA EI

S-a datat, probabil,
Vechiului păcat
C-un bărbat gonflabil
(Astăzi l-au umflat).

Mihai FRUNZĂ

FAMILIE MODERNĂ

Soția, astăzi, mi-a urat
Să am un week-end minunat
Și i-am răspuns, cu plecăciuni:
- Ne revedem, atuncea, luni!

Al. D. FUNDUIANU

SOLUȚIE

Femeia mică își dorește
Pantofi cu tocurile cui,
Fiindcă soțu-o dojenește
Că nu-i la înălțimea lui!

Mirela GRIGORE

DE CÂTE FELURI SUNT FEMEILE

Le-mpart amicii întrebați,
În frumoșele și slăbuțe,
În tinere, dar mai plinuțe
Și-n... "Vai, ce bine arătați!"

Elena LEACH

UNEI „DUDUI”

Se lăuda că... a slăbit
Și nu mai e atât de grasă,
Doar pentru că, la cântărit,
Și-a mai lăsat din fard... acasă!

Ioan MAMISCHE

**REZOLVAREA
UNEI COCHETE**

Duduia-ntruna-i la oglindă,
Deși-i gunoiul până-n grindă,
Dar un constructor a adus
Și-i mută grinda mult mai sus.

Elena MÂNDRU

FILOSOFII

Cam așa-s de obicei -
Abuzează de idei,
Numai când sunt c-o femeie,
Au o singură idee.

Vasile MANOLE

DIFERENȚE ÎNTRE SOȚI

Dovezile astăzi sunt clare;
Suntem diferiți amândoi:
Când eu nu mă țin pe picioare,
Tu ești pe picior de război!

Cătălina ORȘIVSCHI

Când luptă-așa cum se cuvine,
Femeia știe cel mai bine
Să-l dezarmeze pe bărbat,
Dar numai dacă e-narmat!

Elis RÂPEANU

ZEAMA BUNĂ

E-o zeamă nemaipomenită
Dar, din păcate, ea mereu
Ar trebui reîncălzită;
Și focul se aprinde greu...

Cornel RODEAN

SOARTĂ

Ne întâlnim pe înserate
La ceas, la Universitate
Și de trei luni sunt soțul său...
Ce va să zică ceasul rău!

Florin ROTARU

ARMONIE CONJUGALĂ

Și-atunci când cearta ne desparte,
Fiind nevastei mele drag,
Îmi face semne de departe
(Cam cât lungimea de ciomag).

Ion RUSE

RECOMANDARE

Cât ar fi, pe lumea asta,
De inteligent, bărbatul
Să-și consulte-ntâi nevasta
Și la urmă avocatul.

Constantin TUDORACHE

FIDELITATE... VÂNĂTOREASCĂ

Mi-s fidele-n lumea asta,
Numai pușca și nevasta,
Dar și pușca, de țin minte,
Mai trăgea și-n... alte ținte!

Petrache ZAHARIA

„Chiar dacă bărbații ar putea să înțeleagă femeile, tot nu le-ar veni să creadă.”

(Rupert Hughes)

ISTORIE LITERARĂ

DESPRE EPIGRAMĂ

A. D. Xenopol

- din lucrarea A.D. XENOPOL – *OPERE*, Academia Română,
Fundatia Națională pentru Știință și Artă -

(continuare din nr 109/ Septembrie 2024)

Epigrama rămase la greci totdeauna puternic înrăuită de originea ei. Ea fusese menită pentru exprimarea gândirilor celor mai serioase și conținutul ei rămase serios. Deci nu numai nu este esențial ca epigrama să aibă un caracter satiric, dar tocmai din contra, conținutul satiric caracterizează un gen mai jos de epigrame.

Așadar, nu conținutul deosebea epigrama de alte genuri de poezie, căci același conținut poate fi turnat în diverse forme poetice, după modul cum îl tratăm, și însemnătatea acestor forme este că ele produc în sufletul nostru șiruri deosebite de sentimente, ne mișcă prin urmare în mod deosebit.

Să luăm ca exemplu un motiv însemnat din istoria grecilor, precum căderea celor trei sute de spartiați la Thermopile. Descriind eroica lor luptă cu toate amănunțimile bravurii individuale, căutând oarecum să zugrăvim un tablou în minte, care va reproduce pe acele ce au fost în realitate, vom avea o epopee. Dar acei eroi erau oameni, aveau mume, surori, frați și pe lângă bucuria patriei, este durerea celor rămași. Ce minunat sujet de jale și de tânguire ne dă moartea lor; prin urmare ce minunat sujet de elegie! Toți acești bărbați însă, care au jertfit totul pentru țară, merită laudele cele mai vii și deci moartea lor poate da naștere unei ode entuziaste.

Vestitul poet Simonides puse însă pe locul unde ei căzuse o piatră cu următoarea inscripție:

„Trecătorule, mergi de spune la Sparta că am murit ascultând de legile ei”.

Această voce a moșilor, scurtă, fără flori, spune poate mai mult decât orice; ea arată în puține cuvinte caracterul eroic al celor ce zăceau acolo, asprimea legilor țării lor și supunerea iubitoare cu care ascultase de ele.

Aceste șiruri sunt în sensul grecilor o epigramă.

Care este caracterul ei ca formă?

Nimic alta decât că ideea ce e de reprodus este concentrată în puține cuvinte, fără nicio reflexie lăaturalnică, și astfel înfățișată încât să lovească ca o săgeată inima celui ce o citește. Acesta este tot secretul epigramei; de aici se vor deduce și celelalte condiții ale formei ei.

Mai înainte de toate epigrama conține deci o singură idee; tot ce se spune are de scop numai să pună în lumină această idee, și îndată ce ideile lăaturalnice devin așa de importante încât întunecă pe cea principală, epigrama a dispărut. Poate

poezia să rămână foarte frumoasă, dar nu mai este epigramă, pentru că întipărirea ce o lasă în suflet nu este unică, ci multiplă, sentimentele se ȣes și se încrucișează, nu se unesc cu toate pentru a privi spre un singur punct.

Să luăm ca exemple câteva epigrame din antologia grecească:

*„Strălucitoare a zilei stea erai tu nou, copile;
Morȣilor tu îns-acum, ca un luceafăr răsari”
(Platon filosoful)*

Frumoasa idee a stelei zilei ce dispare din lumea aceasta pentru a răsări pe cealaltă ca luceafăr al nopȣii este singură și unică în sufletul nostru, destul de mare pentru a-l umple cu o neîmpăȣită mișcare.

O alta fie următoarea a lui Antiphilus:

*Sălbateca apă
Valule-n furie ce cauȣi? Cum de vii tu pe aice
Și cu mândrie îneci a călătorului drum?
Beat de ploaie te duci ameȣit cu apa spumoasă
Turbure, plin de glod, ce o furai de la nori.
Fierbe și spumegă! – A soarelui raze curând te vor soarbe
Știe doar dânsul ce-i râu, ce e de ploaie torent.*

Tot ce s-a spus până la versul de pe urmă este numai pentru a pune în lumină poetică deosebirea între râul cel vecinic cu izvoarele sale în mărunȣile pământului și torentul trecător născut din sălbateca ploaie.

Pe aceea și ideea ce formează conȣinutul epigramei este totdeauna la sfârșit; pusă la început, ea sau ar conȣine deja epigrama și toate celelalte versuri ar fi de prisos, sau ar avea nevoie de versurile următoare pentru a fi înȣeleasă; și atunci modul cum s-ar produce impresia poetică ar fi aceea a deslușirii unei icoane, ceea ce i-ar nimici puterea.

Se înȣelege de la sine că subiectul epigramei trebuie să fie interesant; nefiind decât o idee unică de înfăȣșat, ea trebuie să fie cu atât mai însemnată cu cât este lipsită de podoabe și simplă în exprimarea ei. Antologia grecească prezintă desigur din cele mai interesante idei epigramatice. Mai cităm pe lângă cele două încă pe următoarea (de Meleagru):

*Icoana iubirii
Tot îmi răsună auzul de glasul ei dulce, tot umblă
Chipu-i în lacrimi scăldat, pe dinainte-mi plutind
Inimei în care amorul săpat-au adânc locuinȣa
Nu pot nici noapte, nici zi, dragul repaos a-i da
Păseri! Voi soli ai lui Amor, puteȣi a ne-aduce iubirea,
Dar înapoi nu puteȣi nicio scânteie-a lua.*

Natura epigramei, menită a produce în suflet o impresie simplă, dar vie și puternică, mai impune următoarea condiție alcătuirii sale. Conținutul epigramei nu trebuie să fie o idee abstractă, fie oricât de însemnată. Asemenea idei foarte rar pot să atingă inima și atunci numai indirect; ele se îndreaptă după firea lor la minți și pun în mișcare mai mult reflexia decât simțirea. În orice caz fiind ele fără ființă reală, neexistând decât în creierii noștri ce le-au cules de pe lumea lucrurilor, le lipsește acel farmec a împrejurărilor concrete care au forma și viața lor reală și deosebită. De aceea pe nedreptul se iau de epigrame multe poezii ce nu sunt decât sentințe și maxime.

Cu toate aceste încercări de a caracteriza forma epigramatică, o definiție precisă a ei nu este cu puțință, ba de multe ori, cu toate caracterele arătate, e greu de a ne pronunța dacă o poezie este epigramă sau nu.

Într-adevăr, ce ușor poate aluneca poetul prin câteva idei lăaturalnice spre elegie în motivele triste; cât de nesigură este adesea marginea între abstract și concret, prin urmare între maximă și epigramă.

Dar cercetările asupra formelor poetice nici că trebuie să tindă a fixa prin definiții precise, matematice, natura acestora, trăsăturile cele caracteristice a tipurilor eterne de forme în care frumosul e primit cu sufletul nostru, precum natura toarnă în formele sale vii, unindu-le pe nesimțite prin puncte de trecere, dar caracterizându-le cu toate aceste îndestul pentru a le deosebi unele de altele.

După ce am determinat natura epigramei așa precum era la poporul ce i-a dat naștere, să cercetăm ce a devenit ea în cursul timpurilor.

Romanii, al doilea popor care a cultivat mult epigrama, trebuia, după firea spiritului lor, să-i modifice întruceva caracterul, se-nțelege că nu în formă, care este esențială poeziei, ci în cuprins.

Romanii erau un popor ce nu privea în lume cu deosebit interes la ceea ce era frumos. Ei se ocupau mai mult de stat, de război, de dominarea popoarelor supuse, decât de arte, de jocuri și concursuri poetice, sau cercetări filosofice. Ceea ce ei au făcut în aceste ramuri a fost numai o imitație târzie, deși genial, a faptelor grecești. Dar acești romani tocmai din cauza mării însemnătăți date statului, se îndeletniceau mult cu studierea însușirilor celor bune sau rele ale poporului: criticau și satirizau moravurile rele, precum înălțau prin laude neîntrecute modelurile de morală ce se iveau între ei. Încă din timpurile vechi ale vieții romane satira și șfichiuirea erau foarte răspândite, și formele literare originale ale poporului roman se dezvoltau în această direcție. Cu o astfel de pornire a minții era foarte natural ca epigrama să se naționalizeze la romani, sub o formă satirică, mai ales că în timpul celei mai înalte a ei înfloriri, statul roman era în o stare socială și morală care dădea epigramistului o materie nemărginită.

(va urma)

material furnizat de dl George Corbu, președinte UER

„Cap ai, minte ce-ți mai trebuie?” (Ion Luca Caragiale)

APĂRAREA ANTIAERIANĂ LA ȚARĂ

Când drone se anunță-n sat,
Prin clipe grele să nu treci,
Să ai din timp asigurat
Un loc de... beci!

Julian BOSTAN - GOHOR

SFATUL MEDICULUI

Să nu fumezi, și să nu bei,
Să nu... cafea, să nu... femei,
Să nu te-nfrunți din ce poștești
Și-atunci de ce să mai trăiești?

Nicușor CONSTANTINESCU

DURERI DE CAP

În farmacie-abia intrat,
Văzând la marfa din dulap,
Cât costă leacul de ficat,
M-au prins durerile de cap.

Nicolae BUNDURI

IOHANNESIANĂ

Ce tristețe, Draga mea!
De când viața se scumpește
Am ajuns, la o cafea,
Să plătim și noi nemțește!

George CORBU

DORINȚA CEA DE PE URMĂ

Spun mereu pe îndelete,
Clar și foarte răspicat:
Eu, decât să mor de sete,
Tot mai bine mor de beat!

Mihai CABA

URARE

Iubiți prieteni, dragi dușmani,
În cinstea voastră-nchin o cupă...
Să treacă noaptea dintre ani
Și vă mai dau detalii după...!

Grigore COTUL

CALCUL CALORIC

N-are un aport caloric
Hrana ce-i de umplutură,
Dar respingem, categoric,
Masa fără băutură!

Gheorghe CIREAP

BIZARERIE

Nu-i chip ca să priceapă
O treabă curioasă:
Îi lasă gura apă,
Când vede vin pe masă!

Valentin DAVID

VÂNĂTOARE DE MISTREȚI

Fiindcă nu veneau godacii,
Am tot băut, sub toți copacii;
Când s-au ivit, rămând, vreo trei,
Eram, deja, mai porci ca ei!

Ion DIVIZA

IN VINO VERITAS?

Întrebat, de soața-i jună,
De-o iubește, doar un pic,
El i-a spus, sub clar de lună:
- Astăzi, n-am băut nimic!

Viorel FRÎNCU

LA PERINIȚĂ

Îmi place veselia
Și să petrec am harul;
Am scos la dans soția,
Dar am pupat paharul.

Mihai FRUNZĂ

ABSTINENȚĂ

Nevasta mea, o floare rară,
Mânca-i-aș ochii ei și gura,
Cu țuica face doar gargară...
Atunci când eu întrec măsura.

Petru-Ioan GÂRDA

UNUI ATLET

După-o lungă alergare
A ajuns, flămând, acasă,
Însă, negăsind mâncare,
A sărit și peste masă.

Petre GIGEA-GORUN

IMPRUDENȚĂ

I-am spus nevastei, nu cu teamă,
Bărbatul e ca vinul care,
Cu vârsta-i crește-a sa valoare...
Și-atunci m-a sechestrat în cramă!

Mihai HAIVAS

ORTACUL BOLNAV

De-o bună vreme tot sughit
Și, cum nu-mi e așa de bine,
Nici lapte nu mai pot să-nghit,
La câtă votcă am în mine...

Alexandru HANGANU

VASE COMUNICANTE

Ce grea e, Doamne, bățalia
Cu inamicul din butoaie:
Cu cât se-ngroașă vitejia,
Pe-atât picioarele se-nmoaie.

Eugen ILIȘIU

CE ESTE VINUL?

Definiția s-a dat
Chiar din vremuri strămoșești:
Vinul-i „soare concentrat”,
Dacă-l bei, te încălzești.

Vasile LARCO

NU MAI VIN COLINDĂTORII

Colindătorii n-au ajuns
Și n-or să-apară nici la anul,
Că nu le-am dat îndeajuns...
Atunci când mi-au furat cazanul!

Doru-Mihai LUNGESCU

OBIECTIV LA ÎNCEPUT DE AN

Mi-am propus să scap de vicii,
De-alcool și de țigară,
Iar acum fac sacrificii,
Cred că... pentru-a sută oară!

Ioan MAMAISCHE

**ÎNTORCÂNDU-MĂ PLOUAT
DE LA CÂRCIUMĂ**

Ce noroc avui de-o ploaie,
C-am făcut din mers o baie!
Bafta mea - când am sosit,
Soața m-a și săpunit.

Vasile MANOLE

LA RESTAURANT

Adevăru-n Murfatlar,
Are matca lui curată;
Îl putem găsi (mai rar)
Și în... notele de plată!

Viorel MARTIN

PROBABILITATE SIGURĂ

Atâta zaibăr am băut,
Că am rămas, de-a dreptul, mut
Și nu-i exclus, iubiți olteni,
Să mă vedeți la Cotroceni!

Janet NICĂ

DE-ALE TOAMNEI

Amicul, care face must,
Mă cheamă grabnic să i-l gust;
Nu prea am timp și-atunci îi spun
Că voi veni mai... la Crăciun !

Vasile PANFILE

**CURA LA BĂILE
SLĂNIC-PRAHOVA**

Convins că băile sărate
Sunt bune pentru sănătate,
Mă-ndrept către izvor și zic:
- Azi beau... o țiucă de Slănic!

Virgil PETCU

Poți fi înalt cât un dulap,
Tăria tot se urcă-n cap:
Coboară-ntâi pe gât, domol
Și urcă unde-i locul gol!

Elis RÂPEANU

DE CRĂCIUN

Să-l ierte soața lui de-o vină -
C-a mai flirtat și el, că-i om -
I-a dat de sărbători mașină,
Iar dânsa a urcat-o-n... pom.

Stelică ROMANIUC

CRĂȘMĂREASCĂ

La prețul liberalizat
E-o cale-atât de lungă,
Că cinci bețivi au cotizat
De-un șpriț să le ajungă.

Constantin TUDORACHE

O, TEMPORA!

De-o vreme, mulți bărbați îmi spun,
Că sunt la fel ca vinul bun,
Dar eu constat că astăzi, iată,
Nu se mai bea ca altă dată.

Violeta URDĂ

CHEFLIUL

Se-ntreba, purtând stindardul
Băutorilor de vin:
- Unde vrea să plece gardul,
Că abia mai pot să-l țin ?

Petrache ZAHARIA

„Nu ești beat atât timp
cât poți sta întins pe podea
fără să te ții de nimic.”

(Dean Martin)

EPIGRAMA SATIRICĂ „EPIGRAMA-I UN STRĂNUT”

Această *definiție* îi este atribuită lui George Călinescu. Puțini știu însă că, în realitate, aparține lui Mircea Pavellescu. Atunci când a lansat-o, cu ușoară ezitare, într-un grup de scriitori, Mircea Pavellescu, pentru a nu fi contrazis, a spus că a rostit-o George Călinescu. Marele critic, auzind-o, nu a tăgăduit, a tăcut ca și cum ar fi confirmat paternitatea. Am ales acest moto „Epigrama-i un strănut”, găsindu-l potrivit epigramei satirice. Considerată o formă literară de critică a slăbiciunilor omenești, satira a fost dintotdeauna *îndreptată împotriva unei realități defectuoase și incorecte, reprezentată de persoane, instituții și mentalități. Acestea sunt comparate critic cu un ideal, căruia nu-i corespund. Umorul ironic nu este altceva decât un vehicul*¹.

Etimologic, termenul provine de la cuvântul latin *satura*, care însemna *dezordine, harababură*. La vechii greci, satira a fost remarcată în secolul al VII-lea î.Hr. prin versurile ironico-batjocoritoare ale lui Archilochos. Remarcabile au rămas comedii satirice ale lui Aristofan, din sec V î.Hr. Satira este recunoscută ca fiind o creație, prin excelență, a romanilor. Quintilian declara cu mândrie: *satura tota nostra est* („satira este în întregime a noastră”). Cunoscute sunt cele do-

uă cărți de satire, numite „Sermone” (Convorbiri), ale lui Horațiu, cele 16 satire ale lui Iuvenal, sau cele 15 cărți ale lui Marțial, întâiul mare epigramist al lumii, care a criticat decadența moravurilor societății romane.

Un alt motiv pentru care am ales titlul „Epigrama-i un strănut” îl reprezintă o frază, dezamăgitoare, care mi-a rămas în memorie de la Giuseppe Navarra: „Oricât de bună ar fi, epigrama nu îndreaptă tarele omenești”.

În calitate de „**Reporter în Regatul epigramei**”, nu voi da lecții de epigramă, nu mă voi erija în teoretician al genului, și nici nu voi prezenta regulile alcătuirii unei epigrame, întrucât acestea mai degrabă plictisesc, iar cei interesați le pot învăța singuri. Voi furniza exemple, grupate pe teme și categorii de expresie. În cunoscuta „Pledoarie pentru epigramă”, Mircea Trifu descrie, aproape, toate formele de exprimare ale epigramei, spunând: *Ca orice gen literar și epigrama se diversifică într-o serie de specii, care păstrează un caracter comun: poanta. Prima și cea mai importantă specie este epigrama cu caracter satiric* (...). *Această categorie cuprinde epigramele îndreptate spre tarele etern omenești, cum sunt infatuarea, avariția, invidia, lăcomia, minciuna, vanitatea, snobismul, beția etc, precum și pe acelea care au în vedere corectarea unor mentalități înapoiate, cu o arie mai largă, socială, cum ar fi abuzul, arivismul, demagogia, imoralitatea, impostura, neglijența, parazitismul, slugărnicia ș.a.*

Cu mențiunea că în acest capitol voi prezenta epigrame cu caracter sati-

ric, citez cele două exemple selecționate de Mircea Trifu, la categoria „epigrame satirice”, în pledoaria sa.

ARIVISM

Soața dintâi, creându-i atmosfera,
A reușit să-i fac-un rost în viață,
Doar ei îi datorează cariera
Și carierei... pe a doua soață.

George Petrone

*

PROVERB RĂSTĂLMĂCIT

Spunea cândva un înțelept,
Că cel mai scurt e drumul drept,
Deși ajungi la câte-un for
Pe ocolite, mai ușor.

Ilie Iancu

*

Pentru confirmarea genului, să
lecturăm un prim grupaj de **epigrame satirice**.

UNUI JUNE TOMNATIC

Atât l-au consumat femeia
Și țuica ce-a îngurgitat-o,
Încât trecu în vârsta treia,
Pe-a doua n-a mai apucat-o.

Ionel Iacob-Bencei

*

ACTUALEI PUTERI

Peste patru ani șoșonii
Se vor roade, pas cu pas,
Și vom strânge pantalonii
Cu cureaua de la ceas.

Maftai Florescu

*

ORGOLIU

Așezat într-un fotoliu,
Care stă să te subjuge,
Funcția îți dă orgoliu,
Iar orgoliul... ți-o distruge.

Maftai Florescu

*

PARVENITISM

Tablouri scumpe, lustre și covoare,
Alcătuindu-ți cadrul plin de fast,
În casa unde totu-i de valoare
Prezența ta e singurul contrast.

Gheorghe Stoicescu

*

DESTIN

Românii sunt mereu isteți,
Și urmăriți de o năpastă,
Deși în piept au șapte vieți,
Ei o trăiesc pe cea mai proastă.

Nicolae Ivan

*

Nicolae Ghițescu - spune în epigrama **LUI KANT**:

Ne potrivim într-o măsură,
Deși n-aș fi gândit vreodată:
Tu critici rațiunea pură,
Eu, rațiunea poluată.

*

Iată cum e descris **SERVILISMUL**
de către epigramistul brăilean **Ștefan Tropcea**:

Servilismul, în esență
Și independent de eră,
Pentru unii e carență,
Pentru alții... carieră.

*

Alte două epigrame satirice, din
creația lui **Ștefan Tropcea**:

CINSTEA

În timpul vieții efemere,
Deși la fel de pregătiți,
Sunt oameni care fac avere
Și oameni ce rămân cinstiți.

*

CURIOZITATE

Uneori într-o grădină,
Dintre pomi, pe vreme rea,
Cad acei cu rădăcină
Și rămân cei cu proptea.

*

Alexandru Clenciu ne face, într-o manieră proprie, portretul unui anume caracter:

SERVILUL

Smerit, ca-n fața unor moaște,
Mereu încovoiat de trunchi,
Pe șeful său el nu-l cunoaște
Decât din tălpi până-n genunchi.

*

La aceeași categorie, și pe o idee asemănătoare, să citim epigrama **COMPORTAMENT**, scrisă de **George Petrone**:

Ciudate sunt făpturile neghioabe
Când simt în nări stăpânul idolatru:
Potaia face sluj pe două labe,
Slugarnicul se târâie pe patru.

*

CAUZĂ ȘI EFECT

Vrând pe semeni să-i îndrepte,
Moralistul înfocat
Le-a dat sfaturi și precepte
Până când i-a cocoșat.

Mircea Trifu

Majoritatea epigramelor de mai sus sunt satirice, unele sunt pline de ironie, altele pot fi deopotrivă aforistice, umoristice iar câteva au o ușoară nuanță calamburistică.

Închei acest capitol cu un citat din **Martin Opriz** (1597 – 1635), primul epigramist german:

„Satira e o epigramă lungă, iar epigrama e o satiră scurtă.”

Note:

1. Dintr-un interviu al actorului german Jesko Friedrich.

(Material selectat din volumul **REPORTER ÎN REGATUL EPIGRAMEI**, autor **Constantin Tudorache**)

PREMISELE apariției epigramei românești

Fondul psiho-social și factorii istorici

Înainte de a ne referi la nașterea epigramei pe aceste meleaguri – fenomen care are loc mai târziu, în comparație cu înflorirea ei în celelalte literaturi europene (mai ales occidentale), se cuvine să amintim numele a doi autori de origine română care s-au afirmat cu producții în limba latină cu mult înainte.

Cronologic, primul dintre aceștia este **Nicolaus Olahus** (adică *Nicolae Valahul*, 1493-1568), cărturarul umanist al secolului al XVI-lea. Tatăl său, *Stoian*, cunoscut ca *Ștefan de la Argeș*, se născuse la Orăștie, iar mama sa, *Barbara Huszár*, era descendentă a familiei lui *Iancu de Hunedoara*, voievodul Transilvaniei (fiul românului *Voicu* și, acesta, fiul lui *Șerb*). Cum era considerat văr cu Matei Corvin (fiul lui Iancu), ca să nu fie „scurtat de cap” de Vlad Țepeș care vedea în el un pretendent la domnie, familia se refugiază la Sibiu, unde se naște Nicolaus. Acesta urmează școala capitulară (canonică) din Oradea. Ajunge paj la curtea lui *Ladislau II* de la Buda, apoi e numit secretar și consilier al regelui *Ludovic II*. După bătălia de la Mohaci (1526), în care armata ungară e învinsă de turci și regele răpus, regina Maria își începe exilul, luându-l cu ea și pe secretarul și consilierul său Nicolaus Olahus. Se stabilește la Bruxelles unde, în 1531, e instalată ca regentă a Țărilor de Jos. Nicolaus e numit episcop de Zagreb (1543), apoi, din 1553, arhiepiscop de Strigoni (azi Eszergom), primat al Ungariei și, din 1562, regent (locțiitor) al coroanei ungare. În Țările de Jos a stabilit legături cu umaniștii, fiind foarte apreciat de **Erasmus din Rotterdam** (1466-1536), cu care a purtat o bogată corespondență. Umanistul renașcentist olan-

dez, autor de scrieri satirice, adagii, colocvii, a influențat profund cultura europeană. A lăsat o bogată zestre de catrene în latină, premonitorii, care sunt interpretate și azi. Nicolaus Olahus nu-și dezmente structura spirituală de român și scrie epigrame în latină, urmând practica din celelalte literaturi europene. Multe dintre ele au fost traduse, prin 1939, de Profesorul **Ștefan Bezdechi** de la Universitatea din Cluj. *Mircea Trifu* a șlefuit unele dintre ele, după traducerea lui Bezdechi.

Iată trei exemple:

Lui Danus, ca din partea lui însuși

*Minerva m-a-nzestrat cu-nțelepciune,
Fixându-mi și traseul carierei;
Legat de zei, nemiavând ce spune,
Am slugărit... lui Bachus și Venerei.*

Casierului reginei care întârzia să-i plătească lui Erasmus pensia viageră, aprobată de Carol V

*Când ia parale-n pas vioi se duce,
Da-i strâmb și schiop când trebuie să dea,
Să facă Domnul să rămână-așa
Și să se-ndrepte când va fi pe cruce.*

Medicului curții regale, căruia i se adresează ca din partea lui Danus

*Să-ți fie viața binecuvântată
Că-mi ești amic și mă ajuți mereu,
Dar dacă vrei să mă transformi în tată,
Adu pe Margareta-n patul meu.*

Alt cărturar de origine română care a scris epigrame în latină este **Antioh Cantemir** (1708-1744), fiul domnitorului **Dimetrie Cantemir**, stabilit la Curtea lui Petru cel Mare. *Alexandru Odobescu*, în lucrarea *Satira latină, studiu istoric, critic și literar* (1855) scrie că „străinătatea ne-a răpit pe satiricul ce de demult ar fi putut să ne aducă glorie, pe Antioh Cantemir”. Cărturarul care a tradus în rusă patru satire de Boileau, rușificând subiectele și caracterele personajelor, e considerat fondatorul clasicismului rus și al poeziei moderne (**Paul Cornea**,

Antioh Cantemir, Stihuri, E.L.U., 1966, în prefață). Apreciindu-și cu modestie talentul, în lucrarea „Autorul despre sine însuși”, se mândrește cu faptul că muza lui, prin contactele cu poeții străini, a început să vorbească bine rusește (*Scurtă privire asupra epigramei*, în *Russkaia Epigramma*, Moskva, Hudojestvennaia literatura, 1990). Iată o epigramă tradusă în română:

La Brut

*Că ești cu minte, Brutus, toți oamenii gândesc,
Că ești un nerod însă, eu nu mă îndoiesc;
De-or întreba pricina, o pot spune de rost:
Când taci, tu ești cu minte, iar când grăiești,
un prost.*

(**Efim Tarlapan**, *Buturuga mică, Epigrama românească*, Chișinău, 1993, p. 83)

*

La nașterea propriu-zisă a epigramei românești contribuie *mai mulți factori* care, în raport de concordanță, duc la apariția și înflorirea unei noi specii lirice, sub formă de catren – acel „catren buclucaș” al literaturii, atât de gustat de oamenii spirituali, dar atât de greu de realizat în parametrii de care trebuie să se țină cont. E vorba de mai multe categorii de factori, ce pot fi grupați, prin analiză, în factori psiho-sociali, factori culturali autohtoni și factori culturali străini.

Influența culturii, în general, a literaturii occidentale, în special, s-a manifestat pe un sol fertil, în care au existat germeii primitivi care să nască o nouă specie literară.

Ca factori ce definesc structura psiho-comportamentală a românilor – factori determinanți în declanșarea resorturilor ascunse ale umorului – remarcăm înclinația lor spre haz de necaz cu manifestări multiple și diverse, firea veselă și hâtră, precum și natura lor colocvială. Dacă e adevărat că românul s-a născut poet, tot atât de adevărat este că el s-a născut și s-a manifestat ca umorist. El e mai sensibil la răs, la ironie, la învățămintele cu subînțeles, decât la demersuri moralizatoare sau pedagogice.

Face haz și când e vesel, și când suferă, e pus pe zeflema, chiar pebatjocură, face asociații de idei și de imagini care surprind prin istețime și stârnesc hazul sau biciuiesc defectele. Vocabularul limbii române este deosebit de bogat în cuvinte și expresii ce desemnează veselie, înclinarea spre glumă și petrecere, bogăție lexicală moștenită și acumulată din influențele și conviețuirea cu alte popoare la care se adaugă neologismele intrate în română de timpuriu sau mai recent, asimilate în limbajul uzual. E cazul să subliniem, de asemenea, și influența balcanismului, deși țările române, geografic vorbind, nu fac parte din peninsula balcanică. Iată concluzia lui **Alexandru Paleologu**: „Noi, românii, ne credem balcanici fără să fim, și tot ne lepădăm de balcanism, considerându-l ghiuleaua de picior care ne trage în jos, nepermițându-ne să fim «integrabili» în Europa. E o greșală foarte mare pe care o săvârșim cu toții. Cred că acest fel de a judeca lucrurile este lipsit de răbdare, de luciditate și de o privire întreagă asupra unui fenomen de o mare vechime și cuprindere, atât în ordinea intelectuală și spirituală, cât și în cea a civilizației /.../ Mi se pare curios să se omită că, oricum am lua-o, *Socrate*, *Platon* și *Aristotel* erau balcanici” (SECOLUL 20, nr. 7-9, 1987). Deci, fără să uităm asemănarea sau afinitatea dintre noi și celelalte popoare romanice, chiar dintre noi și slavi, trebuie să acceptăm realitatea, subliniată de **Gheorghe Grigurcu**, și anume că „spiritul balcanic nu înseamnă neapărat ortodoxie. *Noi avem în mentalitatea noastră valahă un anumit piper balcanic, o anumită savoare și relativizare a comportamentului din punct de vedere etic* (subl. n.), care nu este însă dusă până la amoralism, ci până la un fel atenuat de cinism. *Caragiale* era cinic, cinismul fiind și el o atitudine socratică. Cinismul balcanic este un ferment extraordinar de viu și stimulator în cultura noastră. Dar aerul duhliu, buna dispoziție și felul de a ne anestezia, prin relativizare, nenorocirile și catastrofele istorice, spiritul bășcălios și cinic sunt

respinse de mulți cu oroare moralizatoare (total improprie în acest caz). După mine, ar trebui să fim lucizi și oameni de gust și să prețuim ceea ce este o reușită sapientială și artistică. Felul de viață și replica spirituală și voluptuoasă dau artei literare și spiritului public o notă inconfundabilă și de mare preț.” Acest „spirit public” și „piperul balcanic” sunt factori demni de luat în seamă când avem în vedere nașterea epigramei românești. Pentru că balcanismul – categorie estetic-morală – „ne-a intrat în sânge, în plămada intimă a ființei”. Deși îl considerăm o pacoste (cuvânt de origine slavă) pe planul ethosului, corelându-se cu arivismul, demagogia, comoditatea, chiar lenevia, balcanismul implică o „stare de criză” – mediu favorizant al „formelor estetice, al varietății, îmbinării și rafinării lor” (**Gh. Grigurcu**, *Balcanismul ca demon păzitor*, SECOLUL 20, nr. 7-9, 1987).

Dacă suntem sau nu suntem balcanici, din punct de vedere istoric sau geografic, este o chestiune care implică discuții ample, sigur este că spiritul românului a fost adânc influențat de balcanism. Nu este exclus ca această componentă, caracterizată prin zeflema, glumă, fuga de certitudine („se poate și așa”), să fi accelerat nașterea și evoluția epigramei – apariție târzie la români în comparație cu celelalte popoare romanice, dar și înflorirea și dăinuirea ei în spațiul danubiano-pontic, fenomen singular în cultura Europei.

Umorul popular nu este punitiv, ci este caracteristic stării de voie bună, cu o mare încărcătură de omenesc. „De aceea, umorul este considerat mai ales un produs al spiritului englezesc, promotor al *empirismului modern*. Dar iată că, la alt capăt al Europei, umorul face parte din fondul psihic și spiritual al unui popor ce-și trage capitalul genetic de la strămoșii traco-daco-geți, care l-au dat pe *Bachus* – zeul vinului și al veseliei – și pe fiul acestuia, *Priap*, ce personifica virilitatea. Iar Dacii, care mureau cu fața la dușman, treceau râzând în lumea lui *Zamolxe*. În preziua marilor bătălii, ei

oficiau ritualul bărbătesc al râsului, batjocorind astfel moartea posibilă, care îi pân-dea” (**Pop Simion**, *Cimitirul Vesel (Săpânța)*, Ed. Sport-Turism, 1972, p. 12). Evoluția spiritului locuitorilor acestor meleaguri n-a adus schimbări esențiale: umorul dacilor a primit, ca pe o sămânță de lumină, aciditatea la lapidaritatea spiritului latin (se afirmă că Marțial era recitat de ostașii romani din toate provinciile), așa cum credința în nemurire a dacilor a fost terenul care a primit, direct, creștinismul.

Se mai poate adăuga și influența pe care a avut-o mediul geografic la menținerea spiritului umorului: aceste meleaguri, cu climă temperată, destul de blândă, nu cunosc cețurile nordice, răceala castelelor, jocurile de lumină și întuneric – toate acestea sunt propice, mai curând, romantismului. În plus, istoria, vremurile în care adevărurile nu puteau fi spuse în gura mare (și nu ne referim numai la trecutul recent), au învățat acest popor să-și manifeste nemulțumirea și revolta prin ironie și umor, care nasc snoavele, poveștile, imprecățiile, îl nasc pe Păcală, dar și pe Tândală etc.

Aceste aspecte constituie criterii de deducție privind fondul favorizant al nașterii epigramei care include alt factor determinant: creația folclorică – literară și muzicală – care demonstrează acest fond psihic-comportamental al românilor. Bogăția de nuanțe umoristice poate fi ușor depistată în *proverbe (zicători, zicale)*, *ghicitori (cimilituri)* și, mai ales, în *strigături*, dar și în cântecele și în crâmpie de cântece și poezii populare. Acestea sunt forme literare scurte, în care se remarcă nu numai gluma, ci și satira sau lauda. Structura, lapidaritatea, istețimea care surprinde și antrenează spiritul să participe la mesaj sunt caracteristici care apropie aceste creații de epigrama care se va naște.

Din volumul
„EPIGRAMA – EMBLEMĂ
A UMORULUI ROMÂNESC”
Autor *prof. dr. Elis RÂPEANU*

ESEU:

Cu UMOR, despre UMOR

Vorbind despre literatură, se face noapte în plină zi, de parcă soarele ar lua pauză de masă. Vorbind despre teoria literaturii, întunericul se dezbracă de câteva toale, până dă de o ceață adolescentă, somnoroasă și nehotărâtă. Vorbind despre filosofia culturii, se luminează de ziuă, atâta cât lucrurile să nu se lovească unele de altele. De la această înălțime, ni se spune, cu limpezime sofisticată, că progresul artei s-a realizat prin crearea unei *DISTANȚE* între *SEMNIFICANT*, grafic sau fonic și *SEMNIFICAT*, adică sens. La o primă ochire retrospectivă, se pare, cu adevărat, că este adevărat. La început, realitatea ne pune la dispoziție lucrurile cu toată zestrea lor materială, genetică, solidă, lichidă și gazoasă, cu conținut, forme, culori, gusturi și alte isprăvi demiurgice. După o perioadă îndelungată de gestație și de argăseală a materiei, oamenii, printr-un salt, de neexplicat, al gândirii, au înlocuit lucrurile palpabile, grele și dure, cu *SEMNE*, adică *SEMNIFICANȚI*, creând, astfel, o *DISTANȚĂ* între om și lucruri. Apoi, cu un orgoliu demiurgic, *SEMNELOR* li s-au dat nume, adică *SEMNIFICATII*, creându-se, de acum, un adevărat imperiu semantic, ai cărui locuitori și beneficiari suntem, de o vreme nelocalizată, până în prezent. Lucrurile palpabile sunt limba universală, cu ajutorul căreia se înțeleg toți oamenii. Odată cu crearea imperiului semantic, apele s-au despărțit, au apărut limbile popoarelor și, implicit, noi *DISTANȚE* între oameni. Trebuie precizat că semnificațiile primare, cu care au fost împodobiți *SEMNIFICANȚII*, au fost și sunt monedă universală sau statală. Aceste semnificații alcătuiesc un fel de parter semantic denotativ, codul cel de toate zilele al comunicării. Se poate numi, la fel de bine, codul solidarității comunicative. Aici putem

formula un postulat provizoriu, cu statut etern: câtă denotativitate, atâta comunicare. Pentru că mintea omenească este scormonitoare și neastâmpărată, să-și facă de lucru, se aventurează în zărilor necunoscutului și descoperă, vrând, nevrând, noi continente ale fanteziei tămăduitoare. Exploratorii și conchistadorii noului demers acordă vechilor *SEMNIFICANȚI*, noi *SEMNIFICĂȚII*, subiective, originale, particulare, surprinzătoare, derutante, uneori, până la absurd, creând, astfel, un etaj semantic *CONOTATIV*, cu care se ocupă tropologia sau leporia, după numele mai vechi. Între parterul *DENOTATIV* și etajul *CONOTATIV* s-a creat o nouă *DISTANȚĂ*. O nouă distanță, adică un progres în fapt. Putem să emitem al doilea postulat provizoriu, cu statut etern: cu cât mai multă conotativitate, cu atât mai puțină comunicare. Arta modernă s-a mutat, cu arme și bagaje, la etajul *CONOTATIV*, unde locuiesc separat, uneori, până la izolare, nenumărate *CODURI CONOTATIVE*. Codul *CONOTATIV* este codul desolidarizării, al înstrăinării. Poate că aici ar trebui plasat celebrul „Turn de fildeș” al poeților, la care se ajunge doar cu un așa-zis Pegas. La acest nivel, a luat naștere o adevărată artă de a crea artă, ținând cont de *DISTANȚA* dintre *DENOTATIV* și *CONOTATIV*. Amintim, în treacăt, că dadaismul, teoria artei pentru artă, teoria sugestiei, teoria poeziei obscure, arta abstractă, de la începutul secolului trecut, prin *DISTANȚA* prea mare, dintre *CONOTATIV* și *DENOTATIV*, au faultat, până la derută, comunicarea și înțelegerea fenomenului artistic. Neavând priză la public, toate aceste demersuri s-au topit ca baloanele de săpun. *DISTANȚA* semantică este o adevărată hârtie de turnesol, care arată dacă un text este sau nu este artă. O distanță mică de nivelul *DENOTATIV* indică lipsa de valoare, banalitatea, până la așa-zisul și răspânditul *KITSCH*, care îngrașă Internetul. *DISTANȚA* prea mare între *CONOTATIV* și *DENOTATIV* derutează și împiedică trăirea estetică, res-

pingându-l pe cititor, uitându-se că arta se face pentru oameni, nu pentru îngeri. Cum umorul este un fenomen semantic, iar epigrama este o specie a umorului, este interesant să deslușim statutul acestui fenomen, în funcție de așa-zisa *DISTANȚĂ*, prorocită de către teoreticienii literaturii și ai artei. Mai înainte de toate, trebuie precizat că, în cazul conotativității, din cauza *DISTANȚEI* semantice, mesajul poetic nu percutează de la prima înfățișare, ci întârzie, poate că nu mai vine niciodată și ațipim, în așteptarea lui Godot. Dacă umorul, ca fenomen verbal, ar aparține conotativității, încărcate, normal, cu tropi și cu figuri de stil de toate felurile, cu metaplasme, metataxe, metasememe și metalogisme, el ar fi perceput foarte greu sau nu ar fi perceput deloc. În realitate, umorul este perceput instant, fără întârzieri, fără amânări. În actul percepției umorului, nu există duminică, zi de odihnă. Asta înseamnă că esența sa se situează la nivel denotativ, unde înțelegerea mesajului se face rapid, fulgerător. Rezultă că umorul, prezent în epigramă, în poezia umoristică, în anecdote și în alte specii, este o confuzie de semnificații diferite, dar care fac parte din același areal semantic. Confuzia vine întotdeauna dintr-o asemănare aproximativă, relativă, a unor termeni diferiți, dintre care unul este depreciativ. În niciun caz, nu se poate vorbi despre o ruptură, despre o explozie, așa cum se vehiculează prin colțurile diferitelor cercuri de părerologi de serviciu. Structura epigramei poate fi redusă la doi termeni adversari, dar nu dușmani, din planul denotativ al sinonimelor, antonimelor, omonimelor, paronimelor sau al cuvintelor polisemantice. Dacă termenul din poantă, depreciativ, nu ar fi rudă cu cel pozitiv, din cele trei versuri pregătitoare, nu ar fi epigramă și nici umor. Sau, poate ar fi umor absurd, pe tărâmul căruia nu ar călca nici picior de om.

Prof. Janet NICĂ

„Vreți să știți când minte un politician?

Priviți-i cu atenție buzele și dacă ele se mișcă înseamnă că minte.”

(Winston Churchill)

ALEȘII NOȘTRI

SCHIMBĂRI DUPĂ ALEGERI

Sunt foști primari ce-au constatat
Că au sărit din lac în puț:
Căldura verii a plecat,
Cu tot cu postul lor călduț.

Cornelia-Livia BEJAN

SEPARAREA PUTERILOR

Guvernul ne-a convins că-n stat,
De-acuma totul merge strună;
Puterile s-au separat,
Iar slăbiciunile se-adună!

Corneliu BERBENTE

„DIGITALIZARE”

GUVERNAMENTALĂ

Guvernarea, fără preget,
Folosește anasâna,
Că îți dă doar de un deget
Și îți ia cu toată mâna!

Iulian BOSTAN - GOHOR

PARLAMENTARE

Dintre-atâtea animale
Ce-mpânzesc tribunele,
Cine să mai știe ale
Cui sunt roabe unele...

Daniel BRATU

CANDIDAT LA PREZIDENȚIALE

Înalt, rigid, precum un turn,
Domol în toate, taciturn,
Abia de-i scoți vreo trei cuvinte...
E clar că-i bun de președinte!

Mihai CABA

ALESUL

Se vestejește zi de zi
Imaginea-i de la șefie,
Că nu e ce părea a fi
Și nici ce promitea să fie.

Nicolae CĂRUCERU

LA ÎNTÂLNIRE

CU ELECTORATUL

Venind aleșii la paradă,
Se-ntreabă, survolând tot cerul:
De ce-ar mai face-autostradă,
Când au deja elicopterul?

Maria CHIRTOACĂ

COALIȚIA ȘI PERSPECTIVA

Nu-s adunați cu anasâna,
Spre viitor vor toți “biletul”
Și-și strâng cu bucurie mâna
Cu care își înfig stiletul.

Florina DINESCU

GUVERNAREA

NE-A PROMIS BELȘUG

Chiar dacă sărăcia-i mare,
Noi orice greu îl suportăm,
Dar vine-un val de bunăstare,
De care nu cred că scăpăm!...

Ion DIVIZA

BIOGRAFIE RETUȘATĂ

Făcând retușuri în biografie,
Bilanțul ce-l vizează are rost:
El n-ar fi vrut să fie ce a fost,
Dar nici n-a fost ce ar fi vrut să fie.

Nicolae DRAGOȘ

ATENȚIONARE

Dacă la scrutin grămadă
Vom alege iarăși rău
N-or să poarte câinii-n coadă...
Covrigeii de Buzău.

George EFTIMIE

DELEGAȚIE LA MINISTRUL AGRICULTURII

L-am rugat - ca sinistrații,
Să ne dea un semn și nouă
Că va face irigații,
Însă s-a făcut că plouă...

Petru-Ioan GÂRDA

ÎNTÂLNIRE CU PRESA

La conferință mă frământ,
Să îl ascult e un supliciu
Căci purtătorul de cuvânt
E panglicarul de serviciu.

Gheorghe GHEORGHE

„RUTIERĂ” PARLAMENTARĂ

Ca măsură salvatoare -
Pentru-a circula mai bine -
Se vor pune semafoare
La răspântii de doctrine.

Mihai HAIVAS

ATENȚIE, POLITICIENI!

Trăind în mediul vicios,
Cu gânduri de îmbogățire,
Poporul, pătura de jos,
Vă lasă fără-acoperire!

Vasile LARCO

CU COLINDA LA GUVERN

Guvernanților, cu încântare,
Le-am cântat la uși, cu tot elanul
Și ne-au dat amabili, la plecare...
Garanții că ne-or plăti la anul!

Doru-Mihai LUNGESCU

SENTIMENTALISM

Azi, de ziua-mbrățișării,
Ca om simplu, amărât,
Pe acei din fruntea țării
I-aș îmbrățișa... de gât!

Ioan MAMAISCHE

DORINȚA CANDIDATULUI

Avea dorința lui, nocturnă,
Să fie numai el în urnă
Și-a reușit, precum vă spui:
În urnă-i doar... cenușa lui!

Viorel MARTIN

MOTIV DE DISPUTĂ-N PARLAMENT

Îmi reproșează un rival
Că nu vorbesc gramatical;
Sunt în Senatul României,
Nu-n Aula Academiei!

Ion MICUȚ

DOCTRINE POLITICE

Cei ce sunt acum pe treapta
Cea de sus, când viața-i grea
Nu-s de stânga sau de dreapta,
Ci, mai mult de hăis și cea!

Ion MORARU

REMANIERE**GUVERNAMENTALĂ**

Cum și-a asumat infernul,
În această criză mare,
A căzut din nou Guvernul,
Însă iarăși... în picioare!

Gavril NECIU

DEȘTEPTARE

În campanie ne minte
C-o beție de cuvinte;
După vot e, deci, normală
O cumplită mahmureală.

Dan NOREA

LA VOT

Alegerile bat din nou la ușă,
Așa că voi vota ca fiecare,
Cu gândul să îl scot acum pe tușă
Pe cel ce-mi bagă mâna-n buzunare!

Maximilian OPAIȚ

LA „VÂRF”

Cum toate azi în viață le merg strună,
La cei de „sus” nu-i lesne chiar s-ajungi,
Căci mână-și dau cu mână împreună
Cu toții și au mâini așa de lungi...

Cătălina ORȘIVSCHI

INTERESUL POLITIC

A-nvățat alesul
Cum să-și poarte fesul
Și apoi alesele
Să își poarte fesele!

Radu PĂCURAR

ÎNGRIJORARE

Ai noștri bravi parlamentari
Au o-ntrebare nefirească:
De ce sunt mulți pensionari,
Când ei se luptă să-i rărească?

Stelică ROMANIUC

MANIERE

Îl vezi pe „ics”, parlamentar,
Cum stă cu mâna-n buzunar
Și n-ar fi asta cel mai rău,
Dar buzunarul e al tău...

Florin ROTARU

GUVERNUL ȘI PENSIONARI

Guvernul spune, cum i-i felul,
Că ne va ridica nivelul,
Dar eu nu cred deloc ce zice,
Că, mie, ce să-mi mai ridice?

Vasile VAJOGA

**ÎNCĂLZIREA GLOBALĂ
ȘI MINISTRUL MEDIULUI**

Clima s-a-ncălzit sinistru
Bulversând etapele
Doar când prinde glas ministrul
Mai îngheață apele.

Corneliu ZEANĂ

„Cred că politica este
un lucru prea serios pen-
tru a putea fi lăsată pe
mâna politicienilor.”
(Charles de Gaulle)

EPIGRAMA - REPERE ISTORICO-LITERARE (I)

La noi, epigrama este menționată încă din scrierile de factură istorică și religioasă din perioada veche a literaturii române: în *Cazania* lui Varlaam (1643), în „manuscrisul 2715 cu letopisețul lui N. Costin de la zidirea lumii la Aaron Vodă”, descris de Grigore Tocilescu în *Revista pentru Istorie, Arheologie și Filologie*¹. Datorită puternicei influențe a culturii grecești manifestată mai ales în timpul epocii fanariote, dar și, sporadic, mai înainte, influență resimțită atât în Muntenia, cât și în Moldova, s-au scris în această perioadă epigrame funerare². Iată, mai jos, una păstrată în forma unui autograf al stolnicului Constantin Cantacuzino:

Epigramă funerară la Constantin Cantacuzino

„Aici zace răpus de o moarte fără noimă, Constantin
Din neamul Cantacuzinilor, celor din vechime încununăți.
Prin cucernicie, chibzuință, dreptate și virtuți,
Prin feciorii numeroși, prin avuții-cel mai de frunte dintre boieri.
A viețuit șazeci și cinci de ani; mai numeroși
Vrednic era să împlinească de nu-l ucidea pizma.
Acum pe cel stins îl plâng muritorii, și înșiși ucigașii:
Călătorule, varsă și tu pe mormânt o mică lacrimă.”

O altă epigramă funerară, scrisă de Iosif, mitropolitul Târnovie, pentru Ioan Mavrocordat (1684-1719), domnul Țării Românești (1716-1719), copiată de pe un codice găsit în biblioteca Sfântul Mormânt din Constantinopol:

„Aici zace voievodul Ioan
Fiul al celui dumnezeesc Alexandru,
Din care a luat ființă un neam mai presus decât toate;
Frate al lui Nicolae, cârmuitorul
Țării Ungrovlahilor, cel prea înțelept.
Tânăr și frumos și prea blând,
Murind de timpuriu, aproape în pragul tinereții,
Lăsând durerea mulțimii de rude,
Boierilor și celor sărmani și supușilor.
Pe acesta să-l fericim cu toții, după cuviință,
Socotind că e vrednic de ea stăpânul a toate
Să-i așeze duhul în loc de verdeață.”

1719, februarie, în 23

Este evident că acestea nu erau epigrame în înțelesul pe care îl are astăzi termenul, ci epitafuri (fără umor) care recapitulau viața celui pentru care erau scrise. Sporadic, au mai creat epigrame, în perioada veche a literaturii noastre, Nicolaus

Olahus/Nicolae Românul (1494-1568), Anton Pann (1796-1854), Iancu Văcărescu (1791-1863) sau Antioh Cantemir (1709-1744), care era de origine română, dar a devenit primul poet din literatura rusă. Aceasta s-a întâmplat într-un anumit context istoric care l-a forțat pe Dimitrie Cantemir, tatăl său și domnitor al Moldovei, să părăsească țara și să se stabilească în Rusia, pe domeniile oferite de către țarul Petru cel Mare.

Mult mai târziu, în cultura și civilizația noastră, întâlnim o formă de manifestare comică a acestor însemnări funerare, în genul unui epitaf comic, caracterizat printr-o combinație de umor negru cu absurdul, de fapt reflecții comice (ironice/autoironice) la adresa vieții și a morții, în așa numitul *Cimitir vesel de la Săpânța*, județul Maramureș, care este foarte cunoscut datorită epigramelor (ad literam însemnând *scriere pe*), a versurilor umoristice așezate pe ineditele cruci albastre (cca. 800), primul epitaf vesel fiind scris în 1935. Unele dintre aceste inscripții versificate pot intra oricând într-o antologie a epigramei românești:

„Sub această cruce grea
Zace biata soacră-mea
Trei zile de mai trăia
Zăceam eu și cetea ea.
Voi care treceți pă aici
Încercați să n-o treziți.
Că acasă dacă vine
Iarăi (sic!) cu gura pe mine
Da așa eu m-oi purta
Că-napoi n-a înturna
Stă aicea dragă soacră-mea.”

Așa cum este ea definită astăzi însă, epigrama a început să apară mai ales în publicațiile satirico-umoristice după prima jumătate a secolului al XIX-lea, când numeroase epigrame erau publicate în revistele satirico-umoristice sau în calendarele acestora (*Aghiuță*, *Asmodeu*, *Bobârnacul*, *Calendarul Dracului*, *Cimpoiul*, *Ciulinul*, *Claponul*, *Daracul*, *Ghimpele*, în care Caragiale și debutează în 1872, *Gura satului*, *Kikirezul*, *Nichipercea*, *Sarsailă*, *Șarivari român*, *Țânțarul* - prima gazetă umoristică). Au scris epigrame Dimitrie Bolintineanu, Vasile Alecsandri, Mihai Eminescu, Alexandru Macedonski, I. L. Caragiale, Iacob Negruzzi și alții, tot acum fiind publicat primul volum de epigrame din literatura română, aparținând lui Dimitrie Bolintineanu, intitulat *Ielile, grame și epigrame politice* (1869), semnat cu pseudonimul *O companie de glumeți*. „Multă vreme s-a presupus că acel volum ar fi o culegere colectivă și nu o lucrare de autor, părerea fiind influențată de pseudonimul colectiv, *O companie de glumeți*. Dar în ediția postumă de *Poezii* de Bolintineanu (Ed. Socec, 1877), anume în prefață se află un indice al tuturor lucrărilor publicate de poet în timpul vieții, indice care cuprinde și volumul de epigrame³.”

Asupra importantului rol pe care Macedonski l-a jucat în istoria epigramei românești, dar și-n istoria literaturii române, din postura de autor de epigrame

ocasionale, vom reveni. Chiar în acel moment, când epigrama românească nu se rafinase încă, Vasile Alecsandri scrie o epigramă antologică:

Prostia

„Privind fără-ncetare
Prostia omenească
De lung urât cuprinsă
Eternitatea cască.”

În această perioadă, adică în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, când unii dintre cercetători fac apropierea între epigramă și literatura populară, referindu-se la strigături, chiuituri, cimilituri, tipurituri, o mărturie a lui George Coșbuc, de pe vremea când era încă elev, arată forța de contaminare pe care o avea epigrama și cum aceasta, ca text cult, prin preluare și răspândire pe o arie geografică importantă, poate fi asimilată de cultura populară. *Odată, scria Coșbuc, îi făcusem unei fete-cam zburdalnică, dar frumușică-următoarea epigramă:*

„Tot mă muștră măicuța
Că-mi prăd cu cei dragi gurița,
Las` mamă, că mă mărit
Și-mi sărut tot om urât!”

*Frați-meu a chiuit la horă „strigătura” făcută de mine. A prins. Toți flăcăii o învățaseră și o chiuiu. După vr`o patru ani, mai mare mirarea mea: În revista **Familia**, din Oradea-Mare, cetesc o poezie populară, culeasă din jurul Lăpușului, redactată astfel:*

„Dojenește-mă, măicuță,
Că-mi dau la drăguți gurița,
Las` mamă, că mă mărit
Ș-oi pupa tot om urât.”

Era epigrama mea! O cunoșteam la Lăpuș după patru ani. Lăpușul e cam la 100 de kilometri departe de Năsăud. După alți trei ani o găsesc în Foaia Poporului din Sibiu, ca poezie culeasă în jurul Orăștiei⁴.

Note:

1. Petrescu, Ioan St, *Nicolae Costin, Vieța și opera*, Tiparul românesc, București, p. 68.
2. *Studii și materiale de istorie*, vol. I, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1956, pp. 335-336.
3. Navarra, Giuseppe, *Epigrame alese, Antologia epigramei românești*, Editura Facla, Timișoara, 1985, p. 6.
4. Murărașu, D., *Istoria literaturii române*, ed. a III-a, Editura „Cartea Românească” București, 1943, p. 294.

Prof. Laurențiu Bădicioiu

*„Ai grijă când citești cărți pentru sănătate.
Poți muri din cauza unei greșeli de tipar.”
(Mark Twain)*

Noi să fim sănătoși!

PROGRAMUL RABLA ÎN SPITALE

Tratament fără pereche,
Beneficiu îl spun vouă;
Mergi la ei c-o boală veche
Și primești o alta... nouă!

Julian BOSTAN - GOHOR

LA MEDICUL CARDIOLOG

Privind sinusoida care
Sălta zglobie pe ecran,
Mi-a spus cu-o voce oarecare
- Se-ndreaptă, sigur, într-un an!

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

NOI SĂ FIM SĂNĂTOȘI

Asta-i soarta tuturor,
Fie chiar și în etate,
Demnitarii nu prea mor,
Ei plesnesc de sănătate.

Nicolae BUNDURI

LA SENECTUTE

Mai ieri, prin anii tinereții,
Trăiam din plin savoea vieții,
Dar și acum, prin ani de-angoase,
Trăiesc intens dureri de oase.

Mihai CABA

ADEVĂR RELEVAT

Este-un adevăr notoriu,
Relevat de ochii minții:
Zâmbetu-i un accesoriu
Doar atunci când ai toți dinții!

Gheorghe CIREAP

DUPĂ OPERAȚIA ESTETICĂ

I-a spus-o răspicat și tare,
Cu aroganță și tupeu:
„Iubitule, ce rău îmi pare...
Dar nu mai ești de nasul meu!”

**Gheorghe
CONSTANTINESCU-GEKO**

UNUI CHIRURG

Dumneata, în meserie,
Ești specialist de soi,
Tai întâi în carne vie...
După care ne jupoi!

Nicușor CONSTANTINESCU

DESTĂINUIRE LA PSIHOLOG

Cum nu mai cred în mine
Mai mulți amici de-ai mei,
Eu cred că se cuvine
Să îi numesc... atei.

Grigore COTUL

CHIRURG VESTIT

Chirurg vestit, de mare vază,
Să te convingi ce mână are
Cu o celebră-ndemânare
Întâi, el plicu-l operează.

Nicolae DRAGOȘ

DUPĂ CRĂCIUN

Creierul încerc să-l storc
Și mă-ntreb cam panicat:
Cum de a intrat un porc
În micuțul meu ficat?

Mihai FRUNZĂ

CE REZOLVĂ

NOUA SALARIZARE ÎN SĂNĂTATE

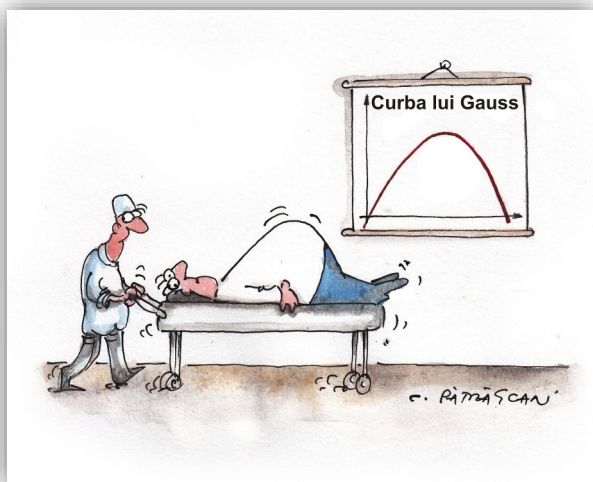
Cred că, la acest nivel,
Doctorii, ca-n vest plătiți,
Ne vor omorî la fel,
Dar vor fi mai fericiți.

Petru-Ioan GÂRDA

EXODUL CHIRURGIILOR ROMÂNI

Soarta lor, precum se știe,
Statul a bătut-o-n cuie:
Unii taie-n carne vie,
Dar mai mulți... o taie-n U.E.

Mihai HAIVAS

DE SEZON

Mi-a răcit cumplit nevasta,
Și, să vadă c-o ajut
Să îndure-ușor năpasta,
Când tușește... eu strănut...

Eugen ILIȘIU

CERERE PERTINENTĂ

La umila mea simbrie,
Fi'ndcă părul mi-a picat,
Aș dori să-mi dați și mie
Sporul de handicapat.

Mitică ION

DUPĂ PNEUMONIE

Femeile mă părăsesc,
Problema este neplăcută,
Să-mi iau gonflabilă gândesc,
Dar nici plămânii nu m-ajută!

Radu IONESCU-DANUBIU

VACCINARE TELEVIZATĂ

Toți un gând și toți o vrere,
La vaccin, aleșii, -n grabă,
Își scot mușchii la vedere,
Dar mai rar îi pun la treabă...

Kir PAPAS

DUPĂ OPERAȚIE

Sunt optimist, cum e firesc,
Mă mișc ușor, destul de bine,
Și în oglindă mă privesc,
Să văd ce-a mai rămas din mine!

Vasile LARCO

ULTIMA DORINȚĂ

Pe patul de spital fiind,
Nevasta... cu-n adânc suspin,
L-a întrebat pe suferind:
- Ți-aduci aminte... codul pin?

Ioan MAMAISCHE

MIRACOL

Bine stă cu sănătatea,
Chiar și fără tratament,
I-a crescut imunitatea
Prin intrarea-n Parlament.

Vasile MANOLE

METAMORFOZĂ

Medicii, fără-ndoială,
S-au schimbat și pot să zic,
Nu te caută de boală
Dar te caută de... plic!

Viorel MARTIN

A FOST MĂRIT AJUTORUL DE ÎN-MORMÂNTARE

Guvernu-a majorat expres
Și ajutorul de deces
Și, auzind de legea asta,
De-acum se bucură nevasta.

Ion MICUȚ

LA CĂPĂTÂIUL MURIBUNDULUI

În pat, bolnav, aproape mort,
Crezând că e-o aniversare,
S-a ridicat cu mult efort
Și a suflat... în lumânare!

Ion MORARU

EXOD DE INTELIGENȚĂ

Iar ne paște-o criză-n țară
Care ne va submina:
Medicii ne pleacă-afară,
Doctorii la D.N.A.!

Gavril NECIU

La medic mergi ca pacientă,
Dar se comportă ca golanii
Că dezbrăcarea-i iminentă
Și pân' la urmă-ți ia și banii.

Elis RÂPEANU

ALZHEIMER

Mi se întâmplă zi de zi
Un fapt ce pare nefiresc:
Alerg după himere și,
E incredibil, le găsesc!

Gheorghe ȘCHIOP

FĂRĂ EVENIMENTE ÎN PANDEMIE!

Pandemie... nuntă anulată...
Mirilor le-a fost destul de greu,
Dar așa se-ntâmplă câteodată,
Să-ți mai dea o șansă Dumnezeu.

Petronela-Vali SLAVU

TRECE DUPĂ 7 ZILE SAU O SĂPTĂMÂNĂ

Strănut, tușesc, transpir, oftez,
Înjur c-abia mă mișc prin casă,
Dar n-are rost să o tratez
Că am o gripă... sănătoasă.

Stelică ROMANIUC

BILANȚ CLINIC

Pe la doctori, din păcate,
Nu mă duc să mă consult,
Că mă tem să nu constate
C-am trăit deja prea mult.

Constantin TUDORACHE

„Singurul mod de a-ți păstra sănătatea este să mănânci ceea ce nu vrei, să bei ceea ce nu-ți place și să faci ceea ce n-ai face.”

(Mark Twain)

Cronici...

Armenii au umor!

S-a încheiat și cea de a IV-a ediție a Festivalului de caricaturi și epigrame „Cik Damadian” - Botoșani, septembrie 2024, tema ediției fiind „... din umorul armenesc...”. Organizatorii, Sucursala Botoșani a Uniunii Armenilor din România - condusă de către inimosul domn Cristian Lazarovici - s-au străduit să ne ofere zile de neuitat, pline de un farmec aparte, în urbea care a dat țării - lumii întregi! - mari oameni de cultură, nume ce s-au întipărit, pentru totdeauna, în memoria colectivă.

Hotelul „Maria”, situat în centrul orașului, ne-a primit la fel de bine ca altădată, cu un personal amabil și prietenos care a făcut în așa fel încât șederea noastră aici să fie plăcută și relaxantă.

Vineri, 13 septembrie, am fost prezenți la Galeriile de artă „Ștefan Luchian”, acolo unde a avut loc festivitatea de deschidere a Festivalului, cu un cuvânt al eruditului domn Varujan Vosganian - președintele Uniunii Scriitorilor, dar și al Uniunii Armenilor din România! - cu epigrame recitate de către epigramiști din Botoșani și din țară, prezentați de către prof. Constantin Moldovan, cu un Costel Pătrășcan în vervă, prevestind parcă spectaculosul moment din seara ultimei zile de festival, cu tenorul și caricaturistul Sorin Ursan Delacit care l-a desenat, cântând, pe celebrul șef al armenilor români, cu îmbrățișări, interviuri și poze, toate întru slava prieteniei și a umorului, deoarece, așa cum bine spunea domnul Vosganian „... cultura este singura îndeletnicire care învinge fără să lase în urmă învinși, și care cucerește fără să umilească.”...

Seara, pe scena de la Cinema „Unirea”, a evoluat cu un moment vesel (glume și bancuri din Ardeal) îndrăgitul Sorin Tănase, urmat de un extraordinar concert de jazz - „Arta Dialogului” - susținut de către Harry Tavitian (pian, voce) și Cserey Csaba (tobe, percuție).

A doua zi, tot la Cinema „Unirea”, s-a desfășurat (începând cu ora 18) festivitatea de premiere, prezentată de către Constantin Moldovan - președintele juriului la epigramă și de către Costel Pătrășcan - președintele juriului la caricatură. A urcat, apoi, pe scenă tenorul Sorin Ursan Delacit care l-a desenat, în stilul care l-a consacrat, pe maestrul Mălăele, după ce (cu o seară înainte) făcuse același lucru cu Harry Tavitian.

Ce a urmat a făcut, într-adevăr, deliciul spectatorilor (sala plină!): caricatura comentată, marca Pătrășcan și - mai ales! - spectacolul oferit de către uriașul actor (desenator și poet!) Horațiu Mălăele, finalul găsindu-i pe toți cei prezenți aplaudând în picioare prestația deosebită a marelui maestru.

În concluzie, se poate spune că Festivalul „Cik Damadian” înflorește, fiind, de la an la an, tot mai bine organizat, mai... spumos, mai sclipitor, câștigându-și un loc de frunte în rândul manifestărilor culturale umoristice pe plan național.

La actuala ediție au trimis materiale pentru concurs 67 de persoane din România și din alte 21 de țări. Dintre epigramiștii din țară au fost prezenți Vasile Vajoga din Iași, Valentin David din Orăștie, județul Hunedoara, Constantin Moldovan din Mănăstirea Humorului, județul Suceava, cărora li s-au alăturat mai mulți epigramiști botoșă-

neni în frunte cu Ioan Mamaischi, președintele proaspăt ales al de curând înființatului Club al Umoriștilor Botoșăneni.

În acest an, la secțiunea „epigramă”, juriul a fost format din Constantin Moldovan, Gheorge Bâlici din Chișinău - câștigătorul ediției precedente - și Sorin Finchelstein, epigramist botoșănean stabilit în Canada. La secțiunea „caricatură” juriul a fost alcătuit din Costel Pătrășcan, Gheorge Licurici și Mihai Pastramagiu.

Iată și câștigătorii ediției a IV-a a Festivalului „CiK Damadian”...

Secțiunea „Epigramă”:

Locul 1 - VASILE VAJOGA (Iași);

Locul 2 - FLORIN ROTARU (Buzău);

Locul 3 - PETRU IOAN GARDA (Cluj Napoca) și LAURENȚIU GHIȚĂ
(București);

Mențiune - DAVID VALENTIN (Orăștie).

Secțiunea „Caricatură”:

Locul 1 - THEIN TUN OO (Myanmar);

Locul 2 - PASSAPRAWAS A-CHINOBOONWAT (Thailanda);

Locul 3 - HUANG RONGHAI (China);

Mențiune - SUSTHANTO (Indonezia).

Prezentatorii Festivalului au fost talentații și frumoșii tineri botoșăneni Alexandra Mandraburca și Șerban Lazarovici.

Închei acest articol cu un sonet-omagiu dedicat orașului care ocupă un loc aparte în sufletul meu...

SONET DE ORAȘ

Pe umeri poartă versuri, praf de stele,
E un oraș cu oameni primitori
Și îți înalță visul pân' la nori
Împodobind, în suflete, castele.

De-aici plecat-au mulți nemuritori,
Mereu prezenți în gândurile mele,
Să dăruiască lumii din acele
Neprețuite, tainice comori

Pe care Dumnezeu le-a-ntălmâiat
Să-ndepărteze marele păcat
Al ignoranței transformată-n bani;

Iar locul despre care vă vorbesc
Se adresează celor ce iubesc:
Orașul se numește Botoșani!

**Redactor șef revista *Epigrama*,
Prof. Constantin MOLDOVAN**

„În vremurile bune prietenii ne cunosc. În vremurile grele noi îi cunoaștem pe ei.”

Prietenul de serviciu

(John Collins)

IUBEȘTE-ȚI APROAPELE

Fiind un foarte bun creștin
Îmi manifest în clipa asta
Iubirea pentru-al meu vecin...
El nu-i acasă, doar nevasta!

Florian ABEL

UNUI ÎNCREZUT

Cum să-mi stăpânesc mânia
Ce se-aprinde-așa de iute
Când îți afișezi prostia
Pretinzând că-i o virtute?

Dumitru CIOACĂ-GENUNEANU

UNUI AȘA ZIS "CLASIC ÎN VIAȚĂ"

Când observ c-al tău condei,
Printre clasici, tu-l înscrii,
Comparându-te cu ei
Răposaii par mai... vii!

Iulian BOSTAN - GOHOR

NORMALITATE

Suntem amici de când ne știm –
Nu-i cin' să ne dezbine –
Iar faptul că nu ne vorbim,
Vorbește de la sine...

George CORBU

UNUIA CARE-MI STĂRNEȘTE COMPASIUNEA

Când îl văd cu mutra asta,
Zic în sinea mea spășit:
Ori l-a părăsit nevasta,
Ori, mai grav, s-a răzgândit.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

DEPOZIȚIE DE INCULPAT

Pentru că m-a-nfuriat,
L-am pocnit.
Recunosc că el n-a dat,
Că-i zgârcit!

Emil CREMER

PRIETENUL DE SERVICIU

Câștigul nostru s-a mărit,
Deși trăim în vremuri grele,
Că șeful meu a devenit
Prietenul soției mele.

Nicolae BUNDURI

CONFUZIE

E cunoscut ca om viteaz,
Așa precum e calul breaz,
Deși se știe foarte clar,
Că e de felul său... măgar!

Gheorghe DĂNĂILĂ

ADULTERUL, VIOLENȚA ȘI SIGURANȚA ÎN CONSTRUCȚII

L-am dat de toți pereții-n casă
Iar Don Juan mi-a spus, livid,
Să-l bat mai bine pe terasă,
Decât să demolez vreun zid!

Grigore CHITUL

S.O.S. - CONFRATE MURIBUND!

Se află printre cei marcați
Și e inevitabil doliul...
De vreți degrabă să-l salvați,
Hrăniți-i, oameni buni, orgoliul...

Florina DINESCU

NECAZ

Am mers să împrumut de la vecină
Un piculeț de sare pentru cină
Și ghinionul m-a lovit, hain:
Deja-l împrumuta pe alt vecin!

Ion DIVIZA

PRIETENUL „SALVATOR”

E-un individ cu mult tupeu
Ce, permanent, la șefi mă sapă:
O mână mi-a întins la greu...
Doar când era... să cadă-n groapă!

Mihai HAIVAS

GEST PRIETENESC

Să treacă prin a vieții grilă,
Pe unii care-s în impas,
I-ajută să nu le plângi de milă,
Ca mai apoi să-ți rădă-n nas.

Vasile LARCO

DORINȚA UNUI „PROTEJAT”

Mă amenință, în fine,
Că-și ia mâna de pe mine.
Să și-o ia, să scap odată!
(Mi-o ținea... în beregată).

Viorel MARTIN

RELAȚII DE VECINĂTATE

Vecinul meu e-un tip nociv:
Când ne certam privind răzorul,
Să-l fi văzut ce agresiv
A smuls din mâna mea toporul!

Florin ROTARU

LIBERTATE

Când reveni inopinat
Și o găsi cu alt bărbat,
Surprins, află din gura ei:
„Ești liber să gândești ce vrei!”

Mihai TEOGNOSTE

UNUI AMIC

A scris o carte sănătoasă
Și editată pe tipic;
Ca formă, pare valoroasă,
Ca fond, conține... mai nimic!

Dorel VIDRAȘCU

UNUIA CĂRUIA I-A FUGIT MIREASA ÎN NOAPTEA NUNȚII

Nuntașii-s triști pe lângă vatră,
Curg vorbe rele cu toptanul: -
Din toată casa lor „de piatră”
A mai rămas doar „bolovanul”!

Nicolae ZĂRNESCU

UNUI FOST COLEG

Târziu, când l-am reîntâlnit,
Am vrut să-i spun cu voce tare
Că a pornit pe-un drum greșit,
Dar ajunsese mult prea mare!

Constantin TUDORACHE

„Prieten adevărat e cel
care chiar dacă te cunoaște
bine, continuă să te placă.”

(Elbert Hubbard)

Cronici...

CRONICA DE VASLUI („am murit și-i foarte ghini”)

Iașul gemea, dădea peste margini ca oala fierbând, moaștele Sfintei ne-aduceau toată țara pe șapte coline. Sub invazia cruntă, orașul chircit, ca-ntr-o poziție de fetus, părea că de-abia mai respiră.

O oază de lumină pâlpâia din Vaslui, orașul lui Peneș și-al lui Bichineț. Gelu. Cum ar zice proaspăt – sărbătoritul Alexandru Andrieș, „Ne place Gelu, foaaarte mult, ne place Gelu, foaaarte mult, foarte mult...”. De ce ne place? Nu știu exact. Poate pentru că e un spirit viu și degrabă ținând echilibrul, că organizează măiastru Festivalul Umorului „Constantin Tănase”, ajuns la ediția a XXVIII-a, din Vaslui, că are o voce frumoasă, de prim-tenor, atunci când își cheamă invitații laureați la Savior (fost Europa) – punct de plecare cu ștaif și de ntoarcere-așișderi, că e un bun degustător de literatură până seara târziu, că ține în spatele de veșnic june Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, că știe să se facă ascultat și ajutat de colaboratori și colaboratoare de nădejde, că are grijă ca un doctor docent de sănătatea invitaților și-a planetei, interzicând fumatul și vapatul prin incinte. Și pentru astea și pentru multe altele, de care-am mai aflat pe parcurs.

De frica năvalei drept-credincioșilor în cătare de minunate minuni, ce-ar fi putut ajunge și-n Holboca, ascuns-am șapca – totem a celebrului Bâlici unde-a-n șifonier, știind că maestrul nu vine-n Vaslui. Cutremurat și strâns unit în jurul prețioasei poveri, dulapul, ca înge-

rul lui Fănuș Neagu,-a strigat. În zadar, că plecasem.

Un pic mai târziu, deja în miez de Centru (Cultural) fiind, la Premiere, greșeala ascunderii șepcii își arăta din plin colții. La manuscris mă izbisem, probabil, de vreun prag de furci caudine, în timp ce Popedu`, cartea mea din concurs, deși laureată, fusese batjocorită, în scris, de un cre...știn venit din Jur...assic. Nea Ceașcă și Băse-ntr-un ins cu urme de prim-secretar județean Glodeanu pre limba cu limbă călcând.

În rest, de bine și la toamnă cald, belșugul ne-a cuprins, desigur, de la Cantemir și Centrul său cultural luminos, la Savior – Europa – Vaslui, zi de toamnă până-n seară, gazde generoase ne-au îmbiat și delectat cu premii și mențiuni cât premiile, diplome și medalii, sare-n bucate, servire de gală, maestru de ceremonii - voievod Gelu și glas de tribun Men-(H)umor-ut ca de Ștefan cel Mare.

DESPRE EPIGRAME

Când Haivas a ieșit pe scenă-n față -
Mirat că numai două poate spune -
S-a arătat cam supărat pe viață...
De parcă-ar fi avut mai multe bune!
(Constantin MOLDOVAN)

UNUI FACTOTUM!

Chiar de văd și mutre acre
Zic, destul de îndrăzneț:
Mulțumim triadei sacre
Voicu-Gelu-Bichineț!
(Constantin MOLDOVAN)

La masă cu grațiile festivalului și cu prietenul Haivas, Întemeietorul de Prozo-die („Ț-ai...”), apoi c-un popas la tribuna Tribunului, s-a săvârșit o seară agreabilă, cumva.

A doua zi, după micul mare dejun, autocarul zis Gandalf cel alb, trecut prin ploile nopții, ce a răbdat în locuri din urmă o formație cu muză și trei crai noi c-o chitară veche (baci bucovinean, craiul mizilean și-un biet holbocan), ne-a dus pe meleaguri de Huși, pe o stradă cu sens unic, cum unici și noi, dar (h)ușuiți rapid din scaune moi, să nu punem stavilă marilor treceri prin trafic. Din grabă, am uitat ochelarii. La Cinema Dacia, am scris pe „neve” (adică pe nevăzute, nu pe Nicolae Vezeteu) la tema primită ad-hoc și-am privit către scenă cum aștrii sclipeau. În prezidiul de faimă, distinsul eminescolog Theodor Codreanu, președintele cu dulce grai, George Corbu, tribunul nost` Nelu (Neluțu pentru doamne și domnișoare) Moldovan, prolificul și multilateralul laureat al ultimilor ani, David cel voinic și voievodul Gelu Bichineț ot Vaslui.

Răspândiți prin sala plină ochi (atât cât am putut vedea fără ochelari), noi, ceilalți, muritorii de rând și Larco Vasile, membru USR (nu partidul). Eu, de câte ori îl văd pe Vasile Larco, la costum, ca scos din cutie mereu, îmi amintesc de întâmplarea aceea de dinainte de Paști, când reputatul epigramist a cerut unei vânzătoare vopsea pentru ouă, iar ea i-a răspuns, șăgalnică: „Dichisitule!”.

Vali Slavu din Petroșani ne-a stins lumina cu izbutitele-i scrieri, de-am trecut pe generator, o vreme. „Admiratorul” Popedu-lui meu strălucea prin absență, doborât de sughițuri.

De remarcat duelul de epitafuri inițiat de Nelu Moldovan, pro și contra Petru Ioan Gârda, din Cluj, pe care-l dorea mâna dreaptă, de scris, fiind dumnealui, din convingeri, stângaci:

LUI PETRU-IOAN GARDA -
UN... FOST MARE EPIGRAMIST!

(Constantin Moldovan)

Are epigrame - vrafuri,

Scrie poezii, romane

Și... autoepitafuri

Care chiar ne dau speranțe!

LUI NELU MOLDOVAN, CARE
APRECIAZĂ ARTA MEA ÎN A SCRIE
(AUTO)EPITAFURI:

(Petru Ioan Gârda)

Eu știu că moartea-ți dă fiori,

Că-n urma ei se-alege praful,

Dar n-ar fi minunat să mori,

Să-ți scrie Gârda epitaful?

La tema cu schepsis, a rimelor în Huși, „pită” și „vin”, de-abia acum văd ce-am scris:

ISPITA

Părea prin rai c-au fost deschise uși,

Când am intrat în Dacia, la Huși,

Serviți fiind cu sare, fără pită,

De-un drac de fată blondă, o ispită...

ÎN PLUS

Dragi hușeni, de mare fală

Suntem toți, dar, după-un vin,

G. Stoian, la socoteală

A ieșit că-i mai puțin.

Sanda Nicucie, la rându-i, normal,
și mai și:

NICUCIE LA HUȘI

Să spun și eu o poezie

Între acești titani ghiduși,

Oricât aș fi de Nicucie,

A trebuit să vin la Huși...

DACĂ NICI GÂRDA...

Epigramiști-poeții jucăuși

Se sting în pita sinelui de sine,

Și-am observat, cu toții, azi, la Huși,
Nici Petru Gârda nu se simte bine.

Din Dacia plecat-am grămadă de-
alde comati, pe dealuri de Huși cu zghi-
hară și gând asmuțit la „pileati”, iar la
Popasul Mira (Mira, nu Minea) ospățul s-
a-implinit, de-autocarului i-a fost un pic
mai greu să plece. Inteligența artificială a
lui Laurențiu Bădicioiu (și nu numai),
din telefon, l-a „dovedit” pe maestrul
Gârda la scris epitafuri, de nu cred că
acesta o să mai scrie-o vreme.

„Bârladul, Bârladul...” ar fi strigat
emirul lui Macedonski, așa și noi când
am văzut splendoarea razelor solare din
orașul rulmenților mii, pe-aproape de
Teatrul Victor Ion Popa, unde urma să ne
facem de râs.

Având ceva vreme de plimbat prin
oraș, am intrat la un magazin chinezesc
fără vreo evidentă ieșire. De menționat
că aici am văzut o șapcă precum cea a lui
Bălăci, reprodușă de chinezi, așa cum fac
ei cu toate tehnologiile, de au ajuns
(aproape?) primii în lume. Tot de aici,
Sanda și-a luat o curea făcută din găuri.
Eu n-am mai luat, că nu-mi ajungeau.

Prin parcul teatrului, porumbei
peste porumbei și oameni făcuți pentru
poze. Vali Slavu, Laurențiu Bădicioiu,
Ioan Toderășcu au pozat tot ce-au prins,
George Eftimie a fumat câteva țigări, una
de la alta (palmate, să nu-l vadă Gelu Bi-
chineț), iar noi, ceilalți, printre care Ion
Diviza, Violeta Urdă, Constantin Moldo-
van, Petru Ioan Gârda, Vasile Vajoga, Mi-
hai Haivas, Vasile Larco, George Corbu,
Pavel Lică, Petru Brumă, Grigore Chitul
și Petruș Andrei, ne-am plimbat de pe o
bancă pe alta, admirând statuile parcului
din diferitele unghiuri și pe David
(Valentin, pentru prieteni), monumental,
în ținută de mare trofeu.

La minut, cu ochii-n program, amfi-
trionul nostru Gelu Bichineț ne-a invitat

în foaierul Teatrului „Victor Ion Popa”,
pe geamurile căruia tronau afișele cu
piesa lui Carlo Goldoni, „Bădăranii”. În
foaier se foia multă lume, bună și dornică
de umor, așa că programul s-a desfășu-
rat în continuare, fără cusur. În primul
rând, din al treilea rând, unde găsisem
loc, l-am ascultat cu încântare pe cetă-
țeanul de onoare al urbei, profesorul
emerit, criticul și istoricul literar Gruia
Novac, preț de numai o jumătate de oră,
apoi pe președintele Uniunii Epigramiș-
tilor din România, George Corbu, cealaltă
jumătate (de sfert de oră), după care fie-
care a luat cuvântul și l-a dat, o dată cu
microfonul.

Colosal, ca întotdeauna, Ion Diviza
din Chișinău a exploatat aceeași linie
voioasă, predominantă, a epitafurilor:

AUTOEPITAF

Oamenii din Chișinău
Un cuvânt n-au zis de rău,
Toți m-au lăudat, în fine:
A murit... și foarte bine!

Noi am înțeles, din fabuloasa reci-
tare a lui Ion Diviza, ultimul vers sub for-
ma: „Am murit și-i foarti ghini!” și așa ni
l-am tot spus unul altuia, încercând să
păstrăm intonația marelui epigramist.
Adică, la întrebarea unuia către celălalt:
„Ce faci?”, răspunsul era, invariabil: „Am
murit și-i foarti ghinii!”.

Sanda a dedicat o excelentă epigra-
mă excelentului vorbitor Gruia Novac,
care ne-a încântat, cum ziceam, cu un
eseu despre Marea Trecere și un epitaf
regelui (încă) neîncoronat al epitafurilor,
Petru Gârda, ca o continuare a superpro-
ducției de astfel de dedicații:

REVOLTĂ

Ținând în mână-un fel de carte,
Gruia Novac, în fain decor,

Ne-a tot vorbit atât de moarte,
Că mi-am propus să nu mai mor.

EPITAF LUI PETRU GÂRDA

Aici zace acel om
Ce, în trecerea-i puțină
A trăit mai mult în pom
Și-acu-i stă la rădăcină.

Eu am scris trei catrene la tema care cred că a fost gândită (dar n-a mai fost propusă), de Gelu Bichineț (suflet milos, de vasluian), păstrând cuvinte de rimă în Bârlad, Popa, Novac:

NOVAC

Așa mult au vorbit, inspirați,
Și Corbu, și Gruia Novac,
Încât, ca novice, confrăți,
Precum un novac am să tac...

RUGĂ

Când frunze mii pe-alee cad,
Să urce-n arbori, hopa-țopa,
Maestrul Gârda, la Bârlad,
Se roagă doar la V. I. Popa.

AFIȘ PENTRU NOI?

Prin ușă iese, ca prin vad,
Un dulce zvon, ce-atrage fanii.
Sunt umoriștii la Bârlad
Ori chiar se joacă „Bădăranii”?

Referitor la ultimul catren, au existat unele proteste, înăbușite în fașă de explicația autoironiei.

Înainte de plecare, am vizitat sala de spectacole a teatrului, o bijuterie arhitectonică și auditivă în care, profitând de neatenția lui Gelu Bichineț, eu și Nelu Moldovan ne-am urcat pe scenă și am cântat, parțial, „Se poate” unui public absent, în timp ce tribunul îmi pune peste chitară, ca batista pe țambal, revista Epigrama, unde e redactor șef, pentru albumul său cu poze ticluite.

La întoarcerea în Vaslui, sub lumina-nserării, am constatat că Hotelul Savior se pregătea de nuntă sau de botez, cu boxele la vedere. Într-o sală selectă, de VIP, cu pictograme invizibile de interzis fumatul și muzica folk, amfitrionul Gelu Bichineț și umoriștii rămași s-au întrecut în catrene, povești și-alte texte, până târziu, spre jumătatea a doua a primei reprize din Cipru. Gârda, Vajoga, Bratu și David și-au citit fabulele trimise la Râmnicu Vâlcea, cei prezenți ajungând la concluzia că toți merită Premiul I, ex aequo. Și-uite-așa, cutremurați de frumosul rezultat deja obținut și clipe-ntâmpate, precum și de boxele mari, plecarăm spre meci, fiecare.

Dimineața spre zi, iar Toyota, spre casă, cu Vasile Vajoga amintind despre viitor. Ion Diviza a mers cu noi, să verifice și starea șepcii lui Bâlici, dar a uitat, cuprins de un fior de sprinter cu geantă în spate, către microbuz.

La Holboca, parcă venise primăvara. Soare din belșug, flori și gâze, armonie ca-n rai. Ușile dulapului cu șapcă erau deschise și ușa din hol tot la fel. Raze intrau, dinspre soare, raze ieșeau, de la șapcă.

Nu-ș` de ce, până noaptea târziu, am râs în hohote ca un copil zburdalnic, rememorând, din când în când, finalul epigramei lui Ion Diviza, cu tot cu intonația măiastră și vocea sa de actor priceput:

„Am murit și-i foarti ghinii...”

Daniel BRATU

„Când îmi aduc aminte îmi vine să uit totul!”

(Pajo Kanizaj)

CREDE ȘI NU CERCETA

Dat-a Domnul glas poruncii
Către preasmeriții Săi:
„Omule, iubește-ți pruncii
Ca și cum ar fi ai tăi!”

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

EVOLUȚIA MONOGAMIEI

Mai mulți bărbați au demonstrat,
În practică și-n teorie,
Că monogam e-acel bărbat
Ce-nșeală-o singură soție...

Gheorghe BĂLICI

SECRETE DE FAMILIE

Cu soața merg pe-același drum,
Dar n-o să știe niciodată,
Nici leafa ce o am acum,
Nici câți copii îmi spun... măi, tată!

Nicolae BUNDURI

BĂRBATUL

Bărbatul prost, se-ntâmplă-ades
Să aibă la femei succes;
E prada care îi convine
Inteligenței feminine.

Corneliu BERBENTE

FEMEIA E CHEIA

Afirmă lumea că femeia
A fost și este-n toate cheia;
Confirm: de când m-am însurat,
Mă simt și eu un... încuiat!

Gheorghe CIREAP

FANTE

N-a ținut la niciun truc
Și a fost cam sub papuc.
Azi a mai făcut un salt
Și-a ajuns sub toc înalt.

Ion BINDEA

UNEI FOSTE IUBIRI

Erai, precum un fluture în zbor!
Și-am scris în doi istorii de amor;
Cu-aceeași râvnă-am scrie azi, din nou,
De-am mai avea cerneală și stilou.

Marius COGE

SUPERSTIȚIE CONFIRMATĂ

Nu și-ar fi surprins soția,
Fericit trăia și-acum,
Dacă nu făcea prostia
De-a se fi întors din drum.

Iulian BOSTAN - GOHOR

CREDULITATE

Când ai și soacră și soție,
Un fel de miniparlament,
Eu cred că-i gafă sau prostie,
Să crezi că ești independent.

Nicușor CONSTANTINESCU

CUPLU

El e cobră, ea e cobră-
Legătura lor e sobră.
Ce-i apropie? Destinul?
Sau, în primul rând, veninul?

George CORBU

TRADIȚII

În seara sfântă de Ajun,
Colindele lui Hrușcă-mi pun,
Iar într-un colț, pe canapea,
Cu sorcova, e soacra mea.

Adela COTUL

EXISTĂ MIRACOLE

Vecinul meu, cel surdomut,
Atunci când m-a-nșelat muierea,
Fiind șocat de ce-a văzut,
A rupt tăcerea!

Grigore COTUL

IDILĂ

Mi-am făcut revelionul
Cu duduia Mia;
Vin, mâncare a dat Domnul,
Mi-a lipsit... tăria.

Eugen COȚA

DUPĂ DIVORȚ

Iubirea ta a fost un soare
Și simt arzând căldura ei
Ce m-a cuprins atât de tare,
Că m-a cojit de șapte piei!

Emil CREMER

EVOLUȚIE

Înșelată de bărbat,
Stă și plânge-acum în parcul
Unde Cupidon, distrat,
Trase-n ea, cândva, cu arcul.

Mihai CUȚULENCU

PERSISTENȚĂ

Mereu în viață poți să consemnezi
Și situații pline de penibil:
De o soție poți să divorțezi,
Dar de o soacră... este imposibil!

Valentin DAVID

VIAȚĂ DE BOEM

Când vin acasă mai devreme,
Îi spun soției dulci poeme ;
Când vin cu zorii la ferești
Îi spun atuncea la povești...

Ion DIVIZA

MORALĂ CU FLORI

De la fluturi, cum să zboare
A-nvățat: "Din floare-n floare!"
A trăit doar dulci fiori
Și-a cules... copii din flori.

Nicolae DRAGOȘ

TEMERI

Cu nevasta lui, săracu',
Și cu soacra în consiliu,
Se temuse ca de dracu'
De-un arest... la domiciliu!

George EFTIMIE

BĂIATUL MAMEI

Un om înalt, voinic, legat,
De vârstă mijlocie,
Ce multe fete-a-mbrățișat,
Dar nicio meserie!

Ioan FRENȚESCU

REGIM ALIMENTAR DE FAMILIST

Consum cotidian fiertură,
Îmi drămui zahărul și sarea
Și nu m-ating de vreo friptură:
M-am fript destul cu-nsurătoarea!

Petru-Ioan GÂRDA

IZOLAȚI LA DOMICILU

Tragedia este certă
Și-o să vă explic de ce:
Ea e-n stare de alertă,
El e-n stare de orice.

Mirela GRIGORE

SOȚII - ÎN PARTIDE POLITICE DIFERITE

Cu politică în casă
Treaba nu mai merge bine:
Când vrea ea, el nu se lasă,
Când vrea el, ea se abține!

Alexandru HANGANU

UNEI FAMILII OARECARE

Soața lui e ideală
După cum îl îngrijește:
Ea îl calcă, ea îl spală,
Și tot dânsa îl... cârpește!

Emil IANUȘ

GOSPODINA

Privindu-și soața cum gătește,
O vede ca pe-o piromană,
Cum lângă plită se-nvârtește
Și arde... gazul de pomană!

Liviu KAITER

UNUI CUPLU DE FAȚADĂ

Căsnicia-i cam fardată,
Iar cu dragostea sunt chit:
Se mâncau din ochi odată,
Astăzi... nici nu se înghit.

Elena MÂNDRU

Ei se iubeau de ochi feriți,
În taină, ocrotiți de zei,
Dar tot au fost descoperiți
C-a dat o barză peste ei!

Elis RÂPEANU

BÂRFITORUL, OCHII ȘI GURA LUMII

Când „cercetează” pe sub rochii,
Se declanșează tevatura
Că, după ce-și aruncă ochii,
El nici măcar nu-și ține gura.

Cornel-Ștefan RODEAN

OBICEI

În mașină și în viață
Soacra o așez, cuminte,
Doar pe scaunul din față...
Că pun răul înaintea!

Stelică ROMANIUC

INCERTITUDINE

Copiii ăștia-mi dau idei,
Arată - zici că nu-s ai mei;
O fi ereditar, mai știi?
Nici tata n-a avut copii.

Florin ROTARU

„Fericirea înseamnă să
ai o familie mare, iubitoa-
re, grijulie. În alt oraș.”

(George Burns)

Cronici...

CRONICA DE RÂMNICU SĂRAT („Nimeni n-o să îți expliceeee...”)

Dinspre Vaslui, doar tulnice de slavă mai răsunau molatec, iar din trofee cu nas gigant, doar urmele pe colț de poză se mai îțeau în pagini de făloși laureați. Ca un cântec deci fost-a chemarea cântată a doamnei Mi-re-la Grigore, spre țarmuri de Râmnic Sărat, la Festivalul „Ion I. Pavelescu”, unde trimisesem patru catrene, create cu șapca celebrului Bălci pe masa de scris. Diversitate și concentrare – două epigrame la tema turn, un epitaf pentru regele epitafurilor de acum o sută de ani și un madrigal pentru oraș, esențializând regulamentul bine-notcmît.

Grijulie până la detalii de microscop, factotum grațios și complet, Mirela s-a implicat inclusiv la indicații rutiere de ajuns la Pensiunea Rustic: „dinspre Focșani, dacă veniți, la prima intersecție semaforizată, faceți la stânga”. Waze-ul ne-a dus înainte și la dreapta, punând locația sub semn de întrebare și mister, noroc de un domn mereu zâmbitor, Viorel Dodan, văr cu vărul lui Alexandru Hanganu, cred, trimis de Mirela să ne țină Hangu spre camerele largi și primitoare, precum întregul complex.

Duși cu autocarul, o parte din floarea cea vestită a epigramei românești a dat iama-n Centrul Cultural „Florica Cristoforenu”, cu Marian Avramescu-n persoană, în hol, între figuri celebre prinse-n penelul ironist grupate în câte 10 imagini de top din domenii diverse, cu multe din caricaturi coborâte din pânze și umblând printre noi. Când prima parte, cea din holul legendelor din pânzele mici, a ajuns la final, în sala cea mare lumini s-au aprins, iar scânteii din discursuri pornit-au în jerbe. Mirela Grigore, Mihai Sălcuțan, George Corbu, Dumitru Păslaru ne-au încântat cu puncte de vedere și de adâncime în spirit. Ion I. Pavelescu cred că zâmbea, mulțumit, dintre nori, iar noi exersam dicția lui Balcic cu accentul pe i, în surdină. În ton cu-nserarea, au curs epita-

furi în șir indian de cruciați ai epigramei, completați de Gabriel Ilie, un domn cu mult umor, deocamdată subprefect și foarte bine încadrat în al nostru decor, fost câștigător de trofee de folkist. Umoriști de seamă, consacrați mai mult sau mai puțin, au făcut lumea să rădă. Constantin Moldovan, tribunul fără teamă și prihană, Florin Rotaru, epigramist de esență, deocamdată de departe, apropiindu-se vertiginos, pentru gală, Elis Râpeanu, aceeași încărcătură explozivă de spirit, cu memoria brici, Vasile Vajoga, un titan al umoriștilor vechi, cu versuri în barbă și când doarme, Daria Dumescu, stea pe firmamentul proaspăt al vremilor noi, Cătălina Orșivschi, din ce în ce mai aproape de calmul consacrării, Constanța Apostol, distinsă și sărbătorindu-și ziua, parcă, în fiecare zi, Petronela Vali Slavu, din stirpea învățăturilor cu haz didactic și peste, Ioan Todeașcu, vioiul spiriduș din Costești, cu cartea sa „No, ghini” falnic fluturând, Loredana Dalian, făcând scurt popas de poezie și epigramă, în zborul peste pagini și-ntindere de proză, Violeta Urdă, mereu pe fază, în cablaj de filigran înainte de încărcătura versului patru, Sanda Nicucie și cuibarul său rotitor de ace și miere din versuri, acel așa tânăr și Gheorghe Dănăilă, sincer în hazul lui până la Dumnezeu și-napoi, Ion Diviza, spectaculos și hâtru fără frontiere, Mihai Lungescu, câștigătorul marelui trofeu, urmându-și drumul înalt de la poarta sărutului la infinitul coloanei de spirit.

Pe-acorduri de chitară, lumea multă și bună s-a îndreptat spre plecare, printre figuri și figurine, cu brațele doldora de cărți primite în dar, iar după masă plutonul de glumeți s-a dus cuminte și devreme către somn. A doua zi începea cu o vizită la Temnița Tăcerii, mulți temându-se de așa exercițiu. Aproape de imposibil sau de „exorcițiu”.

De dimineață, surpriza a venit de la tribunul nost` Constantin Moldovan, care ne-a citit o parodie politică (inspirată, după părerea mea, de textul meu din „Popedu”, „Ce-aș face dacă aș fi președinte”) a unui alt confrate bun, cu multe greșeli de identificare – spre exemplu, taciturnul Iohannis în rolul președintelui Uniunii Epigramiștilor din România, George Corbu. Așa că de răs, nu prea s-a răs. Și bine s-a făcut, pentru că au urmat momente de emoție cruntă, la Închisoarea Îngerilor fără glas, unde întreaga detenție era o tortură, un martiraj fără sfârșit. Celulele mici transmiteau suferința, parcă intrasem în coșmar, iar vorbele povestitorului – custode, un soi de Ion Creangă cel Cumplit, ne trimiteau în întunericul dens de atunci, în marșul dintre ușă și perete, peste balustradele cu sânge-nchegat în rugină, sub treptele tocite de ghiulele atârinate de glezne. Lăsată în paragină, cu ziduri măcinate și acoperiș spart, pare că se va șterge de pe fața pământului, întru uitare și neluare-aminte. În poze, doar, rămâne-va copacul crescut chiar din zid. Și noi, cei pierduți în orgolii mărunte, care-am fost pe acolo, ca un contrapunct în arii de jale și chin.

Din ziua frumoasă, belșugul de raze-a plecat spre apus, mai târziu. Umbra tristeții s-a desprins, de pe noi, covor veșted de frunze pe care călcam în drum către Centru. Aici, premiera s-a prins de momente de cântec și vers ale talentaților rămnicieni și oaspeți, iar Cornel Tudose și Mirela Grigore s-au completat de minune în moderarea festivalului de înaltă ținută. Umoriștii de vază, grup cu grup de asalt, care sau nu premiați, au transmis gândul lor către sală, în haine de haz debordant. Desantul de sprijin a fost și el la-nălțime. Domnul primar Sorin Cârjan, doamna senator Liliana Sbârnea și domnul subprefect Gabriel Ilie au stat pe metereze până către final, cuvântând laudativ și meritat. Fiorul de folk, dus până-n colțuri de centru, fost-a prezent, de neconsemnat, printre atâtea momente cuprinse-n ierbarul de toamne.

La cina festivă, între hore, la concurență și-n simbioză c-o nuntă de-alături, di-gei de conjunctură au pus muzici de suflet, cu anii `90 în răs-păr. Audiența a tresărit în

frenetice stări, pe interpretarea recentă a candidatului prezidențial Ludovic Orban, a piesei lui Tudor Chirilă, „Epilog”. Sub așa influență, Rafaela Predonescu, doamna directoare a Centrului Cultural „Florica Cristoforeanu” a lansat celor prezenți o solicitare de epigrame din partea senatorului Lucian Romașcanu, fost ministru al Culturii, care nu prea a știut, cred, ce-l așteaptă. N-au fost jurizări și premieri, doar câteva aplauze, urmate de ovații, pe alocuri. Câteva, exemple, de-ale noastre, recuperate din telefon, citite la fața locului, când nu era plecată (fața locului).

LUI LUCIAN ROMAȘCANU
(Sanda Nicucie)
De vrea o epigramă-ndată,
Pe lângă faptul că nu-l știu,
Îmi pun ambiția mea toată
Și-i scriu că nu vreau să i-o scriu.

PARADOX ONOMASTIC
(Daniel Bratu)
Născut în Focșani, nu-i Focșanu,
Ci e Lucian Romașcanu.
Cum și-n Ministerul Culturii
A fost... împotriva „naturii”.

DARURI EPIGRAMATICE
(Daniel Bratu)
De când a trecut pandemia,
Ciudată-i și poli-tichia,
Că n-aduse luna, nici anu',
Cât azi Lu` Cian Roș-mascanu.

Ne-am despărțit, cu greu, a doua zi, confrăți de ispravă și peste, prieteni cu zâmbet pe buze. Drum însoțit ne-a trimis către case. Când am ajuns, din portbagaj clipea, ca un ochi de uriaș înțelept, șapca lui Bălci, uitată-n cuierul din spate. Am avut de gând să i-o trimit marelui epigramist, prin Ion Diviza, dar iar am ratat. Anul de festivaluri trecuse, parcă prea repede, nu știu cum și de ce, dar șapca rămăsese, simbol și fir roșu prin cronici spre gri.

La TV, rula-n buclă șlagărul zilei: „Nimeni n-o să îți explice...”

Daniel BRATU

„Cine se aseamănă se adună.”

(proverb românesc)

A-REALUL MIORITIC

INFOTRAFIC

De la Poliție-am aflat
Că traficu-i aglomerat,
Dar nu au nicio evidență
La... traficul de influență.

Constanța APOSTOL

STATISTICĂ VS REALITATE

Statistic, parc-o duc înfloritor
Și am nivel de trai european,
Stomacu-mi însă, mare trădător,
Ar digera și-un statistician.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

GĂINA COMUNISTĂ

În criză, cu un suflu nou,
Găina face câte-un ou
Și-atâția șefi ce-așteaptă știrea
Sunt gata cu cotcodăcirea...

Gheorghe BĂLICI

CORECTIV

Ești deseori tentat să spui:
Aceasta-i țara nimănui.
Rectific eu: nu-i chiar așa,
Aceasta-i țara câtorva!

Ion BINDEA

VIN IMEDIAT

Tipic funcționărește,
Când ți-a spus distinsul domn:
Gata, cât ai zice pește!
Poți să tragi un pui de somn.

Iulian BOSTAN - GOHOR

CÂNTARE DE DASCĂL

Privind la pensia din pungă
Un prof de mate încropi
O-njurătură-atât de lungă
Cât zecimalele lui PI.

Ștefan CIOCIANU

SE PIERD TRADIȚIILE

Dintre fetele frumoase
Care sunt la noi în burg,
Numai două știu a coase,
Însă una e chirurg.

Grigore COTUL

ORIGINALITATE

Un rege, urmărindu-și scopul,
Spusese: „După noi potopul!”
Azi unii, neștiind ce-i frica,
Spun țănoși: „După noi... nimica!”

Eugen DEUTSCH

NIȘTE MAESTRI

De unde-atâtea strigăte absurde?
Cine-a stârnit cuvintele să zburde?
Întrebi, și ți se spune simplu ce-i:
Maeștrii sunt, se laudă-ntre ei!

Nicolae DRAGOȘ

PIESĂ DE MUZEU

Un portofel aveam cum rar
Mai vezi la altu-n buzunar,
Azi e-o prezență vinovată
În vreo colecție privată!

George EFTIMIE

SITUAȚIE ÎN AGRICULTURĂ

Văd „fermierii” noștri care
Muncesc pământul, exemplar,
Căci au acum... „cultură mare”
Pe jumătate... de hectar!

Mihai ENACHI

LA PALATUL PARLAMENTULUI AU FOST ANGAJAȚI FOARTE MULȚI OAMENI DE SERVICIU

Se angajează permanent,
Ca îngrijitori, o droaie,
Semn că sunt, și-n Parlament,
O mulțime de gunoaie!

Ioan FRENȚESCU

TURIST ÎN ROMÂNIA

M-au lucrat la buzunare,
Alții mi-au săltat bagajul
Și-nainte de plecare
M-a furat și peisajul.

Mihai FRUNZĂ

ȚĂRANUL SINISTRAT

Țăranul nostru e sărac,
A depășit condiții dure,
Nu poți să-l prinzi cu mîța-n sac,
Că nu mai are ce să... fure.

Vasile GĂDĂLIN

BUNE INTENȚII

Doar fake news-uri ne servesc,
Zilnic, pe televizoare,
Spre-a ne proteja, firesc,
Fi'ndcă adevărul... doare.

Liviu GOGU

SCUMPIREA LAPTELUI

Vaca noastră milenară
Are comportări ciudate:
E păscută, azi, în țară,
Mulsă în... străinătate!

Radu IONESCU DANUBIU

GREU DE PORNIT, GREU DE OPRIT

E greu românul de urnit
Când dese sunt opririle,
Iar când, în fine, a pornit –
Greu să-i oprești... pornirile.

Kir PAPAS

AVATAR SILVIC

Un motiv era de sfadă
Când n-avea securea coadă,
Azi e coadă la secure,
Dar nici urmă de pădure.

Vasile LARCO

ADMIRÂND COLOANA INFINITĂ

Românul, pe un drum anevoios,
Cu mai puțină sau mai multă școală,
Sub capul aplecat politicos
Păstrează... o coloană verticală.

Doru-Mihai LUNGESCU

RUGA UNOR MUNCITORI

Mai dă, Doamne, o poruncă,
Te rugăm de mii de ori...
La ce chef avem de muncă,
Dă-ne numai... sărbători!

Ioan MAMAISCHE

VINE IARNA

Să știți că prognoza e rea
 Și-s sigur că n-o să vă placă:
 Se-anunță o iarnă cam grea,
 Cum știu cei aleși să ne-o facă.

Liviu-Sergiu MANOLACHE

CONCLUZIE

De o vreme, -n România,
 Șchioapătă economia
 Că, din vina nepăsării,
 Are platfus... „talpa țării”!

Ion MORARU

MUNCA ÎN ZADAR

Analizând cum își fac treaba,
 Prin prisma lucrului făcut,
 Românii stau un an degeaba,
 Apoi o iau de la-nceput!

Gavril NECIU

DUPĂ PLATĂ ȘI RĂSPLATĂ

Niciodată n-ai să poți,
 Lenevind, bani mulți să scoți.
 Fac excepție, se pare,
 Cei aflați la guvernare.

Cătălina ORȘIVSCHI

CHIRURGIE ... POLITICĂ

La guvern iar s-a schimbat
 Un ministru de resort.
 Alt *transplant* s-a încercat
 Pe-un organ aproape mort.

Vasile RĂVESCU

PĂMÂNTUL RĂMAS MOȘTENIRE

Trei prăjini primi-n total,
 De la fratele cel mare;
 O prăjină sus, pe deal,
 Și-alte două... pe spinare!

Ioan TODERAȘCU

UN OSTAȘ ÎN SLUJBA ȚĂRII

Ostașul țara o servește,
 Dar dânsul nu ne lămurește;
 Din Iași și până-n Timișoara,
 Întreabă lumea: care-i... țara!

Nicolae TOPOR

STRATEGIE AUTOHTONĂ

Atunci când inamicul vine,
 Românul știe că se cade
 În fața lui să nu se-ncline
 Mai mult de nouăzeci de grade.

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

CRONICA STRĂZII

M-a surprins ieri o-ntâmplare,
 Petrecută în amurg,
 Cum un hoț de buzunare,
 "Operase" un chirurg.

Constantin TUDORACHE

ARTĂ DECORATIVĂ

Politicienii, deseori,
 Fac la Școala Populară cursuri,
 Ca, utilizând doar trei culori,
 Să vopsească cioara din discursuri...

Vasile VAJOGA

ASFALTARI VOLATILE

Cu contracte deocheate,
 Ce ne seacă la pungață,
 Drumurile noastre toate,
 Vor rămâne... de căruță!

Petrache ZAHARIA

„Dumnezeu este român.
 Sau dacă nu, sunt împotriva lui.”
 (Petre Țuțea)

Cronici...

„LUNG ÎI DRUMUL GORJULUI...”

Îmi propusesem să scriu un fel de cronică a Festivalului Internațional de Umor și Caricatură „ION CĂNĂVOIU”, ediția cu numărul 32, desfășurat la Târgu Jiu între 18 și 20 octombrie 2024, dar cum nu pot da informații în plus, cu privire la participanți și câștigători, față de cele pe care le-a oferit prietenul Mihai Lungescu în pagina de Facebook a Cenaclului „Hohote”, mă voi rezuma la câteva impresii despre această manifestare culturală din orașul de pe Jiu, urbe ce a reușit să-mi atingă sufletul prin frumusețea locului, a clădirilor și zonelor pietonale, prin curățenie și - mai ales - prin valorile brâncușiene pe care le adăpostește.

Am ajuns în municipiul reședință al județului Gorj după mai multe ezitări cauzate de distanța dintre Humor și Valea Jiului, însă pot spune că efortul mi-a fost răsplătit așa cum - recunosc! - nu m-am așteptat, cu frumusețea unor peisaje de poveste care m-au făcut să afirm - mai în glumă, mai în serios! - că am ajuns în... Bucovina sud-vestului de țară. Ospitalitatea deosebită a gazdelor, înfățișarea de burg molcom a așezării, obiectivele turistice, casele îngrijite și oamenii prietenoși au alungat oboseala pricinuită de lungul drum către această fermecătoare zonă a Olteniei. Toți cei prezenți la Festival ne-am declarat încântați de cele văzute, apreciind, așa cum se cuvine, eforturile organizatorilor. După ce am vizitat - în localitatea Curtișoara - Muzeul Arhitecturii Populare din Gorj acompaniați, în plimbarea făcută pe ulițele satului tradițional, de vestita muzică oltenească (taraful de muzică populară Sorin Peneșel), ne-am închinat amintirii marelui sculptor Constantin Brâncuși în preajma nemuritoarelor sale opere „Poarta Sărutului”, „Masa Tăcerii” și „Coloana Infinitului”.

Mai mult, în ziua următoare, după un popas la Căminul cultural din Dobrița pentru înmânarea premiilor acordate de Pri-

măria Runc, ne-am deplasat în satul Hobița, comuna Peștișani, la casa memorială Brâncuși, cu emoția celor care călcau pe urmele unui adevărat titan al culturii române. Despre cele întâmplate pe scena Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu” din Târgu Jiu, la Gala Laureatilor, nu spun decât că a fost o încredunare a muncii depuse de inimosul colectiv implicat în organizarea Festivalului, oameni care merită, cu prisosință, aplauzele noastre la scenă deschisă.

Un cuvânt special pentru conjudețeanul meu, maestrul Mihai Pânzaru-Pim și vernisajul expoziției sale de caricatură, conul Mișu - așa cum îmi place să-i spun! - demonstrând aceeași vivacitate, erudiție și disponibilitate ca întotdeauna.

Dumnealui și Marian Avramescu (Sângeru-Prahova) au primit premiul care poartă numele caricaturistului Aurelian Iulius Șuță-ȘAI plecat, prea devreme, să deseneze îngerilor.

În încheiere doresc, neapărat, să-i amintesc pe membrii Cenaclului „Hohote” prezenți la festival: Grig M. Dobreanu, Nicolae Dragoș, Gabi Roșianu, Doru Fometescu, George Drăghescu și Mihai Lungescu, felicitându-i alături de angajații CJPC Gorj: Pompiliu Ciolacu, Petruța-Daniela Gapșa și Dan Popescu! Salutări și domnului Bogdan Popian (din Râmnicu Vâlcea) pe care, în sfârșit, am reușit să-l întâlnesc. Gânduri bune celor de la Pensiunea Antique, locație în care ne-am simțit foarte bine, cu personal amabil și condiții deosebite.

Mulțumiri cuplului Mihai și Laura Lungescu pentru că au fost mereu lângă noi având grijă ca totul să fie la superlativ, oameni care, cu eleganță, au știut cum să pătrundă sufletele invitaților, întru nemurirea prieteniei... Salutări tuturor, să ne vedem cu bine!

**Redactor șef revista EPIGRAMA,
Prof. Constantin MOLDOVAN**

Definiții epigramatice

EPIGRAMA

E săgeata ale cărei ținte
Au sălaş în oameni, vrând-nevrând:
Cel ce nu-i vizat o ține minte,
Cel vizat... n-o uită prea curând.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

TOBA

Un instrument cu două fețe
Din piei de capră sau oiță,
La bal, de Paști, se ia în bețe
Iar de Crăciun... în furculiță.

Nicolae BUNDURI

FEMEIA

Nu are porți, nici ziduri ferecate
Sub cer aromitor, curgând spre rai,
Dar este totuși unica cetate
Pe care-o cucerești și... te predai.

Gheorghe BĂLICI

FUMATUL

Cu altă iarbă și-alt decor,
Fumatul nu-i decât o mască
Sub care vechiul ierbivor
Din noi se-ascunde să mai pască.

Corneliu BERBENTE

„Ă”, DEFINIȚIE EPIGRAMATICĂ

Vocală care a ajuns
Să se pronunțe-n prelungire
‘Nainte de-un "spontan" răspuns
Exact cât timpul de gândire.

Vasile Til BLIDARU

DEMOCRAȚIA

E femeia ideală
Care însă, din păcate,
După ce-ai văzut-o goală,
N-are ce să-ți mai arate.

Iulian BOSTAN - GOHOR

EXAMINATORUL

E un vameș care-admite
Să treci proba de baraj,
Și notează scurt... când mi te
Controlează la bagaj.

Ștefan CIOCIANU

CORONAVIRUS

Un virus cu putere mare,
Ajută, dă și directive
Să aibă noua guvernare
Și rezultate pozitive!

Gheorghe CONSTANTINESCU-GEKO

DIPLOMATUL

Înfruntă tot ce-i greu
Cu inima fierbinte...
Și-i sincer tot mereu,
Dar mai ales... când minte!

Eugen DEUTSCH

VIAȚA

Viața este o redută
Ce o cucerești mereu;
Dumnezeu de nu te-ajută,
E al dracului de greu.

Grigore DRĂGAN

CURAJUL

Din orice fel de complicații
Ne scoate vii, la o adică,
Și-l au, în general, bărbații...
Atunci când nu-s cuprinși de frică.

Petru-Ioan GÂRDA

TICHIA DE MĂRGĂRITAR

E-o investiție, se pare,
Destul de bună,
Dar numai pentru cel ce are
Pe ce s-o pună.

Alexandru HANGANU

VÂRSTA A TREIA

E vârsta tristelor priviri,
Când capeți oarecare minte
Și ai mai multe amintiri...
De care nu-ți aduci aminte.

Radu IONESCU-DANUBIU

PILA

O unealtă dintr-o mie,
O figură anodină;
Pentru unii meserie,
Pentru alții... trambulină!

Viorel MARTIN

PROSTUL

Tipologia-i vastă:
Sunt unii-ntr-o ureche,
Sunt proști ce au nevastă
Și proști fără pereche.

Nelu VASILE

COVRIGII

Plini de găuri, ca urzeală,
Ici, la noi și-n zări albastre,
Sunt imaginea reală
A economiei noastre!

Janet NICĂ

PROSTIA

Maladia ce de-o vreme
O-ntâlnești când nu te-aștepți,
Generând ades probleme
Celor ce se cred deștepți!

Virgil PETCU

DEFINIȚIE

Ce-i un cenaclu literar?
Discuți, ascuți, bei un pahar,
Întrebi ceva, mai dai din gură,
În rest e doar literatură...

Romeo PETRASCUI

CONȚINUTUL URNEI

Cenușa celor duși spre astre
Depozitată de orfani,
Sau scrumul visurilor noastre
Pe următorii patru ani.

Florin ROTARU

BĂRBATUL

Când ia banii, e tezaur,
Când se luptă, brav erou,
Când iubește, mare taur,
Când se-mbată, simplu bou...

Ioan TODERAȘCU

VIAȚA

Căutând al vieții sens,
După cum se vede treaba,
Unii o trăiesc intens,
Alții o trăiesc... degeaba.

Constantin TUDORACHE

AMANTA

Să nu mă credeți vreo profană
De-o definesc cu multă vervă:
Amanta-i roata de rezervă
Când căsnicia e în pană.

Ica UNGUREANU

TOAMNA

E timpul când îmbracă țara
Culori ce-au fascinat poezii
Și când se umple iar cămara
Cu... mucegai pe toți pereții.

Vasile VAJOA

MUNCITOR AGRICOL

Om ce timpul și-l petrece
Cu un aer ocupat,
Până când, la ora zece,
Se deschide crâșma-n sat.

Viorel VRÂNCEANU

EPIGREBUS (2)

ORIZONTAL:

1) Implicată în mișcare,
Adversara blatului,
Manifestă cu fervoare
Împotriva statului. (Șt.C.)

– Una lungă și subțire
Care-ți face-o legătură,
Însă, dac-o scoți din fire...
Intră în încurcătură. (Șt.C.)

2) Personajul cel meschin
Care-ți dă umbrelă nouă
Când afară e senin
Și ți-o ia-napoi... când plouă. (Șt.C.)

3) Dobitocul cel frustrat,
Ori mai mare, ori mai mic,
Dac-a fost încornorat,
Nu mai are-n cap nimic. (Șt.C.)

– În esență, e mândria
Simplă a lemnarului
Ce-i atestă meseria
Fix... cât roata carului. (Șt.C.)

4) Este harnic și cuminte,
Ca un ofițer în vervă,
Remarcat mai înainte,
De a trece în rezervă. (N.B.)

– Produs în zona-nfierbântată,
La focul viu de la cuptor,
E o tărie preparată,
De mâna unui turnător. (N.B.)

5) E cuprins de amețelă (!)
Și poet, cum e din fire,
Încropește la iuțelă
Prima vorbă de iubire... (Șt.C.)

– Uneori cam dezbrăcată,
Expunându-și nuri bogați,
Este cea mai dulce fată,
Remarcată de bărbați. (N.B.)

– Sunt două mari inițiale,
Vizând un film realizat,
Cu scene-aproape ireale,
De zici că nu-i adevărat. (N.B.)

6) La modul cel mai
lapidar,
C-o fi vecina sau nevasta,
E tot o cunoscută, dar...
Plasată vizavi de... ASTA!
(N.B.)

– O chestie-n care
Ideile-ncap,
Cu minte-n dotare,
Dar tare... de cap. (G.C.)

7) Îl aplaudă cu foc -
E actor în plină vervă -
Însă la intrarea-n joc,
Are, totuși, o rezervă. (G.C.)

– Șase suprafețe
În careu, acum,
Se unesc, fâșnețe,
Toate-ntr-un volum. (G.C.)

8) Chiar de e mărinimoasă,
Harnică și implicată,
Nu-i o tipă credincioasă,
Iar de slujbă-i detașată. (G.C.)

– Când nori plutesc în atmosferă,
În situații de... filaj,
Prezența lor în mâini conferă
Un categoric avantaj. (GPI)

9) Deprins cu treabă serioasă
De dimineață până-n seară,
Acesta e un tip de clasă...
Ce parcă tinde să dispară. (GPI)

10) Supuse strictelor rigori,
Cu termene precise, clare,
Se schimbă, totuși, uneori,
Când unii nu mai au răbdare.
(GPI)

VERTICAL:

1) Presată, uneori, acut -
O pun obezii la suplicii -
E locul binecunoscut
În care tot se strâng amicii. (GPI)

2) Ca un popor mereu cuminte,
L-am repetat să-l ținem minte,
Îi mai ziceam, din tică-n mumă,
Tradiție, iar azi... cutumă! (J.N.)

– Cu trompă dreaptă, indiscretă,
Gândită clar, cu-anume rost,
În lupte-a fost, mereu, vedetă
Și bubuie, dar...nu de prost! (J.N.)

3) Am vecin cum altul nu e
Nici în țară, nici în UE:
De la crâșmă, seara, vine
Cum îi șade lui mai bine... (J.N.)

– Un cuvânt ce multe-nseamnă
Să-ți mențină mintea trează,
O formulă care-ndeamnă:
Fii cu grijă! Fii pe fază! (J.N.)

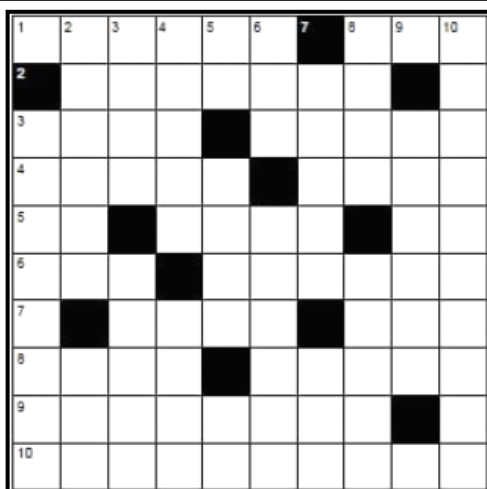
4) Mediu pentru rugăciune
Ori un cadru limitat,
Loc retras de „uniune”
Dintre-o fată și-un băiat. (S.R.)

– Domnițele cu fund și sâni
Când pun mînuța pe bătrâni,
Să străduiesc, în primul rând,
Așa să-i vadă, mai curând. (S.R.)

5) Fază clară în careu
Când primești așa, plocon,
Nici ușor, dar nici prea greu:
Locul gol... de la balcon! (Șt.C.)

– Și-a câștigat un vechi renume
Drept o ființă-ncornorată,
Iar hâtrii, dacă-s puși pe glume,
Susțin că umblă încălțată. (S.R.)

– Sfarmă-Piatră, Lemn-Tănase
Sunt indicii mici și semne,
Sugerând că-n multe case
I se spune... Sfarmă-Lemne. (S.R.)

6) Un îndemn sonor la care
Toată ceata de amici
Stă nițel și-apoi mai tare
Mână la îndemn de bici. (F.R.)

– Nu au nimic din ce-au avut,
Goliți de orice conținut,
Sau cum percep câțiva confrăți
Succesul altora-n ficați! (F.R.)

7) Un fel de primă încercare,
Precede-o operă mai mare,
De nu cumva, de la-nceput,
Ori e perfectă, ori rebut. (F.R.)

– Un clasament organizat
Pe baza unor opțiuni,
Sau (chiar de nu au decedat)
Un loc în care-ajung cei buni. (F.R.)

8) O operație făcută
Direct pe scoarță, ce-l ajută
Pe orice moș, flăcău, bărbat,
Să fie bun la-nsămânțat. (V.V.)

– Rodul unui artizan,
Duce des a ta povară
Când, ca valul din ocean,
Te ridică, te coboară. (V.V.)

9) Un strigăt viu,
Ca un răspuns
Dat prea târziu,
Când ți-a ajuns. (V.V.)

10) Un pic frivole în prezent,
Ai crede doar că freacă menta,
Dar ele, pe-orice document,
Își pun amprenta! (V.V.)

Încrucișare: Ștefan CIOCIANU
Definiții: Nicolae BUNDURI,
Ștefan CIOCIANU, Grigore COTUL,
Petru Ioan GÂRDA, Janet NICĂ, Stelică
ROMANIUC, Florin ROTARU, Viorel
VRÂNCEANU.

Dezlegarea careului
EPIGREBUS nr. 1, apărut în
revista EPIGRAMA nr. 109:
MAMOS, NORA, ABECEDAR, D, GAZ, ICOA-
NA, TARS, STUP, MOLIMA, ODA, IRIS, MA-
RIT, M, ACTOR, TO, IMN, ARAMAR, CATAR,
BUTI, ASASINARE.

Careu apărut în revista **REBUS IDEAL**

UN ZÂMBET PENTRU eternitate

„Plătește un critic să te înjure.

Altfel, mori anonim.”

(Vasile Ghica)

AUTOEPITAF

În cei optzeci de ani, în fine,
(Atâta cât am viețuit,
Doar douăzeci am dus-o bine
Că-n rest... am fost căsătorit.

Nicolae BUNDURI

EPITAFUL UNUI PARVENIT

Cât a trăit nu a putut
Nicum să fie cunoscut,
Dar bine că e-acum, măcar,
Prin monumentul funerar.

Nicolae CĂRUCERU

ULTIMA DORINȚĂ

O ultimă dorință are:
„Înmormântați-mă-n picioare,
Că-ntreaga viață-ncovoaiat
Tot pe la șefi și uși am stat!”

Nicușor CONSTANTINESCU

INSCRIPTIE PE UN MONUMENT FUNERAR

Teribilu-i deznodământ
Elucidează un mister:
Câți sfinți avut-a pe pământ,
Nu cred să se găsească-n cer!

George CORBU

PANICĂ

Să mai risipească stolul,
Speriat de ce se-ntâmplă,
Din sertar a scos pistolul
Și și-a tras un glonte-n tâmplă.

Mihai CUȚULENCU

AUTOEPITAF

Oamenii din Chișinău
Un cuvânt n-au zis de rău,
Toți m-au lăudat, în fine:
A murit?... Și foarte bine!

Ion DIVIZA

EPITAFUL UNEI PRECUPETE

Sub mormântul cu verdeață
Doarme-n veci o precupeață;
Nu o deranjați defel,
Azi nu vinde pătrunjel!

Viorel FRÎNCU

VIAȚA E GREU... AUTOEPITAF

Se-aude cântec de fanfară -
Isus se pare c-a venit,
Dar nu cred c-am să ies afară,
Acum, că m-am obișnuit...

Petru-Ioan GÂRDA

UNUI... NEISPRĂVIT

Când mori, tot lași un pumn de oase,
Ori într-o urnă, niște scrum;
Mă-ntreb: el însă ce-o să lase,
Căci e... nimic de pe acum?!

Liviu GOGU

TESTAMENT

Statuia mea pe roib călare
S-o amplasați în gura văii,
Dar nu o dăltuiți în sare
C-or năvăli pe ea lingăii!

Vasile LARCO

AUTOEPITAF

Am strâns în viață mult și bine,
Am tras mereu ca un măgar,
Dar n-am luat nimic cu mine...
Că mi-a fost lene să le car!

Viorel MARTIN

EPITAF

O viață-ntreagă a-nvățat,
Pe om că munca l-a creat
Și după ani munciți, sleit,
El tot de muncă a murit!

Gavril NECIU

EPITAFUL UNUI ROMÂN PATRIOT

Bolnav, și-a dat obștescul ort,
Plecând pe veșnice cărări,
Dar a promis că el nici mort
Nu va lipsi de la votări.

Janet NICĂ

PATRONUL**DE LA POMPE FUNEBRE**

Când trec prin fața firmei sale
Îmi face semne amicale
Și mă privește c-o figură
De parc-ar vrea... să-mi ia măsură!

Vasile PANFILE

E-un paradox, chiar un mister,
Destinul de la Domnul Sfânt:
Se-nalță omul sus, la Cer,
Doar când coboară sub pământ.

Elis RÂPEANU

MIE ÎNSUMI

Biet năier vâslind prin vremuri,
Ostenit de anii grei,
Nu de moarte te cutremuri,
Ci de-ntârzierea ei.

Gheorghe ȘCHIOP

„Să mori nu este nimic,
însă păimântător este să nu
trăiești.”

(Victor Hugo)

Rezultate la concursuri

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE LITERATURĂ UMORISTICĂ „ALB-UMOR”, ALBA IULIA, 2024

Tema:

Două epigrame, folosind cuvintele (inclusiv derivatele lor) „talpă” și „bocanc”. Obligatoriu ambele cuvinte se vor regăsi în catrenele trimise la concurs.

Premiul I - Gheorghe ȘCHIOP

LA MEDIC

Nemuțumit că nu-i dau plicul,
Făcând grimase de necaz,
Mă scoate din bocanci bibicul
Cu-așa o talpă de obraz.

GUVERNANTUL

Bocanc murdar, cu talpa groasă,
Ori cizmă-n rol de guvernare,
Strivește, -n nesimțirea-i crasă,
Opinca țării, truditoare.

Premiul al II-lea - Laurențiu GHIȚĂ

RESEMNARE

Cum talpa pe grumaz destui i-au pus,
Românul a-nvățat că, -ntr-un final,
Mai poți să ieși de sub bocancul rus,
Dar nu de sub papucul conjugal!

PARADOX

Alpiniștii, printre canioane,
Ca să urce-abruptele poteci,
La bocancii lor își pun crampoane
(Își bat singuri cuie-n talpă, deci).

Premiul al III-lea - Grigore CHITUL

PROTECȚIA MUNCII

Bocancul nou deja se strică
Și-mi crește tensiunea mare,

Dar simt în talpă-o găurică
Și o să-mi trag împământare!

SUSPICIUNE DOMESTICĂ

Ieri am văzut, ajuns acasă,
Ca o amprentă, pe podea,
O talpă de bocanc jengoasă
Și nu era mărimea mea...

Mențiune - Gheorghe BÂLICI

MODA DE LA RĂSĂRIT

Când rușii iarăși vin pe tanc,
Aceasta-i moda încălțării:
Stăm toți sub cizmă și bocanc
Și-i mai desculță talpa țării...

MUNCIND ȘI LA BĂTRÂNEȚE

Te-atacă junghiurile-n flanc,
Se roade talpa la bocanc,
Te faci mai mic, lucrându-ți lotul,
Pân' intri în pământ cu totul...

Premiul Consiliului Județean Alba - Doru Mihai LUNGESCU

CELEBRII BOCANCI AI LUI KADÎROV

Fără pic de etică,
De bocanci de-am face caz,
Talpa e sintetică...
Restu-i... piele de obraz!

SPRE SCHENGENUL TERESTRU

Pe drumul nostru de codașă,
Viena-n fața ușilor,
Ne-a pus o talpă uriașă...
Așa-i bocancul rușilor!

**CONCURSUL DE EPIGRAME „CIK DAMADIAN”
BOTOȘANI, 2024**

Tema:

Realizarea a trei epigrame cu tema
„din umorul armenesc” și a două epigra-
me cu temă la alegere.

Premiul I - Vasile VAJOGA**PLEDOARIE PENTRU UMOR**

Armenii toți, de-a fir a păr,
Respectă vechea lor cutumă,
Spunând că orice adevăr
Ar trebui luat în glumă.

RADIO EREVAN

Umorul armenesc e special,
Dotat cu spirit rafinat și tonic
Și îl propagă-n plan universal
Legenda unui post radiofonic!

HII,HI, HI!...

Un confrate azi îmi spune
Într-o notă cam picantă:
„Varujan, la Uniune?...
Asta-i cea mai tare poantă!”

Premiul al II-lea - Florin ROTARU**SIMȚUL UMORULUI LA ARMENI**

Armenii sunt haioși, precum se știe:
Un bun amic din neamul armenesc,
Când i-am cerut cu împrumut o mie
Râdea de n-am putut să-l mai opresc.

ARMENII ȘI RADIO EREVAN

Popor isteț, cu mintea trează,
Din glume și-au făcut supapă
Căci, da, umorul te salvează...
În caz de nu cumva te-ngroapă!

RESEMNARE

În căsnicie îmi trăiesc supliciul
Că soața mea - cu multă fermitate -
Nu va putea nicidecum să-mi ierte viciul
De a avea, din când în când, dreptate...

**Premiul al III-lea (ex aequo) -
Petru-Ioan GÂRDA****ARMEANUL DE LA VÂRFUL USR ȚINTEȘ-
TE MAI SUS**

De umor mereu atras
Și fiind un tip cu fler,
A făcut întâiul pas
Spre intrarea în UER.

FATALITATE

Am scris, având un țel expré,
Romane, versuri, schițe, drame,
Dar mă refuză USR,
C-am scris și niște epigrame.

SPITAL CU CAPELĂ

Chiar din prima zi, mă-mpiedic
De-o fatidică sincopă:
Preotul m-a dus la medic,
Medicul m-a dus la popă...

**Premiul al III-lea (ex aequo) -
Laurențiu GHIȚĂ****CONSTANȚĂ**

În contra istoriei hâde
Ce-a vrut să-i împingă în hău,
Armenii-au răzbit prin a râde
De tot ce e tragic și rău!

PARADOX

Ancorând pe Ararat,
După un potop cu spume,
Noe a inaugurat
Primul port alpin din lume.

SIC!

Propaganda comunistă
Efectiv, muncește-n van,
Câtă vreme mai există
Radio-ul EREVAN!

Mențiune – Valentin DAVID

„CU O MÂNĂ FACE CRUCE, CU CEALALTĂ
FURĂ”-PROVERB ARMENESC

Interesul poartă fesul
Având alură dolofană,
Un preot, tată de copii
Ar vrea să uite de SUTAnă,
Și să slujească la geamii!

„FEMEILE SUNT CA NORII:
CÂND SE ÎNTÂLNESC, TUNETELE
NU ÎNTÂRZIE”- PROVERB ARMENESC

Cod roșu de furtună
Se-anunță că se-apropie-o furtună
Cu ploaie, tunet, trăsnete, stihii,
La meteo - de două ori pe lună...
Iar în cămin - de două ori pe zi!

PARADOX

Un cărturar, ursuz, anost,
Ce pretindea că e și sfânt,
Doar om de litere a fost...
Dar niciodată de cuvânt!

**FESTIVALUL - CONCURS
„ÎNTÂLNIREA EPIGRAMIȘTILOR”
BRĂILA, 2024**

**Marele premiu „ȘTEFAN TROPCEA” –
Florina DINESCU**

Tema 1. VALUL

O AFRODITĂ

În plină zi a declanșat scandalul
Că, în costumul dânzei cel sumar,
Vădit a vrut să călărească valul
Ce ascundea pe bietul salvamar!

Tema 2. USCAT

**„ÎN POMUL LĂUDAT
NIMENI NU DĂ CU PIETRE”**

Dictonul nu-i de ignorat,
De unde consecința vine:
Cum încă nu-s un „pom uscat”,
Puteți să dați cu premiu-n mine!

**Premiul I (ex aequo) –
Gheorghe DĂNĂILĂ**

TEMA: VALUL

UNEI FRUMOASE

Le bagi și pe femei în draci,
Stârnești bărbaților imbolduri,
Când foarte multe valuri faci,
Cu unduirile de... șolduri!

TEMA: USCAT

SATISFAȚIE

Trimis de soață la consult,
A declarat că bea cam mult.
Și doctorul a confirmat,
Că suferă de... „gât uscat”!

**Premiul I (ex aequo) –
Vasile Til BLIDARU**

TEMA: VALUL

SUB SEMNUL CREȘTERII

Răsărituri și apusuri –
Niște valuri de năluci:
Optimiștii își fac plusuri,
Pesimiștii ‘nalță cruci...

TEMA:USCAT

CUPLU ÎN AȘTEPTAREA PENSIEI

Uscați la pungă, din iubire
Ar vrea s-ajungă la păcat,
Dar, până vine o... mărire,
Sunt multe pensii de răbdat!

**Premiul al II-lea (ex aequo) –
Florin ROTARU**

Tema 1: VALUL

VALUL

Fenomen paradoxal
Pe uscat sau largul mării:
Știu pe unul, dus de val,
Ce-a ajuns în fruntea țării!

Tema 2: USCAT
SCHIMBĂRI CLIMATICE ȘI NU NUMAI
 De gândul ăsta nu mai pot să scap:
 Se dau, în lume, toate peste cap
 Și ne-ndreptăm spre deșertificare...
 O simt acut la mine-n buzunare!

Premiul al II-lea (ex aequo) – Petru Ioan GÂRDA

Tema 1: VALUL
SOACRĂ LA APĂ!
 M-a bătut la cap, întruna,
 S-o luăm cu noi pe "mami"
 Și-a făcut, sărind, nebuna,
 Nu un val, ci un tsunami!

Tema 2: USCAT
CA... ROMUL
 Sleit, un naufragiat,
 Văzând, pe-o insulă, un om,
 Țipă: Uscat! Uscat! Uscat!
 Și se-necă la mal. Cu rom.

Premiul al III-lea –
Constanța APOSTOL

TEMA: VALURI Brăila 2024
PESCUITOARELE ÎN APE TULBURI
 La un pescuit de nuri,
 Dacă sunt destui arginți,
 Valu-aduce prospături
 La rechinii fără dinți.

TEMA: USCAT
CU SOȚIE „ZDAROVA”!
 Frecventând mai toate cele
 Convenabile terase,
 Vrea la bere uscățele,
 Că s-a săturat de grase.

Mențiune: Ion DIVIZA
 Epigramele vor fi postate în măsura în
 care vom intra în posesia acestora.

Mențiune: Laurențiu GHÎȚĂ

Tema VALUL
SPERANȚE...
 Când soacra face surf pe litoral
 (Că-i plac adrenalina și fiorul),
 O-ncurajăm s-atace primul val...
 Convinși c-o s-o scufunde următorul!

Tema USCAT
GEO...LOGICĂ
 În mii de ani s-a întâmplat
 Procesul în natură:
 Tot ce-a fost verde, s-a uscat...
 Și-acu-i hidrocarbură!

Mențiune: Gheorghe BĂLICI

La tema „Valul”:
FERICIREA ORIENTALULUI
 E optimist cum toți îl știu,
 Chiar când nu stă pe-un țărm de mare,
 Fiind pe val și în pustiu
 Cu tot petrolul sub picioare...

La tema „Uscat”:
AMINTIRE
 Îmi povestea sărmanul tata
 Că de la omul cel bogat,
 Măcar să plouă cu găleata,
 Te-ntorci acasă „pe uscat”...

Mențiune: Vasile VAJOGA

TEMA 1. „Valul”
POVAȚĂ
 Eu, omule, îți dau un sfat banal
 De vrei s-ascuți modestele-mi opinii:
 Când pe oceanul vieții ești „pe val”,
 Tu nu uita că-n jur pândesc „rechinii”.

TEMA 2. „Uscat”
DESTIN LITERAR
 Poetu-i foarte supărat,
 Că, într-un studiu analitic,
 Poemu-i bahic fu uscat
 De-ariditatea unui critic!

Mențiune: Vasile LARCO

Tema 1: Valul
PROVERBIALĂ

Ușor se poate sparge valul
Când piept în piept el dă cu malul,
Prostia, însă, n-are leac
De întâlnește un... „dovleac”.

Tema 2: Uscat
CHEFLIU FĂCUT, NU NĂSCUT

De când iubita i-a plecat
În viața lui e-o cotitură
Și cum de doru-i s-a uscat,
El a trecut pe... udătură.

Mențiune: Daria DUMESCU

Tema VALUL
BAFTĂ SAU GHINION
El trase țeapă după țeapă,
Dar îl văzui intrat la apă
Când înota cu secretara
În valul lacului Amara.

Tema USCAT
MĂRUL LUI ADAM
Aflând că pomul lăudat
De la o vreme s-a uscat,
O fi, el, obicei păgân,
Dar pe Adam îl țin la sân.

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE EPIGRAMĂ BUCUREȘTI,
2024**

Premiul I – Vasile VAJOGA

TEMA 1. „LA MASĂ”
DIETĂ...
De sănătatea lui îi pasă
Și bea, doar după ce îmbucă,
Doar un pahar de vin la masă;
Iar restu-l bea pe unde-apucă!

TEMA 2. „LA SPITAL”
URGENTĂ
Nevoie-i de-un spital, e clar,
În care-n starea-i maladivă,
Să stea sistemul sanitar
La terapie intensivă!

TEMA 3. „LA ȘCOALĂ”
ȘCOLIT
Am terminat o școală-n vremuri terne,
Pe când eram naiv și tinerel
Și chiar mi-a ajutat să pot discerne
Că nu mi-a folosit în niciun fel...

TEMA 4. „RĂZBOI ȘI PACE”
GENETICĂ
Unii – cred c-așa li-i soiul
Fi’ndcă nu ai ce le face –
Dacă nu pornesc războiul,
Simt că n-au în suflet pace.

TEMA 4. „ALE TINEREȚII VALURI”
EVOLUTIVĂ
În viața care curge ca-ntr-o maluri
Un râu purtând și-nvolburări, și grații,
Vorbim și de-ale tinereții valuri,
Și de-ale bătrâneții... palpitații!

**Premiul al II-lea Doru -
Mihai LUNGESCU**

TEMA: LA MASĂ
PRAGMATISM
Cu o tânără frumoasă,
Ca bărbat emancipat
Ies, de felul meu, la masă...
Doar în drumul către pat!

TEMA: LA SPITAL
INERTIE
La spitale, din păcate,
Nu s-a prea schimbat nimic,
Virusii-s în libertate,
“Mulțumirile” ... în plic!

TEMA: LA ȘCOALĂ
TÂRZIU, DAR...
Dacă tot se duse tracul
Și de-atâția ani visez,

O să dau, ca alții, BAC-ul,
Dar... să mă pensioneiez!

TEMA: RĂZBOI ȘI PACE
MAI CU FEREALĂ
Într-o lume de inepti
Ce se luptă, mie-mi place
Că românii sunt deștepți...
Și se războiesc în pace!

TEMA: „ALE TINEREȚII VALURI”
CONFESIUNE
Presiunea tinereții,
Povestește moșulică,
Te urmează-n cursul vieții,
Dar... coboară la vezică!

Premul al III-lea – Radu PĂCURAR

TEMA: LA MASĂ
MEDIA
Facebook, tic-tok, instagram,
Plus TV-ul de acasă,
Ne adună-ntr-un program
De-ndobitocire-n masă!

TEMA: LA SPITAL
TRATAMENT
Nu m-ar fi trântit la pat
Boala persistentă,
Fără s-o fi ajutat...
Juna asistentă.

TEMA: LA ȘCOALĂ
AI CARTE...
Am trudit de mic, în viață
Ca să-mi fie astăzi bine,
Stând cu cărțile... pe față,
Că așa dormeam eu bine.

TEMA: RĂZBOI ȘI PACE
UNOR OFIȚERI (POSTBELICĂ)
Ca eroii au luptat
Lângă pușca, tancul, tunul...
Cu dușmanul declarat:
Alcoolul și tutunul!

TEMA: ALE TINEREȚII VALURI
EDUCAȚIE

În decor școlar idilic,
Cresc, în cadru sinergetic,
Tinerii cu simțul etic
Printre cei cu simț etilic!

Premiu special – Gheorghe BÂLICI

TEMA: „LA MASĂ”
LA CRĂȘMA DIN ULICIOARĂ
Crășmarul, foarte fericit
Că bem și vin mai oțetit,
La masă vine să ne spună
Urarea-i scurtă: - Sete bună!...

TEMA: „LA SPITAL”
ÎNAINTE DE OPERAȚIE
Chirurgului, un tip venal,
Cât mi-a cerut atât i-am dat;
Te pui, el este la spital
Terapeutul înarmat!...

TEMA: „La școală”
COPILUL LA ȘCOALĂ ȘI ACASĂ
Urmând al învățării act,
Copilu-i autodidact,
Părinții singur când îl lasă
Să-și facă temele de-acasă.

TEMA: „Război și pace”
RĂZBOI PE GUSTUL SOȚIEI
Când i-am luat podoabe noi,
Atenuând un scurt război,
Mi-a zis nevasta încântată
Că vrea și unul de durată!...

TEMA: „Ale tinereții valuri”
IRONIE
Ești tânăr și mai poți să fii
Cât frică n-ai să faci prostii,
Dar înțelept ca tine nu-i
Când, uneori, le mai și spui!...

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE EPIGRAMĂ „PEȘTIȘORUL DE AUR”, CÂRNA, 2024

TEMA: Iazuri, pescari, pescărițe, lini,
crapi, crăpceni, fâțe, și “fițe”

Și, ca în Dunăre, morunii,
Nu au coloană vertebrală!

PREMIUL I - DORU-MIHAI LUNGESCU

VIAȚA - UN PESCUIT CONTINUU

Ca bătrânii, trag o dușcă
Și pe vale-o iau din loc,
Poate mușcă vre-o “babușcă” ...
„Fâțele” sunt scumpe foc!

PRĂDĂTORII

Mai jos de Cotroceni, la vale,
La sfinți îți vine să te-nchini,
Căci în Merțane, colosale,
Se plimbă-o droaie de rechini!

PESCAR VS PESCĂRIȚĂ,
PE REȚELELE DE SOCIALIZARE

Ieri la iaz au prins un lîn
Și pescarul n-are jenă,
Că postează un delfin;
Pescărița... o balenă!

PREMIUL al III-lea - GRIGORE MARIAN DOBREANU

LA PESCUIT... ÎN PARCARE

Avem frumoase pescărițe,
Ce-și vând iubirea franțuzește,
Dar, ca să nu „se spargă-n fițe”,
Tot ce adună... „dau la pește”.

PREMIUL al II-lea - VALENTIN DAVID

AMATORI DE ICRE NEGRE

În Parlament șomează unii,
Idei nu au, căci n-au nici școală

FIR ÎNTINS

Dacă ai momeală, știu că
Poți să tragi la crap sau știucă,
Iar pe seară, ca un domn,
Poți să tragi și-un pui de somn.

Concursul de epigramă dedicat creației eminesciene în cadrul Ediției a XIII-a a Congresului Mondial al Eminescologilor, CHIȘINĂU, 2024

Premiul I – Nicolae Bunduri, Brașov

Tema 1: Să citesc din cartea lumii...
Memento mori (Eminescu)

...

UNUI FALS POET

Lăsând de-o parte tonul glumii,
Analizând cuprinsul hărții,
Cutare e în Cartea Lumii,
Dar nu prea e în Lumea Cărții!

Tema 2 `Eu nu citesc, sunt scriitor`

...

EU, SCRIITORUL

În epigramă și umor,
Urcând spre vârf în lumea asta,
Sunt cel mai mare scriitor,
Dar mă "citește" doar nevasta!

Tema3 Lumea bibliotecii

DIN BIBLIOTECA MEA

În rafturi am - cu tot firescu'-
Fiind mai "cititor", de fel,
Un gros volum de Eminescu
Și douăzeci... de Ottonel.

Premiul al II-lea – Florin Rotaru, Buzău

1. „Să citesc din cartea lumii semne, ce
noi nu le-am scris.”
(M. Eminescu. Memento mori);
MEMENTO MORI
Mi-am spus în gând de mii de ori:
„Să-ți amintești că o să mori”
Și m-am trezit, în mod firesc,
Uitând complet să mai trăiesc!

2. „Eu nu citesc, sunt scriitor!...”

MĂRTURISIRE

Se-ntâmplă câte-o dată să am parte
Ca un amic să îmi ofere-o carte
Și-admit aicea, foarte greu îmi vine,
În special când cartea-i scrisă bine!

3. Lumea bibliotecii

CITITOR AVID

Dorind de informații să am parte,
O frumușică bibliotecară
Mi-a-mprumutat de două zile-o carte
Și azi i-o returnez... a patra oară.

Premiul al III-lea (ex aequo) – Janet Nică, Ostroveni, Dolj

1.Tema: Să citesc din cartea lumii, semne
ce noi nu le-am scris

HIBERNALĂ

De la crâșmă, iată, vin
Trei cărări pe neaua deasă,
Semn că noul meu vecin
S-a întors târziu acasă.

2. Tema: Eu nu citesc, sunt scriitor

ALT FEL DE LECTURĂ

Femeia, când am întâlnit-o,
Părea o carte grea de gânduri:
Întâi, în grabă, am citit-o
Apoi, pe larg, în două rânduri.

3.Tema: Lumea bibliotecii

DEMOCRAȚIA

Democrația, plai cu vise,
E-acolo unde, drept răsplată,
Bibliotecile-s închise,
Dar cârciumile, niciodată.

Premiul al III-lea (ex aequo) – Laurențiu Ghiță, București

1. "Să citesc din cartea lumii semne ce noi
nu le-am scris." (M. Eminescu. Memento
mori)

ETERNA EPIGRAMĂ

Pot gândi, când Eminescu scrie:
"Să nu uiți vreodată c-ai să mori",
Nu că moartea, doar, e veșnicie,
Ci și epigrama... uneori.

2. „Eu nu citesc, sunt scriitor!...”

SPERANȚĂ

Cum tot românul e născut poet,
Sperăm că-n veacul ăsta desuet
O să vedem, în mod compensator,
Născându-se românul cititor.

3. Lumea bibliotecii

MOTIVAȚIE

Cu setea-mi de cultură intrinsecă,
Ce nu se ostoește nici chiar vara,
Eu zilnic merg pe la bibliotecă,...
Atât de faină-i bibliotecara!

Mențiune SĂRMANUL DIONIS (ideea: Mihai Cimpoi), neremunerată:

- **Constantin Tudorache, Ploiești**

COMPENSAȚII

Astfel a lăsat natura,
Compensații cu dichis:
Cei ce nu iubesc lectura,
Au vocație la scris.

- **Constantin Moldovan, loc. Mănăstirea Humorului**

BIBLIOTECILE DIN CHIȘINĂU!

Îl poți citi pe domnul Eminescu
La „Ghibu”, la „Hasdeu”, la „Titulescu”,
Dar poți să îl cinstești, cu-ai tăi amici,
Și-n Cricova... Sau la Mileștii Mici!

- **Ion Moraru, Loc. Independența, jud. Galați**

CONSTATARE

E „Cartea lumii” colosală
Că-i plină de-nțelepte gânduri...
Citită-i „pe diagonală”
În loc să fie... „printre rânduri”!

- Daria Dumescu, Iași

...SEMNE, CE NOI NU LE-AM SCRIS
De analizez, pesemne,
Drumul vieții pân-aici
Mi-a lăsat atâtea semne...
C-am rămas cu cicatrici.

- Gârda Petru-Ioan, Cluj-Napoca

UN MINIM DE LECTURĂ SE IMPUNE, TO-
TUȘI
Nu citești, amice, știu,
Și-s convins că nici n-ai scrie,
De-ai citi măcar ce scriu
Criticii de meserie.

- Doru Mihai Lungescu, Târgu-Jiu

GREU FĂRĂ BIBLIOTECĂ
N-o să poți croi potecă
Spre esența epigramei
Fără o bibliotecă;
Undeva... în fundul cramei!

- Valentin David, Orăștie

EMINESCU ESTE UNIVERSAL
În cartea lumii dintre astre,
Cu versul marilor maeștri,
Luceafărul din zări albastre
Uimește și extraterestre!

- Daniel Bratu, Iași

MOTIV DE DEPARTE
Azi, masa cu sticle deșarte
Unește ai scrisului ași,
Că-i biblioteca departe,
Iar cârciuma doar la doi pași.

- Grigore Dobreanu, Târgu Jiu

TINERII
Atrași de cărți ca de-un magnet,
La ei, lectura-i pervertită:

Un singur clic pe internet
Și cartea e deja citită.

- Vasile Vajoga, Iași

EMINESCU – MEMENTO MORI
În lumea-n care toate sunt deșarte,
Urmându-și, implicit, menirea lor,
Să-ți amintești că doar trecând prin
moarte
Ai șansa să ajungi nemuritor!

- Vasile Larco, Iași

LA O LANSARE DE CARTE
Se scriu cărți astăzi, o mulțime,
E larg al scrisului izvor,
Dar opurile-s anonime,
Cum sunt și autorii lor!

- Ioan Toderașcu, com. Costești, Vaslui

DOAR O PĂRERE
Fără-a fi pornit, cumva, pe hartă,
Cred c-atunci când împrumută cărți
Unii le citesc din scoartă-n scoartă,
Alții le citesc mai mult.. din părți!

- Ana Sârbu, Chișinău

APROPO DE VERONICA ȘI ALTE MUZE
Eminul bibliotecar,
Cu transcendentă cugetare,
A scris mereu cu-atâta har,
Gândind la... bibliotecare.

- Valentin Ursu, Ploiești

DIVIZIUNEA MUNCII
Sunt cititor, la editură
Și în biroul cu experți,
Dau cea mai mare lovitură:
Căci eu scriu prețul pe coperti.

**FESTIVALUL NAȚIONAL DE SATIRĂ ȘI UMOR „ION I. PAVELESCU”
RÂMNICU SĂRAT, 2024**

PREMIUL „ION I. PAVELESCU” -

Doru-Mihai LUNGESCU

PREMIUL „FLORICA CRISTOFEREANU” -

Petronela-Vali SLAVU

PREMIUL „OCTAVIAN MOȘESCU” -

Gheorghe BÂLICI

PREMIUL I - Violeta CUȚURESCU (URDĂ)

PREMIUL al II-lea - Constanța APOSTOL

PREMIUL al III-lea - Ioan TODERAȘCU

MENȚIUNE - Vasile VAJOGA

MENȚIUNE - Elis RÂPEANU

MENȚIUNE - Daniel BRATU

S-au mai acordat următoarele două premii pentru întreaga activitate de creație și pentru susținerea și promovarea Festivalului Național de Satiră și Umor „Ion I. Pavelescu” (premii acordate de Primăria Municipiului Rm. Sărat și de Centrul Cultural „Florica Cristoforeanu”):

PREMIUL „SAUL STEINBERG” - Marian AVRAMESCU

PREMIUL „GHEORGHE PETCU - George CORBU (în afara concursului)

**PREMIUL „ION I. PAVELESCU” -
Doru-Mihai LUNGESCU**

Tema „Turn”

REALITATE

Femeia-i turnul din povești,

Pe care lupti să-l cucerești

Și afli, când ajungi adult,

Că alții-l vizitau demult!

**FILOZOFIA UNEI TINERE
DESPRE BUNĂSTARE**

Belșugul își are premisa

În soțul bogat și deștept,

Celebru ca Turnul din Pisa...

Dar nu chiar atâta de drept!

„FLORICA CRISTOFEREANU”-

Petronela-Vali SLAVU

Tema: Turn

DECLARAȚIE LA ANAF

Sunt sărac, am zece puradei,

N-am avere de luat în seamă,

Căci trăim cu toții-ntr-un bordei...

Jur pe turnulețele de-aramă!

CANDIDAȚII LA PREȘEDINȚIE

Ei spun că se gândesc la țara noastră,

Sperând să tragă norocosul „loz”,

Și chiar de situația-i albastră,

Din turnul lor de fildeș, pare roz.

**PREMIUL „OCTAVIAN MOȘESCU” -
Gheorghe BÂLICI**

„Turn”:

ISTORIA TURNULUI BABEL CONTINUĂ

Când oamenii greșiră în exces,

În limbi mai multe nu s-au înțelese,

Dar cum aceiași oameni se mai schimbă,

Acum nu se-nțeleg în nicio limbă...

UNUI GRANDOMAN

La înălțimea ăstui îngâmfat

Nu poți să urci, ca dânsul alții nu-s,

Că el în Turnul Eiffel a urcat

Și chiar Parisul l-a privit de sus...

**PREMIUL I - Violeta CUȚURESCU
(URDĂ)**

AVIAȚIA DĂ SENZAȚIA

Atunci când mariajul e în aer,

Se știe, fiecare are-un rol:

La manșă e nevasta unui fraier,

Iar soacra e în turnul de control.

RE-INTERPRETARE
Stă scris că Domnul, drept avertisment,
La Turnul Babel, limbile-a-ncurcat;
Pesemne, astăzi, ca divertisment,
La crâșmă-n sat, cu vin s-au dezlegat.

**PREMIUL al II-lea -
Constanța APOSTOL**

Tema: Turn
ARHITECTURALĂ
Tronând în urbe ca un far,
Un turn era un lucru rar,
Dar, astăzi, nu-s deloc răzlețe
Palatele cu "turnulețe".

O, TEMPORA
Închiși în turn, sperând minuni,
Erau și hoți, dar și nebuni,
Acum, de-ar fi la judecată,
Îi scot pe hoți basma curată.

PREMIUL al III-lea - Ioan TODERAȘCU

TURIȘTII ȘI TURNUL DIN PISA
Multă lume se închină,
Că-i un turn cum altul nu-i;
Singurul ce se înclină...
Nu se știe-n fața cui!

NOUL PALAT
DE LA MARGINEA ORAȘULUI
De faci un calcul cât de cât sumar,
Palatul, ce se-nalță, azi, semeț,
Nu are turn, ci doar un turnuleț
... Pe cap de fiecare locatar!

MENTIUNE - Vasile VAJOGA

Tema 1. „TURN”
BÂNTUIRI...
*(în relație
cu detestata temniță din Rm. Sărat)*
E drept că prin cetățile-n ruine,
În turnuri sunt fantome, dar puține;

În schimb, simt că-mi provoacă reci fiori
Fantome ale unor **turnători**!

IZOLARE CREATOARE
Scriam în „turn de fildeș”, ca poeții,
Când m-amendară, motivând, sticleții
Că fildeșul în speță, din păcate,
Provine de la specii protejate...

MENTIUNE - Elis RÂPEANU

Tema: „Turn”

Aleșii uită erele străvechi,
Ba, le-au vândut și plaiul mioritic
Și nu ajungi să-i tragi nici de urechi
Că toți s-au înălțat în turn politic.

EPIGRAMA LA FESTIVAL
Cu multă artă-i construită,
Țintește cu tăișul lamei
Și poanta bine ticluită
Înalță turnul epigramei.

MENTIUNE - Daniel BRATU

Tema: Turn
„PRIETENUL” MEU, CONSACRATUL...
Nu-i geniu, dar muncește
Întruna, taciturn,
Cărându-și, pe mutește
Și fildeșul la turn.

PRINȚESĂ CU PROBLEME „LOCATIVE”
De basm i-ar fi traiul nocturn
Cu „zmeul” bătrân din dotare,
De-ar sta, ca prințesa, -ntr-un turn,
Pe care el, azi, nu-l mai are...

**FESTIVALUL DE SATIRĂ ȘI UMOR „POVESTEA VORBII”
RÂMNICU VÂLCEA, 2024**

MARELE PREMIU „NICHİ URSEI” -
Doru Mihai Lungescu – Tg. Jiu

Secțiunea EPIGRAMĂ:

I - David Valentin - Orăștie
II - Constantin Tudorache - Ploiești
III - Ion Diviza - Chișinău
M - Mirela Grigore - Râmnicu Sărat
M - Gheorghe Bălici - Chișinău
M – Ion Toderașcu Costești Vaslui
Premiul special SENS – Janet Nică

Marele premiu - Doru-Mihai Lungescu

1. Căldură mare, mon cher!
PĂREREA UNUI BĂUTOR, PE CANICULĂ
E uscat pământul, crapă
Spre adânc, dar ca părere,
Mai avem destulă apă;
... toată-n bere!

2. Unde nu e socotință, socoteala
merge rău
CHIBZUINȚĂ BUNĂ, SOCOTEALĂ PE MĂ-
SURĂ
Socoteala chibzuită
Într-o minte de bărbat,
E să caute iubită...
După ce s-a însurat!

Premiul I – Valentin David

Tema 1: Căldură mare, mon cher!
ANTIDOT LA CANICULĂ
Canicula-i demagogie,
O simplă joacă de copii;
Rezist, căci scumpa mea soție,
Pe jar mă pune zi de zi!

Tema 2: „Unde nu e socotință, socoteala
merge rău”-Anton Pann
ARITMETICĂ SIMPLĂ
Când în frunte e un prost
Ce s-a strecurat pe șest,

Socoteala n-are rost...
Că îți dă mereu cu rest!

**Premiul al II-lea –
Constantin Tudorache**

Tema 1: Căldură mare, mon cher !
VARĂ FIERBINTE
Îți spun așa, discret, mon cher,
Că pe această vreme sumbră,
Când arde soarele pe cer,
Eu stau la propria mea umbră.

Tema 2: Unde nu e socotință, socoteala
merge rău.
SFAT
Ca un fapt de conștiință,
Să-ți măsoari, cu grijă, pașii,
Că a ta nesocotință
O vor deconta... urmașii.

Premiul al III-lea – Ion Diviza

Tema 1: Căldură mare, mon cher!
CANICULARĂ
Valul aprig de căldură
A denaturat plăcerea:
Fetele de pe centură
Fac parale doar cu berea!

Tema 2: Unde nu e socotință, socoteala
merge rău. Anton Pann
CĂSNICIE CU NĂBĂDĂI
Cândva Ion își gelozea nevasta –
Și nu avea motive pentru asta,
Iar azi, când o tratează-admirativ,
Deja-i târziu... Există un motiv!

Mențiune – Mirela Grigore

Tema 1: Căldură mare, mon cher!
REȚETĂ DE SUCCES
PE TIMP DE CANICULĂ
În miezul verii nu am stare,
Căldura e un inamic,

Planific treaba ca atare
Și-aleg... să nu mai fac nimic.

Tema 2: „Unde nu e socotință, socoteala merge rău.” Anton Pann
DUPĂ SOCOTINȚA MEA
Căsnicia-i o greșeală,
Soacrele te bagă-n hău,
Dar, făcând o socoteală,
Cu nevasta-i și mai rău.

Mențiune – Gheorghe Bâlici

„Căldură mare, mon cher!”
ÎNCĂLZIREA GLOBALĂ
Ne-a deranjat enorm, firește,
Și nu ne bucură deloc:
Chiar dacă toată vara crește,
N-ajunge, iarna, și la bloc!...

„Unde nu e socotință, socoteala merge rău”:
UNUI AȘA-ZIS BINEFĂCĂTOR
Am observat ades, creștine,
Că te gândești mai mult la tine,
Iar asta – nu mă mai abțin –
Înseamnă să gândești puțin!...

Mențiune – Ioan Toderașcu

„Căldură mare, mon cher!”
CĂLDURĂ MARE, MON CHER!
Când căldura îl doboară
Și puterile-i sunt slabe,
La răcoare, -n beci, coboară
Și revine-n... patru labe!

AMINTIRI DESPRE CARITAS
Știu că am jucat
Cu un bun amic
Și am câștigat
De opt ori... NIMIC!

Premiul special SENS – Janet Nică

Tema 1: Căldură mare, mon cher!
CANICULĂ PE LITORAL
E un complot sub soarele etern

De-a-i jupui pe cei naivi și goi,
Căci plaja, mandatată de guvern,
Mai ia un rând de piele de pe noi.

Tema 2: Unde nu e socotință, socoteala merge rău
ȘCOALA
Acum e clară socoteala:
Mai marii țării, puși pe fapte,
Băgară lapte-n școli... și școala
E-o fabrică de... papă-lapte.

Secțiunea MADRIGAL:

Premiul I – Doru-Mihai Lungescu

CĂLIMĂNEȘTI - DEFINIȚIE
Un colț retras de puritate,
Întreținut cu dibăcie,
Izvor etern de sănătate,
Și oază de cucernicie!

Premiul al II-lea – Gheorghe Bâlici

CĂLIMĂNEȘTI
Mirific plai cu mănăstiri domnești,
Icoană vie-a sufletului meu,
Când înverzești din nou și înflorești,
Din ceruri se coboară Dumnezeu.

Premiul al III-lea – Gheorghe Șchiop

MADRIGAL
La minunatul Vâlcii Festival,
Cu gând ascuns să dau jurații gata,
Călimăneștilor, un madrigal
Le-am scris, la cald, în ștrand la Căciulata.

Mențiune – Mirela Grigore

DUPĂ TRATAMENTUL BALNEAR CU PA-
CHET COMPLET
Cu doctorița la povești
Și ape, clar, certificate,
Tu pleci de la Călimănești
Mai sănătos, dar cu păcate.

**FESTIVALUL DE UMOR „OLTENII &... RESTU' LUMII,”
SLATINA, 2024**

La Secțiunea „Concurs de epigramă”:

Marele Premiu: Ioan Toderașcu

PREMIUL I: Laurențiu Ghiță

PREMIUL AL II-LEA: Janet Nică

PREMIUL AL III-LEA: Alexandru Hanganu

Mențiuni: Doru Mihai Lungescu

Valentin David

Marele Premiu: Ioan Toderașcu

1. „Oltenii și Restu' Lumii”

OLTENII NU ȘI-AU FĂCUT, ÎNCĂ, PARTID

Cum olteanul nostru e avid

Să ajungă șef, cât mai-nainte,

N-au putut să-și facă un partid,

Că e doar un post de președinte!...

2. „Paradox electoral”

LA ALEGERILE LOCALE

Și bunicul a votat,

Mai în vară, dar mă mir

Că, pe-acasă, nu a dat,

Când s-a-ntors... la cimitir!

3. Temă liberă

MAMA-SOACRĂ, VEDETĂ LA MARE

Pleacă-n larg, plutind pe spate,

Căci, de are vreo virtute,

E că știe să înoate;

N-ar mai ști vreo cinci minute!...

PREMIUL I: Laurențiu Ghiță

1. „Oltenii și Restu' Lumii”

DUPĂ PROCLAMAREA ”REPUBLICII

OLTENIA”, LA FESTIVAL, LA SLATINA

Oltenii noștri, firi nativ rebele,

Posedă, de la tineri la bătrâni,

În guri, treizeci și două de măsele...

Și-un dinte contra celorlalți români.

2. „Paradox electoral”

PARADOXUL ALEGĂTORULUI ROMÂN

Eu tare-aș vrea să înțelegem

De ce pe-aleși noi îi votăm,

Că duminică îi alegem

Și luni deja îi contestăm!

3. Temă liberă

MINISTERUL DE FINANȚE ANUNȚĂ

DIGITALIZARE

Proclamă ștabii de la Guvernare

Că, prin elaboratele măsuri,

Vor scoate E-urile din mâncare

Și-au să le introducă-n *E-facturi*!**PREMIUL AL II-LEA: Janet Nică**

1. Tema: Oltenii și Restu' Lumii'

O MICĂ SALVARE

Cum mintea, în noapte-i străluce,

Să scape de gura muierii,

Olteanul, adesea, își duce

Nevasta la „Masa Tăcerii”.

2. Tema: Paradox electoral

PARADOX ELECTORAL

Ne dau pomană să-i alegem

Și ne promit cerească mană,

Iar noi, la urmă, înțelegem

Că îi votarăm... de pomană.

3. LIBERE

SOACRA, DEFINIȚIE

Cum soacra are draci, îmi pare,

Oricât mă chinui să discern,

Că e o bună simulare

A viitorului infern!

PREMIUL AL III-LEA:**Alexandru Hanganu**

TEMA 1 - Oltenii și restul lumii

C-AȘA-I OLTEANUL

Vorbind de Slatina natală,

La mulți le este ”capitală”,

Că-i locul unde nu încap

Decât olteni ce-și fac de cap!

TEMA 2 – Paradox electoral
UNOR ALEȘI IMPUȘI
Cum putere vor,
Unde-i rezolvarea,
Când de capul lor
Proastă-i și tunsoarea?!

TEMA LIBERĂ
SOȚ SUB ACOPERIRE
De sub papuc scăpare nu-i,
Dar traiul lui e liniștit,
C-a fost lăsat de capul lui
...De multă vreme-mbrobodit.

Mențiune: Doru Mihai Lungescu

1.Tema - „Oltenii și Restu' Lumii”.
OLTEANUL ÎN LUME
Olteanul stabilit în lume,
Întotdeauna, la un chef,
E plin de viață și de glume;
Aici, că... la serviciu-i șef!

2.Tema - „Paradox electoral.”
PRIZĂ LA ALEGĂTORI
Pe candidații cu virtute
Aflați în liste la olteni,
O să-i voteze patru sute...
Din două sute de săteni!

Mențiune: Valentin David

1. Oltenii și Restu' Lumii”.
CALUL DE DAR
Oltenii, ce sunt vajnici pui de lele,
Îi recunoști la Roma sau La Paz
Ușor, c-au două rânduri de măsele...
Dar și un delicat parfum de praz!

EFECTELE ZAIBĂRULUI
Olteanului îi merge bine,
E iute și deștept din fire;
Îi curge zaibăr gros în vine...
Doar buzunarul e subțire!

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE UMOR ȘI CARICATURĂ „ION CĂNĂVOIU”, TG. JIU, 2024

Premiul I – Nicolae Bunduri

Tema 1: „Lung e drumul Gorjului”
LUNG E DRUMUL GORJULUI
Spre Gorj e-un drum de zile mari,
Ba chiar e lung să te-nfioare
Și n-ai să vezi prea mulți drumari,
Dar este plin de... „prestatoare” .

Tema 2: „Brâncuși”
COLOANA INFINITĂ
Brâncuși pe nimeni nu imită
Și nu se-nclină la stăpâni:
COLOANA lui e infinită...
Cam cât răbdarea la români!

Tematica liberă
DISPROPORȚIE
La anii de pensionare,
Urcând, spre bătrânețe, panta,
Cu cât e pensia mai mare,
Cu-atât mai tânără-i amanta!

Premiul al II-lea – Gheorghe Bălci

BUN ÎI VINUL PE LA GORJ
E drumul Gorjului cotit,
Pornit spre-ndepărtate zări,
Iar dacă-i lung, s-a mai lungit
Când l-am parcurs pe trei cărări..

Brâncuși
MASA TĂCERII
Făcută lumea s-o adune,
Discuții grave se-nfiripă
În care, dacă n-ai ce spune,
Nu poți să taci măcar o clipă...

Libere
CURAJ
Pe hoții mari, ce n-au rușine,
I-am criticat în mare vervă,

Știind din start că nu e bine
Când n-ai măsele de rezervă...

Premiul al III-lea – Ion Diviza

- Tema: Lung e drumul Gorjului

„LUNG E DRUMUL GORJULUI”
După ce-am cântat cu Mărioara
„Cântecul de dor” la Timișoara,
Azi, trăind cu Dora-n Târgu Jiu,
Mulțumesc lui Dumnezeu că-s viu!...

- Tema: Brâncuși
LIDERUL DE PARTID VS. COLOANA
INFINITULUI
Consider că-i figura potrivită
Să pună neamul nostru pe picioare;
E drept că el coloană nu prea are,
Prostia sa, în schimb, e infinită.

- Tema liberă
DERUTĂ
Deja amorul nu-mi tihnește,
Nevasta intră la idei,
Amanta mă disprețuiește,
Că scriu mai prost ca soțul ei!...

FESTIVALUL DE SATIRĂ ȘI UMR, PASTRAMĂ ȘI EPIGRAMĂ „S-O FACEM DE OAIE!”, VAIDEENI, 2024

Secțiunea Epigramă:

Premiul I – Gheorghe BĂLICI

Tema: „Când unii o fac de oaie”
ÎN REPLICĂ
I-a spus hangița cea bălaie
La insul ce rânjea din nou
Că poate-ar face-o ea de oaie,
Dar nu chiar cu oricare bou.

Tema: „Brânză, rânză, mână”
CIOBANUL HARNIC
Ciobanul ce mănâncă dulce caș
Se duce cu mașina la oraș
Că are oi și vinde multă brânză,
Și îngrijește, într-un bloc, o „mână”...

Premiul al II-lea – Doru-Mihai LUNGESCU

Tema 1: Când unii o fac de oaie
DE-ALE TURMEI
S-a pus cu alții la bătaie
Și e marcat bătrânul țap
C-a mai făcut-o el de oaie,
Dar niciodată... la poțap!

Tema 2: Brânză, rânză, mână!
AFECȚIUNI MIORITICE
Lipsește nopțile mereu
Și-l doare rânza pe fecior,
E clar că brânza cade greu...
Băcița a picat ușor!

Premiul al III-lea – Alexandru HANGANU

Mențiune – Constanța APOSTOL

Tema 1: Când unii o fac de oaie
ALEȘII AGRAMAȚI
De-ar fi de țară să le pese,
Ar fi ceva, dar nu le iese
Vreo brânză că ei, an de an,
Își pun în frunte-un biet cioban.

Tema 2: Brânză, rânză, mână!
CIOBANUL DE MESERIE
Urcând la munte printre flori de spânz,
Să-i pice mai pe placul lui la rânză,
Nu-i trebuie vreo mână și nici mână
Că e chitit să facă mare brânză.

Secțiunea Madrigal:

Tema: Ciobanul și muntele

Premiul I – Florin ROTARU

CIOBANUL

Cu dragoste oile-și crește,
Așa l-a lăsat Dumnezeu,
Și-n munte, ascet cum trăiește,
El însuși ne pare un zeu!

Premiul al II-lea – Ion DIVIZA

DĂINUIRE

Pe creste sau la poale, cu tărie,
Semeț ciobanul își urmează calea,

Căci în toiagul său de păstorie
Se sprijină și muntele, și valea...

Premiul al III-lea – Liviu GOGU

CIOBANUL

Doar muntele îi este casă,
Din primăvară până-n toamnă;
Deasupra – cer, jos – iarbă grasă,
Iar blânda Lună-i este doamnă!

Mențiune – Gheorghe BĂLICI

TENACITATE

Trăind la munte de o viață,
Ciobanul cel cu ani destui
Muncește dis-de-diminează,
Să fie la-nălțimea lui!...

CONCURSUL DE EPIGRAMĂ „GEORGE ZARAFU”, 2024

Locul I – Florin-Foca LEȘAN

EPIGRAMA (definiție)

O râvnită floare-aparte
Cu miresme zeci și sute,
Ce îmbie de departe;
Numai unora... le pute.

ÎNDEMN PENTRU EPIGRAMIȘTI

De soacre scrieți și amante,
De vicii, popi sau deputați...
Plesnind în toți, să nu uitați
...De poante!

Locul al II-lea – Gheorghe BĂLICI

EPIGRAMA ROMÂNEASCĂ

Cum epigrama românească
De-o vreme a intrat în vrie,
Știu foarte mulți s-o definească
Și prea puțini s-o poată scrie.

RÂSUL

E bun în orice cantitate
Și, începând de la surâs,
Îți dă enormă sănătate
Când râzi mai mult sau... mori de râs.

Locul al III-lea –

Doru-Mihai LUNGESCU

RĂDĂCINILE EVOLUȚIEI

Ajunse mare, din senin, vecina,
Dar cum e dur măcelul mioritic,
Își ține bine-înfaptă rădăcina...
În dormitorul unui șef politic!

SCOP ȘI EFECT

Satira pare că începe
Să nu mai fie de folos:
Cu cât mai tare vrea să-nțepe,
Cu-atât obrazul e mai gros.

Mențiune: George EFTIMIE

ACCIDENT

Epigrame-a recitat
Un actor, chiar azi la teatru
Și, neexperimentat...
S-a-nțepat în versul patru.

PREOCUPARE

Toamna asta ne-abuzează,
Pe șosea-s deliberări,
Că edilii-o demolează
Să ne facă... trei cărări.

Mențiune: Ion DIVIZA**ONTOLOGICĂ**

Eu spun că omul e o epigramă
În lumea imperfectă, „bună-rea”,
E păcătos și el, dar nu-i o dramă;
De-ar fi un înger, poantă n-ar avea!

IMPLICARE

Când cultivăm în mândra noastră țară
Al epigramei rod fenomenal,
Nu ignorăm politica murdară,
Căci ea-i îngrășământul ideal!...

Mențiune: Daniel BRATU**EPIGRAMA**

Pe râul de roză dulceată
Te poartă poema cea mică
Și-ascunde, -n perdele de ceață,
Sămânța de mare urzică.

DANS FATAL

O damă-i, de soi, epigrama,
Ce-n dansul cu tine, hai-hui,
Te face, -n final, s-atingi drama
Intrării sub tocul ei cui!...

Mențiune: Daria DUMESCU**PĂREREA MEA!**

Nu mă opun acestei afirmații
Că poanta din nămol o poți obține,
Dar e un procedeu cu... emanații,
Ce, pentru unii, nu miroase bine!

LA CURĂȚĂTORIA „NUFĂRUL”

E ca un „nufăr” epigrama
Ce curăță pe îndelete
Precum arată și reclama,
Tot ce-i murdar și are pete!

Mențiune: Ion MORARU**CONFIRMARE**

Acesta-i adevărul gol:
O poantă iese din nămol.
Fiindcă unii dintre noi
Se-mproașcă-adeșea cu... noroi!

CONDIȚIA EPIGramei

Ea e, ca nufărul pe lac,
De simți, convins că are haz,
Un roi de fluturi în stomac
Și o albină pe obraz!

FESTIVALUL UMORULUI „CONSTANTIN TĂNASE” VASLUI, 2024

6-13 octombrie 2024

**FESTIVALUL
UMORULUI**
Constantin Tănase

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
„NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL”
VASLUI

Laureații Concursului de literatură satirico-umoristică

SECTIUNEA
CARTE

Marele premiu
VALENTIN DAVID

Premiul I
ROMEO CREȚU

Premiul II
PETRU-IOAN GÂRDA
ION DIVIZA
VASILE LARCO

Premiul III
SANDA NICUCIE

Mențiune

MIHAI HAIVAS
GEORGE EFTIMIE
GAVRIEL MOISĂ
VICTOR DANIEL TOPALĂ
(PSEUDONIM DANIEL BRATU)
PETRUȘ ANDREI
ION TODERAȘCU

Extra Litere
PETRU BRUMĂ
GEORGE STOIAN
CONSTANTIN TUDORACHE
LAURENȚIU BĂDICIOU
MINEA VICTOR
GEORGE CORBU

Localia

ANGELICA MANOLE
NICOLAE VIZITEU
OPOAI MAXIMILIAN

SECTIUNEA
MANUSCRIS

Premiul I
VASILE LARCO

Premiul II
VIOLETA URDĂ (CUTURESCU)
GRIGORE CHITUL

Premiul III
VASILE VAJOGA
LICĂ PAVEL
VALI SLAVU

Mențiune

VALI SLAVU
PETRU-IOAN GÂRDA
PETRUȘ ANDREI
GEORGE EFTIMIE
ION DIVIZA

PREMIILE SPECIALE

Extra Litere
EUGEN DEUTSCH
GHEORGHE BĂLICI
TEODORA PASCALE
ADRIAN CHIRIȚĂ (KIR PAPAS)

La concursurile revistei au trimis lucrări **49 de epigramiști**. Printre acestea am găsit epigrame foarte bune, care ne-au pus în dificultatea de a stabili o ierarhie pentru premiile revistei. Sperăm, totuși, luând în considerare și gradul inevitabil de subiectivitate, că opțiunile noastre vor coincide, într-o oarecare măsură, cu preferințele dumneavoastră, adăugând, așa cum subliniam și în numerele anterioare, că aici nu există decât câștigători, iar cea care are cel mai mult de câștigat este creația epigramatică. Facem precizarea că pentru publicare vor avea prioritate colaboratorii noștri care trimit materiale, fie la concursurile revistei, fie pentru celelalte secțiuni ale acesteia. Până la apariția numărului viitor, vă dorim inspirație și toate cele bune!

Tema: „CĂLĂTOR”

Locul I: CĂLĂTOR DE CURSĂ LUNGĂ

Prin tăcerile subtile
Demonstrează mult talent,
Ocolind de ani de zile
Și Guvern, și Parlament.

Nicolae DRAGOȘ

Locul al II-lea:

DRUMUL ROMÂNILOR SPRE UE

Având bilete pentru dus,
Spre UE ne-am luat avântul;
Când vom ajunge? Greu de spus...
Nu știm de unde bate vântul!

Gabi ROȘIANU

Locul al III-lea:

UNUI GLOBE-TROTTER

Cum plimbările-i prin lume
Au stârnit destule glume,
Tot românul se gândește:
Poate le-om plăti... nemțește.

Vasile MANOLE

EPITAF

Doarme-aici un călător,
Ba pe tren, ba pe vapor;
Nici aici nu-i vine greu:
E-n voiaj pe.... copârșeu!

Nicu ALECU

PESCAR PE BALTĂ

Pescar să fii, e uimitor:
Când depeni iute guta,
Devii un mare călător,
Adică dus cu pluta.

Toader-Dorel BAZGA

CĂLĂTORIILE MELE

Am fost plecat cu mintea ani de-a rândul
La Roma, la Paris, Madrid, New York,
Dar nu mai plec, la vârsta mea, cu gândul,
Că n-aș mai reuși să mă întorc!

Iulian BOSTAN - GOHOR

SUNT CĂLĂTORUL VIEȚII MELE

Mă regăsesc și eu acum,
În lumea plină de mistere,
Un călător pe-al vieții drum,
Dar sunt atâtea bariere!

Nicolae BUNDURI

ALTERNANȚE CU NUANȚE

Avut-am președinte „jucător”
Apoi un altul... mare „călător”;
Apare-acum momentul ideal
S-alegem unul care-ar fi normal!

Gheorghe CIREAP

TRENUL VIETII

Ne este viața o călătorie
Prin halte și prin gări încântătoare
Și niciun călător n-ar vrea să știe
Că va veni și timpul să coboare.

Marius COGE

CĂLĂTORIE DIFICILĂ

A trecut în mod frecvent hotare,
În Dubai, Siberia geroasă,
Însă drumul cel mai lung îi pare,
Turmentat, din bar și pân' acasă!

Valentin DAVID

ȘTIM NOI CUI

Deși bugetul ni-l golește -
Ni-l căpușează și ni-l stoarce,
Nu-mi pasă CĂ Călătorește,
Mă deranjează că se-ntoarce.

Petru-Ioan GÂRDA

CĂLĂTORUL

Conform cu noile tendințe,
Plecând cu greu în deplasare,
Se va întoarce din plimbare
C-un nou bagaj de cunoștințe.

Mihai HAIVAS

UNUI VÂRSTNIC

Ca tânăr, n-a știut ce-i drama
Și-a mers în orice anotimp;
Bătrân, acum a își da seama
Că a călătorit în timp.

Ionel JECU

PE DRUMUL VIETII

O viață-ntreagă am călătorit
Pe-acolo unde soarta m-a purtat
Și multe drumuri am bătătorit,
Dar pân-atunci în multe gropi am dat!

Liviu KAITER

REVELAȚIE

Călătorind în avion,
Realizez că-s campion
La epigrame că, de-aici,
Îmi văd confracții foarte mici.

Kir PAPAS

UNUI CĂLĂTOR

De plimbări fiind avid,
Poți de-acum să-i plângi de milă:
Din partid în alt partid
Până la a treia vilă.

Vasile LARCO

CĂLĂTOR CU CFR-UL

Plec cu trenul la Constanța,
În frumosul anotimp,
Joi, că luni încep vacanța...
Și doresc s-ajung la timp!

Doru-Mihai LUNGESCU

LAUDE ȘI URMĂRI

Un călător pe-a dragostei cărare,
S-a însurat, în fine, cu o „floare”
Ce-n două luni i-a dăruit o fată...
Posibil să fi fost „polenizată”!

Doru-Mihai LUNGESCU

ȘI LA DINȚI NE CAUTĂ

Trec în Schengen fără vize:
Grâne, lemne și petrol,
Iar în vamă, cu valize,
Stau românii la control.

Ion MICUȚ

DECEMBRIE 2024

Cu ce dar surprinzător,
Pentru noi, își umple sacu'
Moș Crăciunul călător:
Cioacă? Simion? Ciolacu?

Teodora PASCALE

CHEMARE

Ca și pasărea în zbor,
Vino în călătorie,
Altfel, chiar un cuibușor
Poate-ajunge colivie.

Nicolae PEIU

PREȘEDINTE CĂLĂTOR

Vorbind de domnul președinte,
N-am împotriva sa un dinte;
E-adevărat, călătorește,
O face, însă... pe mutește!

Luminița SĂCELEANU

**PREȘEDINTELE KLAUS IOHANNIS
A FĂCUT MULTE DEPLASĂRI
ÎN STRĂINĂTATE**

Să pleci de-acasă, nu-i ușor,
Dar el, prin lume, bunăoară,
A fost, adesea, călător,
Având vreo șase case-n țară!

Ioan TODERAȘCU

**Tema - Concurs pe rime date:
SCRIITORI / REVISTĂ**

Locul I:

SCRIITORI ȘI SCRIITORI...

Printre-atâția scriitori,
Ce semnează în revistă,
Sunt vreo doi nemuritori
Și vreo opt ce... nu există!

Ioan TODERAȘCU

Locul al II-lea:

GREUTĂȚI

Pe a literelor piste,
Ne surprinde deseori,
Când în tone de reviste
N-avem gram de scriitori.

Toader-Dorel BAZGA

Locul al III-lea:

EXPERTI ÎN DEMOLĂRI

Dăm rateuri, uneori,
Dar sunt, totuși, optimistă
Că există scriitori
Apți... să-ngroape o revistă!

Teodora PASCALE

**UNUIA CĂRUIA I S-A MICȘORAT
PENSIA LA RECALCULARE**

A trecut prin viață
Ca un călător,
De acum la piață
Doar... observator.

Constantin BIDULESCU

DINTRE-ATÂȚIA AUTORI

Din miile de autori,
Ce-alcătuiesc o lungă listă,
Câți la o trecere-n revistă
Pot fi numiți și scriitori?

Iulian BOSTAN – GOHOR

ÎN REVISTA NOASTRĂ

E un aflux ce nu există
Și chiar ne miră uneori:
Sunt zeci de nume în revistă,
Din care doi sunt scriitori.

Nicolae BUNDURI

ARTICOL POSTUM

N-a reușit, deloc, ca scriitor,
Să publice din proza-i festivă,
Dar va avea un loc, pe viitor,
La rubrica „decese”, -ntr-o revistă.

Rodica P. CALOTĂ

UN PĂCAT ASUMAT

Acuzat sunt, deseori,
Pentr-un lucru ce persistă:
Nu-i citesc pe scriitori,
Dar îi critic în revistă!

Gheorghe CIREAP

OPTIMISMUL UNEI AȘA-ZISE VEDETE

Chiar dacă știe că e habarnistă,
Va publica și ea într-o revistă,
Caci printre mulții ei admiratori
Se află și vreo câțiva scriitori.

Marius COGE

DANS FĂRĂ POANTE

Ne asaltează scriitori
Cu un umor ce nu există,
Ce se învârt, adeseori,
Ca-ntr-un spectacol de revistă.

Valentin DAVID

INIMAGINABILE TALENTE!

Sunt talentați ce nu există!
Cei mai prolifici scriitori
Găsim, trecându-i în revistă,
Cu școala vieții-n închisori.

Florina DINESCU

DEGHIZARE

Fete bune chiar insistă,
Deghizate-n scriitori,
Să se-arate în revistă...
Pentru cei ce-s amatori.

George EFTIMIE

UNUI REDACTOR ȘEF

Când faci matală o revistă,
De n-o vrei palidă și tristă,
Pe lângă veri, cumnați, surori,
Mai bagă doi-trei scriitori.

Petru-Ioan GÂRDA

VINOVATĂ E... VALOAREA

În Iașul plin de „scriitori”,
Ce sunt lansați de vreo „revistă”,
Eu cred că șanse mici există
Să mai găsești și cititori.

Mihai HAIVAS

REVISTĂ LITERARĂ

Răsfoind, ieri, o revistă,
Am văzut mulți autori;
Cei mai talentați rezistă,
Alții sunt doar... scriitori!

Liviu KAITER

PROCENTE DIFERITE

Când fac o trecere-n revistă,
Găsesc și scribi, și scriitori,
Iar de mă uit atent în listă,
Dau și de câțiva erbivori!

Kir PAPAS

DIDACTICĂ

Sunt studiați mulți scriitori,
În școală, e-o întreagă listă,
Știu și de unii autori
Ce-s de trecut... doar în revistă.

Vasile LARCO

RECIPROCITATE

Vecinei mele dragi, adeseori,
-M-au învățat amicii scriitori-
Îi dăruiesc sonete când e tristă,
Iar dânsa o „lucrare... de revistă”!

Doru-Mihai LUNGESCU

APLAUZE PE STICLĂ

Când se-ncropește o revistă,
Se-ngrămădesc mulți autori,
Dar ce scriu ei nu prea rezistă,
Fiind de Face-Book scriitori.

Elena MÂNDRU

REVISTA EPIGRAMA

Pentru noi, ca scriitori,
Epigrama nu e tristă,
Mai ales, că uneori,
Apărem și în revistă!

Constantin MÂNDRUȚĂ

REPREZENTAȚII

Doar la Teatrul de Revistă
Sunt adevărați actori;
La Guvern, e-o scenă tristă
Plină doar de scriitori!

Maximilian OPAIȚ

DILEMĂ

Vor să afle cei din închisori
De-și reduc pedeapsa și insistă
Să devină simpli scriitori,
Doar de epigrame-ntr-o revistă.

Costică PANAITE

Tema - Replică la epigrama:

UNUI POET EPIGRAMIST

*Mi-a spus un tip, o gură veninoasă
Că plimbăreți ca dânsul sunt puțini:
În epigramă nu prea e pe-acasă,
Și-n poezie umblă prin vecini.*

Mircea TRIFU

Locul I: SITA CRITICII

Esența sa, de dublu debitor,
I-a fost la sita criticii cernută:
În poezie a rămas dator,
La Banca Epigramei se-mprumută.

Kir PAPAS

Locul al II-lea:

MAI BINE-AR PLAGIA...

În epigramă, poezie,
De texte bune nu-i în stare,
Încât, în loc să și le scrie,
Mai bine-ar merge la plimbare.

Petru-Ioan GÂRDA

Locul al III-lea:

REPLICA LA EPIGRAMA DATĂ

De domnul X, figură-aleasă,
Vă spun o vorbă, mai domol:
În epigramă e acasă,
Dar locuiește la subsol!

Nicolae BUNDURI

CRIZANTEME

În cazul ăsta nu sunt drame,
Când bate câmpii, nu-s probleme:
Din poezii și epigrame
Făcând buchet de criză-n teme.

Toader-Dorel BAZGA

PLAGIATUL LITERAR

Pășunatul clandestin,
Fenomen de combătut,
Când ești prins pe-ogor străin
Cu Pegasul la... păscut.

Iulian BOSTAN - GOHOR

PROPRIUL SĂU CITITOR

Dăruind cu frenezie
Proză, teatru, poezie,
S-a trezit că nu mai are
Somnifere, la culcare.

Rodica P. CALOTĂ

UNUI EPIGRAMIST POET

Drept replică, eu spun că-i viceversa
Și doar virilitatea-i poartă vina:
În poezie naște controversa,
În epigramă-i naște iar vecina.

George CEAUȘU

EPIGRAMISTUL „NOROCOS”

Chiar dacă poante mai subtilizează
Și-n poezie stilul copiază,
La multe festivaluri, vrei nu vrei,
Îl vei găsi mereu în primii trei!

Marius COGE

ÎN APĂRAREA POETULUI EPIGRAMIST

Având o soacră veninoasă,
Căutătoare de pricină,
Nu este inspirat acasă...
Și-atunci compune prin vecini.

Paul CURIMAN

EPIGRAMIST FĂRĂ PERECHE

Cu epigrame calpe, fără spini,
Poetul, cu o fire-alunecoasă,
Împerechează rime prin vecini,
Dar numai când vecinii nu-s acasă!

Valentin DAVID

DESCURCĂREȚUL

Spre scris îi este-acum chemarea,
Dar e-n eclipsă de idei,
Deci fură de la corifei...
(Azi e la modă reciclarea).

Eugen DEUTSCH

VECHI PĂCATE

Catrenagii ce umblă cam haihui
Prin versul altora dând iama,
Crezând că or să facă și ei pui,
Destui sunt duși cu... epigrama!

Florina DINESCU

SUPĂRAT PE UN VECIN

Pe un vecin e supărat și-i trist
De la o vreme, n-are ochi să-l vadă,
Că, vrându-se și el epigramist,
Din versuri i-a furat ce-a scris la coadă.

Nicolae DRAGOȘ

ÎNTÂMPLĂRI

La festival s-a petrecut o dramă,
Mi-a povestit amicul meu senin,
Că n-a putut să spună-o epigramă,
Deși umbla mereu cu capul plin.

George EFTIMIE

MULTILATERALITATE

Poante multe-a adunat
Și mereu le-a folosit;
Însă nu e plagiat...
Vrea s-arate că-i citit.

Mihai HAIVAS

UNUI CRITIC

Îmi spui că-n rime rătăcesc
Și versu-mi este nefiresc,
Da-n scriitura-ți bățăioasă
Nici tu nu-mi pari a fi pe-acasă.

Daniel HANGU

O PĂRERE...

Fiind tot timpul în mișcare,
Fac unele aprecieri
Că omul ăsta n-are stare
Și e mereu pe nicăieri.

Liviu KAITER

UNEI POETE PROLIFICE

Poeme scrie ea, cu sârg,
Pe unde poate,- i curajoasă,
Fiindcă rima cea din târg
E altfel cum e cea de-acasă.

Vasile LARCO

**MIRCEA TRIFU CRITICĂ
UN COLEG „DUS DE-ACASĂ”**

Volumul i se vinde bine,
Deși în el abundă ceața,
Deci l-ai taxat cum se cuvine,
Maestre,... când i-ai scris prefața!

Mihai LUNGESCU

**FRATE, FRATE,
DAR BRÂNZA-I PE BANI!**

Ce adevăr! Confrații să conteste;
Reclamă uneori (și nu-s puțin!)
Căci prozodia îți mai joacă feste,
Iar tema e furată din vecini!

Maximilian OPAIȚ

OPINIA UNUI CRITIC

-Pot s-afirm acumă fără teamă,
Tipul ăsta nu-i prea talentat,
E un fel de zero-n epigramă,
Iar în poezie-i... și barat!

Costică PANAITE

DESPRE UN UMORIST, LA FESTIVAL

Oi fi eu cârcotaș, dar el, bag samă,
A încurcat momentul și concursul:
Cu sorcova e dus în epigramă
Și-n fabulă, de-o vreme, plimbă ursul.

Teodora PASCALE

STRĂIN

De lirism puțin îi pasă,
Nici la limbă nu-i acasă,
Astfel ar putea să pară
Că-i venit din altă țară.

Nicolae PEIU

*„Valiza e gata.
Sunt sigur că o arcă
a lui Noe mă așteaptă
pe undeva.” (Martin Page)*

SOLUȚIE

Constatând că n-are loc
În parnasul mioritic,
A zvârlit cu muza-n foc
Și s-a transformat în critic.

Cezarina ADAMESCU

**MĂRTURISIREA
DOAMNEI APOSTOL**

Cu numele-mi predestinat,
Pe mulți bărbați i-am derutat,
Dar recunosc - și nu mă-ncântă -
Că n-am fost chiar atât de sfântă.

Constanța APOSTOL

MIOARA MODERNĂ

Fusta ei de promenadă,
Desfăcută-n evantai,
Lasă să se întrevadă
Un frumos „picior de plai”.

Girel BARBU

AMĂNUNT AUTOBIOGRAFIC

Deși n-am fost afemeiat,
La multe dame-am încercat
Și nici nu-i lucru de mirare:
Am fost pilot de încercare.

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

SPUNEȚI NU ABUZURILOR!

În noaptea lungă ce-a trecut,
Trei dame rău mă încercară,
Că, la plecare, le-am cerut
Și pensie alimentară!

Dan BĂGĂREAN

EFFECTUL MINIJUPEI ÎN TIMP

Cu fluturi în stomac zburdam voios,
Fiind mai tânăr, dar dovezi am ferme
Că simt și-acum vibrând ceva mai jos
Un fluture... blocat la stadiul vierme...

Gheorghe BĂLĂCEANU

**MINISTRU MOLDOVEAN
DE EXTERNE**

El rusa o vorbește bine,
Dar se descurcă mai ușor
În douăzeci de limbi străine...
Când i se dă traducător.

Gheorghe BĂLICI

GURA PĂCĂTOASĂ

În capitală, un sărman
Vindea semințe de bostan,
Dar gura-i strâmbă, fără-un dinte
Ss-seminte! tot striga, s-se-minte!

Corneliu BERBENTE

CARUL

Un car a fost o binecuvântare:
S-a răsturnat aici, la o adică,
Să ne arate nouă, ca atare,
Ce mare este-o buturugă mică!

Victor BIVOLU

LA OLIMPIADĂ

La această-Olimpiadă,
Iată, spun cu toată jena,
Cum că Franța, la paradă,
A cam dat cu bățu-n... Sena!

Mihai CABA

NOSTALGII DE TOAMNĂ

Vine toamna cu strânsuri,
Cu necazuri și belele;
Mulți conservă „murături”,
Și destui trăiesc cu ele!

Gheorghe CIREAP

SOȚ PE POST DE SOACRĂ

Ce-și dorește a primit,
Și e tot nemulțumit,
Chiar e foarte supărat:
Nu-i nimic de criticat!

Monica M. CONDAN

LUME, LUME...

Chiar și-n lumea virtuală,
Unde vrând-nevrând cutreier,
Văd că-o mână pe-alta spală,
După care trec la creier!

George CORBU

NOSTALGIE

La fel ca-n prima zi îndrăgostiți,
Mai rar un cuplu fericit ca noi,
Deși suntem demult căsătoriți...
El de opt ani, iar eu de-aproape doi.

Adela COTUL

RECIPROCITATE

Cum în Senat și-n Primărie
E plin de ticăloși și fameni,
Primatele încep să scrie,
Și ele, fabule cu oameni!

Valentin DAVID

CONSTATARE

Trăiesc ai noștri demnitari,
Pe cai din ce în ce mai mari,
Doar la căruța țării trage,
O herghelie de... mârțoage!

Gheorghe DĂNĂILĂ

DEZAMĂGIRE

În lumea asta falsă, ipocrită,
Cu hoți și impostori, aș releva
Că rar trăiești o clipă fericită
Când mai înșeli și tu pe cineva.

Ion DIVIZA

DARE DE MÂNĂ

Nu s-a plâns, că mai purtase
Ochi umflați o săptămână,
Că doar de-aia îl luase,
Pentru darea lui... de mână!

George EFTIMIE

**EPIGRAMIST CARE VREA
SĂ SE RETRAGĂ DIN UER**

Cum știrea-i gravă, se cuvine
Să fim deci nepărtinitori:
De te retragi, păcat de tine,
De nu, păcat de cititori!

Mihai HAIVAS

ÎN CONCEDIU

„Miss” Neptun, „miss” Costinești,
Zeci de „miss” în vara asta:
Toate „mi-s dumnezeiești”,
Numai eu „mi-s” cu nevasta!

Viorel MARTIN

CONCLUZIE

După cum se plimbă-n voie
O mulțime de cretini,
Arca aia a lui Noe
A avut și clandestini.

Mihai MOLEȘAG

INSPIRAȚIE

Manole și-a zidit femeia,
Ca-ntăritor, de n-o fi zvon;
Să recunoaștem că ideea,
La vremea aia, fu... beton!

Janet NICĂ

VACANȚĂ LA MARE

Mă costă pe nevastă s-o îmbrac,
Mă costă pe amantă s-o dezbrac,
Și-atunci, într-un acces de pragmatism,
Le-am dus pe amândouă la nudism.

Dan NOREA

ALTERNATIVA VÂRSTNICULUI

Pentru noaptea de Ajun
Crăciuniță nu-mi propun,
Nu mai este nicio grabă,
Am, în martie, o babă.

Gabi ROȘIANU

SECRETUL REUȘITEI

Nu e greu s-ajungi milionar,
Pare-absurd, dar totul e să știi,
Când câștigi trei mii de lei lunar,
Cum să pui deoparte zece mii.

Petronela-Vali SLAVU

POVAȚĂ

Să nu disperi, în clipele mai grele,
Ci, caută momente oportune,
Că îngerii mai dau și pase rele,
Iar dracul, uneori, e-n toane bune.

Constantin TUDORACHE

SFAT PENTRU BĂIEȚII MAI MARI

Vă dau un sfat, prietenește,
Nu vă grăbiți la-nsurătoare,
Că unora le reușește
Cam din a treia încercare!

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

*„Rasa umană este
astfel încât de multe
ori ne pare rău că Noe
a ajuns la Arcă.”*

(Mark Twain)

La mulți ani!

DE CRĂCIUN

De-ar fi alegeri de Crăciun,
Cam toți din cei care există
S-ar bucura ca în ajun
Să taie porcii... de pe listă!

Gheorghe BĂLĂCEANU

CU URATUL

Sunt mic, dar merg cât ține satul
L-a-nvățătoare cu uratul;
De n-are bani, eu am s-o rog
Să-mi șteargă-un „doi” din catalog...

Gheorghe BÂLICI

LA PLĂCINTA

CU RĂVAȘE

Nașa își atinse ținta,
În vizor având pe nașu',
Ce n-a savurat plăcinta,
Că i-a stat în gât... răvașu'.

Iulian BOSTAN - GOHOR

DUPĂ REZULTATELE

PRIMULUI TUR

Pentru turul doi îmi pun
O-ntrebare infantilă:
Îl mai vrem pe Moș Crăciun
Sau să vină Moș Gerilă?!

Valeriu CERCEL

O DATĂ-N VIAȚĂ...

Revelionu-i o surpriză!
Le soarbe soacra, din Ajun:
Acum e-n pomul de Crăciun
Și-o bag în priză!

Ștefan CIOCIANU

DARUL MOȘULUI

În semn că i-a citit scrisoarea,
Părându-i chiar simpatică,
I-a dus în dar, sfidând ninsoarea,
O carte de gramatică.

Adela COTUL

AM AVUT NOROC...

Cum sunt ascultător și bun,
Soția a apreciat,
M-a dus la Târgul de Crăciun...
Dar nu m-a dat.

Grigore COTUL

NĂDEJDE

De Anul Nou, eu îmi doresc
Același lucrușor firesc:
Să îmi găsesc, ca orișicare,
Un loc în urbe... de parcare.

Liviu CRIȘAN

ECONOMII DE CRĂCIUN

Soacrei, cum n-am bani, tenace
Îi propun o deghizare:
S-o fac brad, căci are ace...
Ba îi pun și-o lumânare!

Valentin DAVID

POCNIND DIN BICE**ȘI PISTOALE**

De moldoveni, curat vă spun
Că mi-e și ciudă, dar și milă:
La unii vine Moș Crăciun,
La alții vine Moș Gerilă!

Ion DIVIZA

SOLUȚIE COPILĂREASCĂ

Cum nu am fost deloc mai bun
Și nici model în comportare,
Eu am să-i cer lui Moș Crăciun...
Iertare!

Grig DOBREANU

DE-ALE IERNII

Cu zăpada viscolită,
Baba iarna vine, dar
Primăria-i pregătită...
Pentru-a fi surprinsă iar!

Ioan FRENȚESCU

**NEVASTA ȘI PREGĂTIRILE
DE REVELION**

Nu-mi cere să-mi aduc aportul
Și nu-s nerăbdător nici eu,
Dar de cumva ratează tortul,
Să mă ferească Dumnezeu!

Petru-Ioan GÂRDA

PENSIONARA VĂDUVĂ

Nici un moș nu mi-e pe plac
Și la toți așa le spun:
E firesc așa cum fac,
Că-l aștept pe Moș Crăciun.

Viorica GĂINARIU-TAZLĂU

TRECUT-A ȘI MOȘ NICOLAE!

E tristă, gândurile-o dor
Pe admirabila păpușă,
Că a primit o nuielușă
De la o „bătă” în amor...

Alexandru HANGANU

LA CUMPĂNA DINTRE ANI

De o viață împreună,
Mai culeg și-acuma roade,
Înc-un an la el s-adună,
Și, firesc, la dânsa... scade!

Rodica HANU

BUN PRILEJ DE ÎMPĂCARE

Crăciunul ce ne bate-n geam
E-un bun prilej de împăcare
Și-o să-i iau soacrei un balsam
(Cu gândul la îmbălsămare!)

Kir PAPAS

**DE REVELION (DUPĂ CIORBA
DE POTROACE)**

Fumul gros inundă casa,
Curge vinul în pahare,
Singură acum doar masa
Se mai ține pe picioare.

Vasile LARCO

REVELIONUL

Fericită viață!
Ceasul iar va bate,
Am nevasta-n față
Și-un alt an în spate.

Constantin MÂNDRUȚĂ

GÂNDURI DE PLUGUȘOR

Un plugușor cu patru boi
Nu schimbă viața pe la noi;
Ar fi utili câțiva în plus,
Dar au ajuns atât de sus!

Doru-Mihai LUNGESCU

CONCURENȚĂ DE CRĂCIUN

La vila domnului ministru
E întuneric, e sinistru...
Și nu mai vin colindătorii,
Că-l colindară procurorii.

Ion MICUȚ

ÎN AJUN

Împodobind un brad, în doi,
Soției i-am șoptit remarca:
Frumoasă-i datina la noi,
Dar bradul e din Danemarca!

Gavril MOISA

NEASTÂMPĂR

Cum eram mai zvăpăiat,
Când i-am tras nădragii, -n grabă,
Am rămas stupefiat:
Moș Crăciun era... o babă!

Constantin MOLDOVAN

UNUI MOȘ NICOLAE

În așternutul cald și mic
Din primitoarea lor odaie
Îl alinta soția: Nic!
Iar dânsul completa: O-lae.

Mihai MOLEȘAG

**LIPSESC UTILAJELE
DE DEZĂPEZIRE, DE SĂRBĂTORI**

Cetățenii, într-un fel,
Pleacă de la ipoteza
Că, fiind primarul chel,
N-a trecut pe-aici cu... freza!

Ion MORARU

BILANȚ SPIRITUAL

Cum spiritul Crăciunului, de vis,
Mi-a poposit în sânge-atâtea zile,
M-am cântărit, de bunăvoie, și-s
Mai bun, la suflet, cu vro patru kile!

Janet NICĂ

**RUGĂMINTE
CĂTRE MOȘ CRĂCIUN**

Nu cred c-aveți vreun comentariu
De-i cer lui Moș Crăciun, în dar,
Să pună-n noul calendar
Mai multe zile de salariu.

Cătălina ORȘIVSCHI

ÎN AȘTEPTAREA ANULUI NOU

Am învățat și meșteșugul,
Să merg de sărbători cu plugul;
Abia aștept - de anul nou,
Să mai plesnesc... pe câte-un bou!

Virgil PETCU

CĂTRE MOȘ NICOLAE

Îl rog pe Moș, atunci când vine,
Să-i pună soaței în botine
Mănuși, că-și bagă mai mereu
Mănuța-n buzunarul meu.

Stelică ROMANIUC

NOSTALGIE

Azi, când amintiri adun,
Constatarea-i puerilă:
Vine-același Moș Gerilă,
Deghizat în Moș Crăciun.

Gabi ROȘIANU

DE SĂRBĂTORI

Când nevasta l-a-ntrebat:

- Cine e la noi în pat?
- El sări ca un nebun:
- Mi-a adus-o Moș Crăciun!

Stela ȘERBU-RĂDUCAN

TELEGRAMĂ DE CRĂCIUN

M-au trecut, subit, fiorii,
MAMA-SOACRĂ DECEDATĂ...
Și-au intrat colindătorii:
„O, ce veste minunată!”

Ioan TODERAȘCU

UNEI CRĂCIUNIȚE

S-a dezis de Moș Crăciun,
Cu durere, Crăciunița;
Îi lungise, în ajun,
Și programul, și fustița.

Dorel VIDRAȘCU

Am primit de la fanii noștri

**Theodor
CODREANU** - critic,
istoric literar,
reputat
eminescolog

Vitalie ȚĂULEAN -
avocat, profesor
de drept penal,
Chișinău

Nicolae DRAGOȘ - poet,
scriitor și jurnalist,
membru al Uniunii
Scriitorilor din România

Sorin TĂNASE - umorist

Angelo MITCHIEVICI - prozator, critic
literar și eseist, vicepreședinte al
Uniunii Scriitorilor din România

Cuprins

♦ <i>Al doisprezecelea ceas!</i> (editorial)	1
♦ <i>Pamflet</i> - Icu Crăciun	3
♦ Aforisme	4
♦ Esență de spirit	5
♦ Evocări: „UN MAESTRU AL EPIGRAMEI!”, articol de Petru-Ioan Gârda	7
♦ Noi și Ele	9
♦ <i>ISTORIE LITERARĂ, Despre epigramă</i> - A.D. Xenopol	12
♦ Dureri de cap	15
♦ Datu' cu părerea: <i>Epigrama satirică. „Epigrama-i un strănut”</i> , articol de Constantin Tudorache	18
<i>Premisele apariției epigramei românești</i> , articol de prof. dr. Elis Râpeanu	20
<i>ESEU: Cu umor, despre umor</i> , articol de Janet Nică	23
♦ Aleșii noștri	25
♦ <i>Epigrama - repere istorico-literare (I)</i> , articol de prof. Laurențiu Bădicioiu	28
♦ Noi să fim sănătoși	31
♦ Cronici... ..	34
♦ Prietenul de serviciu	36
♦ Cronici... ..	38
♦ Secrete de familie	42
♦ Cronici... ..	45
♦ A-Realul mioritic	47
♦ Cronici... ..	50
♦ Definiții epigramatice	51
♦ EpigRebus (2)	53
♦ Un zâmbet pentru eternitate	54
♦ Rezultate la concursuri	56
♦ Recepția lucrărilor	74
♦ Arca lui Noe	80
♦ La mulți ani!	82
♦ Am primit de la fanii noștri... ..	86

Epigrama

DE ANUL NOU

Maestre dragă, te salut!
Și îți doresc, ca vechi expert,
Ani buni să ai măcar un sfert
Din câte sticle am băut!

Păstorel TEODOREANU

EPIGRAMISTUL

În anul ăsta ce-ai făcut?
L-a întrebat un cunoscut,
Ce își făcuse casă nouă...
- O epigramă. Poate două!

Constantin SACHELARIE

TRADIȚIE DE ANUL NOU

Îmi conving, cu multe trude,
Soacra s-o-nsoțesc. Temeiul?
Păi așa e obiceiul:
Merg, cu capra, pe la rude.

Cornelius ENESCU

GERUL BOBOTEZEI

Ger cumplit, polei, omături,
Viscolește pe afară,
Doar prin parcul de alături
Trece-agale-un pierde-vară.

Sever PURCIA

MĂRTURISIRE DE COPIL

Tata s-a-mbătat azi tun,
De nici nu ne mai cunoaște.
Cică-așa e de Crăciun...
Și ne-a zis ceva de Paște!

Alexandru DEVECHI

SOTIEI MELE

Tu dorești ca Moș Crăciun
Să-ți aducă ce-i mai bun.
Însă, ce-i mai bun, îți spun,
N-am nici eu, nici Moș Crăciun.

Marian POPESCU

